LJE. 5. SEPTEMBRA 1974 — ŠTEVILKA 35 — LETO XXVIII — CENA 2 DIN

NOVI tednik

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

S 1. septembrom sta začela v redakciji NT in RC delati Slavica Šacer kot propagandni zastopnik in Vojko Rizmal kot glasbeni urednik. Smo torej okrepljeni. Pa je to čisto prav — dela je veliko, v redakciji pa nas je malo.

V soboto smo imeli res prijeten izlet z bralci NT na Golte. Najprej smo se prijetno pogovarjali o vsebini, pomankljivostih in dobrih straneh NT. Nato pa je bilo v EMO in na Golteh res prisrčno. Tisti, ki niso imeli sreče pri žrebu med bralci NT, imate danes priložnost, da izpolnite kupon RC. Veste, da praznujemo v septembru 20 let RC. Med vašimi kuponi bomo izžrebali 50 poslušalcev, ki jih bomo povabili na uredništvo in nato na izlet. Torej — ne oklevajte!

V današnjem NT lahko preberete nekaj res zanimivih zapisov — o NT akciji o izgubljeni novinarjevi denarnici, o radeškem graditeljskem útripu in o Pohorski ohceti. A to je le del tednikovih presenečenj.

Nisem še dobil vašega mnenja o novi strani Domača kronika. Kaj bi ji vi dodali?

VAŠ UREDNIK

GOSPODARSTVO

KDO GA BREMENI?

Med osnovne naloge srednjeročnega razvoja, pa tudi med aktualne naloge sedanjega obdobja, smo ves čas šteli in izvajali prizadevanja za vse večjo reproduktivno usposobljenost našega gospodarstva. Trajna usmeritev, da bi gospodarstvo v vse večji meri razbremenjevali ter tako prenašali ekonomsko odločanje o rezultatih dela na tiste, ki te rezultate ustvarjajo, je ena izmed temeljnih nalog, ki ji velja posvečati kar največ družbene skrbi. Še več — ob zahtevah o povečanju reproduktivne sposobnosti gospodarstva smo sprejali, (in tako je tudi prav) da naj se delež gospodarstva v bodočih naložbah bolj povečuje, delež bank pa sorazmerno temu zmanjšuje. Toda, žal so načela, dogovori, smernice in sklepi eno, konkretna praksa pa trenutno kaže povsem nasprotna gibanja. Zakaj gre?

Podatki o gospodarskih gibanjih kažejo, da se zakonske obveznosti delovnih organizacij na celjskem območju (nič drugače pa ni drugod!?) izredno močno in nad vsemi pričakovanji povečujejo. Ker gre za zakonske obveznosti raznih kategorij, ne kaže trpati vseh v en koš, kajti stanje je zaskrbljujoče pri vseh. Kot POZITIVNO dejstvo moramo upoštevati to, da se zakonske obveznosti gospodarskih organizacij po OBČINSKIH PREDPISIH v letošnjem letu zmanjšujejo. V skoraj vseh občinah celjskega območja so indeksi manjši kot lani (le v Šmarju je malenkosten porast). Največje znižanje so zabeležili v Žalcu, kar je še posebno pohvalno. Občine so se torej ovedle tega, da je potrebno gospodarstvu pustiti čimvečji delež ustvarjene akumulacije, saj bo le tako lahko kasneje kar najbolj učinkovito sodelovalo pri razreševanju vseh skupnih nalog.

Povsem drugače je na področju zakonskih obveznosti po predpisih, federacije in še zlasti republike. Republiški predpisi so letos v navzkrižju z vsemi družbenimi prizadevanji nekakor premočno posegli v akumulacijo podjetja. Indeksi nekaterih občinah so tako visoki, da jih skoraj ne upamo napisati (v Konjicah na primer kar 1.400!!!) pri čemer velja opozoriti ,da lanskoletne primerjalne osnove niti niso najhujše. Kajti ne gre samo za visoke indekse porasta, gre tudi za velike zneske, ki jih gospodarstvo oddvaja v republiške blagajne. S tako močnim porastom obveznosti v času, ko ob stabilizacijskih naporih dosegamo pomembne premike na bolje, v delovnih organizacijah prav gotovo nismo računali. Verjetno bo potrebno nekoliko podrobneje preučiti, na kakšnih osnovah temelje sedanja povečanja zakonskih obveznosti, kajti nobenega dvoma ni, da so takšna gibanja v popolnem nasprotju s skupnimi prizadevanji po še hitrejšem in uspešnejšem gospodarskem razvoju.

Zaradi primerjave naj ob koncu povemo le še to, da je celjsko gospodarstvo v letošnjem prvem polletju odvedlo skupno preko dve stari milijardi dinarjev zakonskih obveznosti, pri čemer so se samo obveznosti po republiških predpisih povečale za več kot 240 odst. v primerjavi z lani in dosegle po vrednosti že skoraj milijardo in pol starih dinarjev. Temu bi vsekakor težko rekli razbremenjevanje gospodarstva in če bomo tako tudi nadaljevali, potem bomo skupnim prizadevanjem po še hitrejšem razvoju nesporno dali težaven udarec. Naj sklenemo razmišljanja s tem, da bi morda delegatsko vprašanje na prvem jesenskem zasedanju republiške skupščine pri preprečevanju podobnih gibanj prav gotovo čisto nič škodilo!

BERNI STRMČNIK

Dolgo smo čakali. A vseeno ne predolgo. Skratka, odločili smo se, da nekaj naših zvestih naročnikov popeljemo na izlet, jim sproti pokažemo še naše delovne prostore in z njimi prijateljsko pokramljamo. Sedemdeset naročnikov je izbral žreb in 70 vabil smo poslali. Prejšnjo soboto je prišlo v našo redakcijo 31 povabljenih. Lepo smo se imeli. V redakciji, v tovarni EMO, ki smo jo bralcem razkazali in na Golteh. Prvo srečanje te vrste je to bilo. Vsi pa upamo, da ne zadnje. Zato kličemo nasvidenje ob podobni priložnosti. —stab—

ŠMARJE

PRAZNUJEMO

Šmarska občina praznuje svoj občinski praznik v spomin na dan, ko je XIII. SNOUB Mirka Bračiča po treh dneh ogorčenih bojev končno le osvobodila trg Kozje. 9. september 1944 je tako postal simbol ne le svobode, pač pa tudi priložnost za ocenitev uspehov in načrtov za naprej.

Kot vsako leto, bodo tudi letos občani šmarske občine svoj praznik praznovali nadvse slovesno. Letos je prišel na vrsto Rogatec, kjer bo v nedeljo, 8. septembra, svečana seja skupščine, ob 10,30 pa na trgu množično zborovanje s slavnostnim govorom in podelitvijo občinskih priznanj in nagrad ter kulturni program. Popoldne bo v Rogatcu občinsko strelsko tekmovanje, športne prireditve in tovariška srečanja.

Občinski praznik bodo skozi ves teden praznovali tudi po drugih krajih občine. Tako bo na dan izida našega časopisa v Rogatcu finale v malem nogometu, dan prej, v sredo, 4. septembra, pa bodo odprli cesto Šmarje — Vinski vrh in v Zibiki odprli vodovod Loka — Tinsko — Zibika, most preko Mestinjščice v Zibiki in vodovod v Selah. V petek bodo v Trebčah, nedaleč od bivališča Titove sestrične, slavnostno odprli novo regulacijo Bistrice. V soboto pa se bo praznovanju pridružilo še Kozje, kjer bodo dobili novo samopostrežnico in vodovod, ki so ga gradile mladinske delovne brigade. Omenjenim prireditvam se bodo seveda pridružile še druge, predvsem športna tekmovanja in kulturni nastopi.

Vsekakor bo najbolj slovesno v Rogaški Slatini, kjer se bo v soboto zvrstilo cel kup prireditev. Ne smemo tudi pozabiti na otvoritev novega zdravstvenega doma.

STRAŠEK M.

NT-DELEGATOM

V teh dneh so prejele politične organizacije in vodje delegacij v delovnih kolektivih celjskega območja pismo redakcije Novega tednika in Radia Celje. V njem ponujamo vsem kolektivom v uveljavljanju delegatskega sistema še boljše sodelovanje. V NT bomo imeli posebne delegatske strani, poleg tega pa bomo na straneh NT pozorno spremljali vsa dogajanja v življenju delegacij. Brez lokalne, domače informacije, brez dobrega poznavanja razmer v občini in na območju, to v pogovorih zatrjujejo vsi delegati, ne bo moč uspešno uresničevati delegatskih nalog. Gospodarska gibanja, razvoj družbenih dejavnosti, splošna in skupna poraba, delo izvršnih svetov, delegacij, predsedstev, zborov in še drugih organizmov in značilnih dogajanj bodo našli prostor v NT. Delegat potrebuje poleg dnevne, republiške informacije, ki jo daje Delo, tudi tedensko krajevno, lokalno informacijo. To pobudo NT podpirajo vsa vodstva družbeno-političnih organizacij in občinske skupščine v Celju, a tudi v drugih občinah območja.

NT vabi vse kolektive, da naročijo za delegate regionalni časnik NT. Redakciji bodo dragocene pobude delovnih kolektivov, čemu naj da časopis prednost. Največ vsebinske pozornosti bomo namenili delegatskim razmerjem, samoupravljanju, odnosom v KS. Redakcija NT pričakuje velik odmev na to pobudo.

DOBRNA

SESTANEK S SEKRETARJI

Jutri dopoldne se bodo na Dobrni sestali sekretarji osnovnih organizacij ZK iz celjske občine. Čez 130 sekretarjev se bo seznanilo z aktualnimi gospodarskimi gibanji celjske občine, z razvojem odnosov med Jugoslavijo in SZ in z nalogami ZK v prihodnjih mesecih.

SODELOVANJE Z ROZZANOM

Celjani bodo utrdili sodelovanje z napredno italijansko občino Rozzano. V oblastnem vodstvu te občine so komunisti. Že več let so prihajali otroci iz te občine letovat v Dankovo, le letos se je nekoliko zataknilo, a nameravajo te vrste sodelovanja okrepiti. Delegacija celjske občinske skupščine in družbenopolitičnih organizacij bo odšla v Rozzano 11. septembra. S predstavniki občine Rozzano se bodo pogovarjali o izkušnjah na področju šolstva, zdravstva, o rekreaciji mladih, o samoupravljanju in o možnostih še boljšega sodelovanja med občinama.

ČIGAVA PRAVICA, ČIGAVA DOLŽNOST

Ko smo se pripravljali na sprejem ustave, smo veliko govorili o varstvu narave in človekovega okolja. Zavedali smo se tega, da uveljavitev ustavne pravice pomeni hkrati tudi ustavno dolžnost. Pravica in dolžnost vseh in vsakogar. Tistega, ki onesnažuje na delovnem mestu, v prometu in drugače, ki pa si obenem želi v stanovanjski soseski ali na sobotnem izletu v naravo zdravo okolje, čist zrak in vode.

Zdaj po sprejetju ustave o tem nismo nehali govoriti. Pravzaprav govorimo še več. Z mnogimi argumenti. Opozarjamo na številne primere in pojave NEODGOVORNEGA POSEGANJA V NARAVO. Mnogo bolj zavzeto in kritično obravnavanje tega vprašanja niti ne bi bilo zaskrbljujoče, če bi to kaj zaleglo. Pa ne! Zaman se huduje Laščan nad onesnaženo Savinjo. Zaman si puli lase savinjski ribič, ko zre v vodo, zaman se pritožuje okoliški kmet ko gleda po polju na travniku, zaman vzdihuje Celjan, ko vdihuje zrak, zaman... Je še kdo, ki ob tem ni prizadet? Pa vendar, čeprav smo vsi prizadeti, ukrepamo bore malo, da bi stanje izboljšali. Bi bilo prehudo, če bi rekli, da po sprejetj ustavi stanje ni boljše. Morda je celo slabše, le da zdaj skušamo stanje opravičevati. S tem pa tudi a priori ničesar ne ukrenemo. Je zdaj kaj manj smeti okoli posod za smeti? Čistimo ulice bolj temeljito? Spuščamo v vode manj kislin in strupov ali morda redkeje? Spuščamo v ozračje manj strupenih snovi?

V Celju (in ne le v Celju) se znamo pohvaliti, da smo dosegli tolikšno in tolikšno rast narodnega dohodka, tak gospodarski (bolje bi bilo reči proizvodni) učinek. Ne povemo pa cene, ki jo plačujemo. Z njo nam bi postregli zdravstveni strokovnjaki, kmetijski strokovnjaki, gozdarji in še kdo. In ta cena ni majhna. Obolenja dihal, srčni bolniki, astamatiki, poškodbe, uničeni kmetijski pridelki itd. Pa pravimo — človek je naše največje bogastvo. Je njegovo bogastvo v tem, da je tako poceni?

In prav ta človek mora stvar vzeti v svoje roke. To mu nalaga ustava — zato, da bi zavaroval sebe! Ne bo pa delal sam, vsak zase, neorganizirano. Saj je organiziran kot družba in država. Uveljaviti mora večji vpliv v združenem delu, v krajevni skupnosti, v društvih in družbeno političnih organizacijah in v organih oblasti. Ne zato, da bi zbudili odločnost in doslednost inšpekcijskih služb. Ne, da bi formalno krepili njeno moč in zveličanost, pač pa, da bi nalogo in vlogo, ki jo ima — in ustava jasno opredeljuje — resnično izvrševale. In kdor bi prihajal navzkriž z ustavo — in včasih to ne bo le posameznik, kot kaže sedanja praksa, bo moral sprejeti nase tudi odgovornosti. Rekli smo, da so samoupravne pravice povezane z dolžnostmi. Zato jih ne moremo jemati enostransko — to ni le pravica do dela in delitev osebnih dohodkov — je tudi odgovornost do drugih delovnih ljudi in občanov. Ta odgovornost je tudi v tem, da s svojim delom in ravnanjem ne ogroža življenja drugih ljudi. In če za varstvo narave in človekovega okolja ne morejo (ali nočejo) nič storiti, bo za družbo ceneje, če vsaj škode ne bodo povzročali.

NOVA SPODBUDA

Ob otvoritvi skladišča in računskega centra Kovinotehne

»Otvoritev skladišča, kakor tudi začetek delovanja novega računskega centra v Kovinotehni, je prav gotovo velik in pomemben dogodek ne samo za vašo delovno organizacijo in skupino ITC, temveč za vso trgovino in za vse gospodarstvo celjske občine pa tudi širšega območja. Pričakujemo, da bo ta investicija vplivala na nadaljnje povečanje obsega in boljšo organizacijo poslovanja, na večjo produktivnost, na izboljšanje pogojev dela pa tudi na ustvarjanje večjega dohodka. Pričakujemo, da bo ta delovni uspeh tudi spodbudno vplival na nadaljnja prizadevanja za hitrejše integracije, za tesnejše povezovanje in ustvarjanje novih in boljših poslovnih odnosov v duhu ustavnih določil, ne samo med delovnimi organizacijami trgovine, temveč tudi med delovnimi organizacijami industrijske in kmetijske proizvodnje v občini pa tudi v širšem prostoru. Samo v tem vidimo, da bo ta investicija dobila polno potrditev in svoj namen. Na koncu želim kolektivu Kovinotehne še obilo uspehov, predvsem pa to, da bi ta delovni uspeh spodbudno vplival tudi na vse ostale delovne ljudi v občini, njihovih prizadevanjih, da bi Celje in širša delovna skupnost vsestransko hitreje napredovala.«

S temi besedami je predsednik celjske občinske skupščine prof. Jože Marolt pozdravil delovno zmago Kovinotehne, v soboto, 31. avgusta, na otvoritvi prve faze sistema skladišč na Zg. Hudinji in ob začetku dela novega elektronskega računskega centra.

Kovinotehna je tako izročila namenu dva pomembna objekta, sicer pa se je z izgradnjo skladišča za izdelke črne metalurgije uvrstila na tem področju v sam svetovni vrh.

»Na novi lokaciji je zgrajeno prvih 13.000 kv. metrov od predvidenih 40.000 kv. metrov vseh skladišč. Kapaciteta prvega objekta je 17.000 ton zalog in možnost prodaje več kot 120.000 ton. Končna zmogljivost skladišča po izgradnji po več kot 50.000 ton zalog z možnostjo letne prodaje več kot 600.000 ton. Skladišče je opremljeno s sodobno mehanizacijo, elektronskimi tehtnicami, visečimi žerjavi, ki lahko prehajajo iz enega polja v drugo,« je med drugim v govoru poudaril generalni direktor kovinotehne Bernard Krivec.

V znak priznanja in zahvale za požrtvovalno delo so na slavnosti podelili spominska darila Štefanu Krošču, Danici Bresjanac, Francu Janušu in Francu Goropevšku.

Po pozdravnih besedah in predaji posebne listine, je predsednik skupnosti delavskih svetov Anton Jelenko izročil novi objekt v upravljanje Francu Kovaču, predsedniku delavskega sveta TOZD skladišča in transport.

Izredno lepo priložnost, katere sta se poleg najvidnejših predstavnikov celjskega javnega in političnega življenja udeležila še podpredsednik republiškega izvršnega sveta Zvone Dragan ter Miran Potrč, član izvršnega komiteja CK ZKS, so sklenili s prikazom dela strojev v skladišču.

M. BOŽIČ

Predsednik skupnosti delavskih svetov Anton Jelenko (na desni) izroča spominsko listino predsedniku delavskega sveta TOZD skladišča in promet Francu Kovaču.

MED DELEGATI

IN TEHNIKA?

V prejšnjem NT smo predstavili izkušnje iz delovanja delegacij v Aero, Tkanini in Gozdnem gospodarstvu. Pred dnevi smo povabili v uredništvo tri delegate, in sicer iz Tehnomercatorja, iz tovarne EMO in iz Vrvice. Peter Krušič je delegat v delegaciji samoupravne delovne skupnosti skupnih služb v Tehnomercatorju. Ivan Rojc je član delegacije v temeljni organizaciji združenega dela posoda v EMO. Zdenka Ferlež pa je vodja delegacije v Vrvici. V pogovoru v uredništvu smo nanizali več zanimivih mnenj o delu delegacij.

Kako ocenjujete obveščenost in usposobljenost delegatov po prvih srečanjih delegacij?

PETER KRUŠIČ: Ko se je naš delegat vrnil z zasedanja občinske skupščine, sem ga sam vprašal, kaj so govorili in sklepali delegati. To me je zanimalo. Mislim tudi, da bi se morala delegacija vedno takoj sestati po seji skupščine. Tako bomo vedeli, kaj delajo delegati na skupščini. O funkciji delegata premalo govorimo. Imam občutek, da smo celotno ustavno reformo izpeljali v časovni stiski. Premalo razmišljamo. Še ne vemo dovolj o delegatskem sistemu. Zato bi morali s predavanji za delegate nadaljevati.

IVAN ROJC: Udeležil sem se predavanj za vodje delegacij. Bila so zanimiva, vendar preveč splošna, preveč zgodovinska. Delegati morajo spoznati probleme v delovni organizaciji in občini. V naši tovarni bodo težave z usposabljanjem in obveščanjem delegatov. Tekoči trak ne prenese zastojev in odhodov z dela. Težko je sklicevati zbor delovnih ljudi ali delegate med delovnim časom. Ne vem, kako bomo ta problem rešili. Na drugi seji delegacije smo se morali na primer dvakrat sestati, ker prvič nismo bili sklepčni.

Ivan Rojc

ZDENKA FERLEŽ: Pri nas takih težav ni, saj nas je v Vrvici zaposlenih samo 34 in smo kot ena velika družina. Vse se pogovorimo že pri malici. Naša delegacija je o skupščinskem gradivu samostojno razpravljala, nato pa smo zbrali delegate za konferenco delegacij. Imamo jo skupaj s Toprom, Elegantom in drugimi. Na konferenci smo sprejeli skupno stališče in pisali smo zapisnik. Konference delegacij se bodo sčasoma ujele. Več moramo delegatom povedati o delovanju delegatskega sistema, o nalogah delegata in razmerah v občini.

PETER KRUŠIČ: Če govorim o prvih izkušnjah delegacij, ne morem mimo tega, da je bil obisk na prvi seji delegacije zelo dober. Seja je bila tudi zelo živahna in to je dobro. Tudi v Tehnomercatorju imamo konferenco delegacij in se mi zdi taka oblika sodelovanja v redu.

Kdo vse sodeluje pri oblikovanju stališč delegacij?

ZDENKA FERLEŽ: Pri oblikovanju stališč mora sodelovati kar največ delavcev. Pri nas bomo tako poskušali. Poleg tega pa še sindikat in mladinska organizacija. Vodstvo delovne organizacije in strokovne službe morajo dati delegatom na voljo vse informacije o gospodarskih razmerah. Tudi zbor delovnih ljudi bi lahko pritegnili k sodelovanju.

IVAN ROJC: V konferenci delegacij so udeleženi predstavniki političnih organizacij in delavskega sveta. Iz strokovnih služb ni dovolj članov. V pripravo stališč bi morali vključiti delavce. Pogovore z njimi naj imajo delegati. Tudi vodstva samoupravnih in političnih organizmov ne smemo pustiti ob strani.

PETER KRUŠIČ: Naglašam vlogo političnih, samoupravnih organov in strokovnih služb. Niso dovolj le informacije. Potrebno je gradivo, ki bo pomagalo delegatom pri odločanju. Delavci bodo tako lažje odločali. Ne smemo zanemariti tehnike dela in primerne organizacije za učinkovito delegatsko delo. Naša naloga ni le obravnavati skupščinsko gradivo.

Koliko se je v zadnjem času resnično menjal samoupravni delavčev položaj? Ali se njegov glas bolj upošteva?

Peter Krušič

ZDENKA FERLEŽ: V Vrvici je delavčev glas upoštevan. Brez posebnih sestankov se mnogo pomenimo. Z delavskim sistemom se nam odpira možnost, da se naš glas bolj sliši tudi navzven.

IVAN ROJC: Delavčev glas še premalo velja — to bi rekel delavec. Razlika je med odločanjem v samoupravnem organu ali v sprejemanju tehnoloških odločitev. Mislim, da gre tu bolj za upoštevanje mnenja. Delavski svet mora skrbno odločati tudi o strokovnih vprašanjih. Osebno sem prepričan, da se delavčev glas bolj upošteva. V delavskih svetih, v delegacijah, v konferencah delegacij so pretežno delavci.

Zdenka Ferlež

PETER KRUŠIČ: Delavec ima danes mnogo več možnosti za odločanje. A res je, da delavci včasih gledamo preveč le na osebni interes. Poglejte — na seji delavskega sveta je več razprave o tem, kakšna bo vrednost točke kot pa o pripravi na pomembno naložbo. Pri nas so seje delavskega sveta zelo glasne in delavčev glas se mnogo upošteva. Vendar bi morali bolj samoupravljati pri vseh ključnih vprašanjih delovne organizacije, ne pa da smo glasnejši le takrat, ko je na dnevnem redu osebni standard.

J. V.

CELJE — TEHNOMERCATOR

LIKOVNI SALON

Likovni salon gostuje. Razstava. V bistvu nič novega. Toda, v tem primeru precej. Gre za razstavo v izložbenih oknih in med panoji v različnih prodajnih oddelkih veleblagovnice T.

Likovni salon in Tehnomercator sta našla skupni jezik. V izložbena okna veleblagovnice T in na nekaterih mestih v veleblagovnici so od ponedeljka dalje na vpogled tudi slike slovenskih mojstrov, iz zbirke Likovnega salona. Med metrskim blagom, hlačami in bižuterijo, med konfekcijo in drugim so se naenkrat znašla olja in umetnine v drugačni tehniki. Spacal, Lukežičeva, Makuc, Cihna ... so se preselili iz temnega skladišča Likovnega salona v svetle izložbe velike trgovine. Prvi poskus. Različni komentarji. Organizatorji niso presenečeni. Novosti so pač tiste, ki zmeraj vzbujajo različne komentarje. In prav je tako. Če bo skupna in splošna ocena zadovoljiva, da ne rečemo odlična, bodo s takšnim skupnim delom nadaljevali in ga tudi izpopolnili. Sicer pa? Kdo ve?

Naj bo tako ali drugače, Likovni salon je prav gotovo na svojstven način približal dela, ki jih hrani v svoji zbirki, širšemu krogu ljudi. Občudovalcev? Ljubiteljev? Morda so se nekateri tokrat prvič srečali z imeni teh mojstrov. Morda jih bo to prvo srečanje spodbudilo k naslednjemu obisku likovne razstave?! Morda je prav v teh ljudeh, ki prihajajo po nakupe v Tehnomercatorjevo veleblagovnico T, iskati bodoče obiskovalce likovnih razstav. Če bo tako, in želeti je, da bi bilo, potem bo namen skupne akcije Likovni salon — Tehnomercator dosežen.

In še nekaj — trgovec v tem primeru ni ostal samo trgovec. Svoja vrata je odprl tudi likovni umetnosti. Na videz in na prvi pogled nimata nič skupnega, v tem primeru in ki bo trajal približno mesec dni (gre namreč za razstavo v veleblagovnici) pa smo našli dosti skupnega. In to je spodbudno!

MB

NOVI DIREKTOR

Na zadnji seji delavskega sveta tovarne gospodinjske opreme Gorenje v Velenju so imenovali tudi novega direktorja. To je dolgoletni član kolektiva, Ludvik Geratič. Ivan Ateljšek je tako generalni direktor združenih podjetij Gorenje.

T. V.

DELOVNA SOBOTA

V vsej Sloveniji bomo zaslužek še ene delovne sobote namenili v solidarnostni sklad za odpravo posledic potresa na Kozjanskem. V Celju se že pripravljajo na to akcijo. Dogovorili so se tudi, da bodo v vseh delovnih organizacijah hitreje priskočili na pomoč delavcem, zaposlenim s Kozjanskega, pri ureditvi njihovih stanovanjskih razmer. Celje se bo tudi povezalo s krajevno skupnostjo Mestinje in Rogaška Slatina in se dogovorilo o možnostih skupnega odpravljanja posledic.

Šmarski praznik

NAŠI CILJI

Letošnje praznovanje občinskega praznika občine Šmarje pri Jelšah pomeni poseben jubilej — to je 30-letnico, v katero je vtkano vrsto delovnih zmag in uspehov tudi na splošno sicer kljub temu še zaostalem področju.

Z zadovoljstvom ugotavljamo, predvsem v zadnjih nekaj letih nekoliko večjo stopnjo investicijskih naložb tako v gospodarstvo kot druge dejavnosti: šolstvo, zdravstvo, infrastrukturo in drugo. Res je to prvi resnejši koraki na poti, da se tudi to področje vsekakor vključi v korak napredka naše ožje domovine. K hitrejšemu napredku nam v zadnjem času dokaj načrtno pomaga vsa slovenska javnost in slovenska solidarnost izražena v sredstvih in drugi. Upravičeno pričakujemo v naslednjih letih še pospešeno nadaljevanje začetne akcije, ki bi moral trajati vse do tja, ko bi se to področje enakovredno — produktivno vključilo v daljnji razvoj.

Letošnja elementarna nesreča — potres — ki je najbolj prizadel prav naše področje, nas na tej začetni poti napredku ne bi smel zadržati. Globoko zaupamo in tudi prepričani, da poznana človeška pridnost in solidarnostni čut in pomoč slovenskih in jugoslovanskih delovnih ljudi omogoča, da bomo posrečo čim manj boleče odstranili. K temu nas ohrabruje že dosedanji pristop k solidarnostni akciji delovnih ljudi Slovenije, za kar smo že danes hvaležni.

Upamo, da nas ta naravna katastrofa v razvoju ne bo ustavila, ali pa razvoj zopet upočastila, saj je prav ta nesreča ponovno odprla in pokazala akuten problem manj razvitih področij in nevzdržnih razmer življenja teh ljudi. Prav zato upravičeno računamo, da bo to pospešilo še bolj načrten razvoj tega in drugih manj razvitih občin in območij.

Programska izhodišča razvoja občine so dokaj jasna in bazirajo na ekonomsko zamejenih programih. Tak pristop se mora izražati ne le samo v številu delovnih mest, temveč tudi v večji produktivnosti, ostanku dohodka in povečanem oplemenitenju tako ustvarjene nove vrednosti. To pa bo omogočilo vzporeden razvoj vseh ostalih dejavnosti — tako gospodarskih in negospodarskih.

Tak razvoj bo pospešil tudi napredek kmetijstva, saj je prav to še vedno osnovna ali dopolnilna dejavnost velikega števila občanov. Tudi tu se strari dokaj uspešno in načrtno razvijajo. Pri tem smo na dokaj dobri poti, zato ne bi smeli obupati ob res posameznih cikličnih pojavih v zanoju prodaje pridelkov, predvsem živine, ampak mora to voditi v še bolj načrtno proizvodnjo, večjo produktivnost in zmanjšanje proizvodnih stroškov. Načrtna ekonomična proizvodnja nedvomno zagotavlja boljši dohodek, stabilnejše cene.

Trenutno predstavljajo največji problem slabe komunikacije — ceste, saj modernizacija cest le počasi napreduje — smo verjetno občina z najmanj asfaltiranih cest. Kozje, dasiravno praznujemo 30-letnico njegove osvoboditve, je še vedno nepovezano s sodobnejšo cesto in je verjetno eden redkih predvojnih »trgov« na Slovenskem, ki je skoraj odrezan od sveta.

Joško Lojen

Nova ustava, samoupravna organiziranost na osnovi delegatskih razmerij, samoupravno dogovarjanje pri razreševanju vseh vprašanj in problemov, daje široko osnovo bodočemu hitrejšemu razvoju in napredku tudi naši občinski skupnosti, ki jo bomo odločno razvijali na delegatskih osnovah na vseh ravneh.

Zastavljeni razvojni program, doseženi napredek, delovna in ustvarjalna pripravljenost občanov, medsebojni tovariški in humani odnosi, strokovna in kulturna bogatitev delovnega človeka, bodo tudi bodoče vodilo in temelj za plodnejše delo in hitrejši napredek občine in družbe.

Občani za dosego teh ciljev strnimo vrste, saj je naš cilj srečen in zadovoljen delovni človek — v teh prizadevanjih in naporih naj občane spremljajo uspehi, sreča in osebno zadovoljstvo.

Joško Lojen
predsednik skupščine občine Šmarje pri Jelšah

Šmarje pri Jelšah

GRADNJA SE JE PRIČELA

Med občinami, ki jih je potres najbolj prizadel, je tudi Šmarje pri Jelšah. V tej občini je škoda precejšnja in tudi izdatna finančna pomoč je ne bo mogla tako hitro odpraviti. Prišla pa je dokaj pozno. Samoupravna stanovanjska skupnost je dobila nalogo razdeliti sredstva med oškodovance. V prvi vrsti so to stanovanjske hiše v četrti potresni stopnji, torej tiste, ki jih je potres močno poškodoval in kjer se ne da več prebivati.

Prva sredstva je nakazala Ljubljanska banka v višini 700 milijonov dinarjev. Ostalih 300 milijonov od milijarde starih dinarjev pa je namenjeno občini Šentjur.

Na svoji seji dne 28. avgusta letos je izvršni odbor samoupravne stanovanjske skupnosti občine Šmarje pri Jelšah obravnaval primere vseh oškodovancev četrte potresne stopnje in odobril dolgoročno posojilo 198 upravičencem, to je tistim, ki nujno potrebujejo pomoč. To je le 60 odstotkov, ker med drugim krajevna skupnost Šentvid še ni uspela predložiti seznam upravičencev.

Tako bo med 198 lastnikov razdeljeno 1,947 milijarde dinarjev, kar je poprečno 9,853 milijona dinarjev na vsakega. Kredit podeljujejo pod pogojem, da se prične z gradnjo najkasneje do 30. junija 1975 in na 40-letno vračanje z dva odstotka obresti od 1. januarja 1978 dalje.

Republiški koordinacijski odbor je podelil občini Šmarje pri Jelšah tri milijarde starih dinarjev kredita.

Ostali upravičenci četrte kategorije, ki niso prišli v poštev v prvi fazi reševanja posledic potresa ter upravičenci s poškodbami tretje, druge in prve potresne stopnje, bodo dobili ostala sredstva. Vendar pa zanje še niso pripravili predlogov. Vse te zgradbe mora najprej pregledati komisija, ki bo tudi določila višino škode in v skladu s tem bodo delili pomoč.

Samoupravna stanovanjska skupnost ima tako še mnogo dela. Ostalo je še 40 odstotkov zgradb s poškodbami četrte stopnje ter vse ostale kategorije. Tretji kategoriji so prepustili, naj sami odločijo, ali bodo gradili nove ali pa popravljali stare zgradbe.

Glavna skrb, ki se zdaj pojavlja je, kako omogočiti oškodovancem, da prežive zimo brez strahu. Nekateri so že začeli graditi in bodo uspeli do zime zgraditi vsaj del stavbe, tako da bodo nudile ljudem čez zimo vsaj malo strehe. — Mnogi niso imeli sredstev, da bi sami začeli, zato je njihova skrb tem večja. — Vprašanje je, koliko bodo zgradili do oktobra in novembra, ko je pri nas že pošteno mrzlo.

Za take je stanovanjska skupnost predvidela 20 montažnih hiš Marles, ki bodo postavljene do prve polovice decembra. Toda to še ni dovolj za vse. Dvanajst takšnih hiš so dodelili prosvetnim delavcem, ki so prej stanovali v šolah, ki pa so preveč poškodovane, da bi v njih še naprej prebivali.

Krediti so namenjeni predvsem tistim, ki so fizično in organizacijsko sposobni, da si dom postavijo sami. Mnogi tega niso zmožni. To so predvsem socialno ogroženi. Njihove potrebe po novih stanovanjih, ker bodo stare sanirali, pa bodo financirale neposredno občinska socialna služba in službe krajevnih skupnosti. Toda pojavlja se vprašanje, kaj bo s kmeti, ki si sami ne morejo postaviti bivališč?

MARKO SJEKLOČA

ODGOVOR JAVNEGA DELAVCA

PRESKRBA Z OZIMNICO

Novinarju Branku Stamejčiču in vsem bralcem NT, ki jih zanima, kako izvaja celjski sindikat akcijo preskrbovanja z ozimnico.

Akcija za čim cenejšo ozimnico ni nova, ni začeta v lanskem letu, temveč sega nazaj celo že v povojna leta. Takrat so osnovne organizacije sindikata zaradi nerazvite trgovine in splošnega pomanjkanja skrbele za najosnovnejše življenjske artikle svojih članov. Mnoge, predvsem večje osnovne organizacije sindikata so to skrb ohranjale in ohranile vse do danes. Občinski sindikalni svet pa je lansko leto razširil to akcijo zaradi hitrejšega dviganja cen osnovnih živil in zaradi pomajkanja premoga. Organiziral je posebni odbor, ki je to akcijo vodil.

Kritično situacijo preskrbe s premogom je povzročila lanska energetska kriza, zavoljo katere so elektrarne močneje segale po premogu ter s tem prizadele pretežno na velenjski lignit usmerjene celjske potrošnike. Omenjeni odbor se je zato dogovoril za racionalizacijo prodaje premoga. S sodelovanjem sindikalnih organizacij bosanskih premogovnikov je od njih uspel dobiti dodatne količine premoga ter posredoval pri sklepanju pogodb o nakupu premoga za letošnje leto.

Glede na lanskoletno krizo je letos banka sprostila določena sredstva za kreditiranje maloprodaje premoga. Iz istih razlogov kot lani tudi letos ni velenjskega lignita, pač pa se bomo lahko preskrbeli s premogom iz bosenskih rudnikov. Tega premoga je trenutno v zadostnih količinah, je pa nekoliko dražji. Trgovsko podjetje Kovinotehna ga zato prodaja tudi na 6 oz. 9-mesečno obročno odplačevanje.

Odgovarjajoč na javno vprašanje o preskrbi z ozimnico, koristim priliko še za opozorilo vsem osnovnim organizacijam in ostalim potrošnikom, da čimprej ugotove svoje potrebe po premogu ter se z njim založijo že pred začetkom mraza. Le tako se nam ne bo ponovila lanska zelo neprijetna situacija.

Preskrba z živili je v Celju drugačna, kot po ostalih večjih mestih, ker ima Celje veliko in bogato kmetijsko zaledje in so potrošniki vajeni kupovati od neposrednih proizvajalcev. Zaradi tega ni čutiti potrebe po večji angažiranosti trgovine. Kljub temu je že dogovorjeno, da bo celjska trgovina letos prodajala krompir za ozimnico po lanski ceni, t.j. 1,70 din za kg.

Sadja, zlasti jabolk je letos dovolj pri kmetijskih kombinatih in pri zasebnih proizvajalcih. V težnji za čim ugodnejši nakup pa priporočamo osnovnim organizacijam, da se povežejo sproizvajalci in odkupijo večje količine jabolk za svoje člane. Na ta način bodo cene ugodnejše kot pa pri individualnem nakupu.

In še akcija: učbeniki zastonj.

Kot z nekaterimi drugimi smo bili tudi s to prvi v Sloveniji. Pred tremi leti smo se povezali z osnovnimi šolami ter se dogovorili za zbiranje in nakup učbenikov. Akcijo so prevzele skoraj vse osnovne šole in do sedaj zbrale oz. kupile 6.750 učbenikov, ki jih vsako leto posojamo učencem. Z akcijo bomo nadaljevali in predvidevamo, da bodo čez nekaj let res vsi učbeniki zastonj.

Poleg vse angažiranosti, da bi delavcem preskrbeli čim cenejšo ozimnico in šolske potrebščine za otroke, smo v sindikatih začeli še z akcijo formiranja solidarnostnih skladov v osnovnih organizacijah sindikata. Ponekod ti skladi že obstajajo in iz njih pomagajo delavcem z najnižjimi dohodki na družinskega člana, in sicer za nakup ozimnice, koriščenje letnega oddiha in drugo.

Branko MARTIČ
Sekretar komisije za soc. vpr. in del. pogoje pri ObSS

MOZIRJE

PRED PRAZNIKOM

V spomin na osvoboditev Mozirja kot zadnje utrjene postojanke v gornji Savinjski dolini praznujejo prebivalci mozirske občine 12. september kot svoj praznik.

Prve prireditve v počastitev tega dne se bodo začele v soboto, 7. tega meseca, z odkritjem spominske plošče padlemu partizanu Karlu Fužinarju v Šmihelu nad Mozirjem. V nedeljo, 8. tega meseca bodo odprli v Mozirju novo strelišče, v Nazarju pa športno igrišče.

Spored prireditev zajema še otvoritev na novo asfaltirane ceste v dolžini dveh kilometrov Šmartno ob Dreti — Brdo, zatem slavnostno sejo občinske skupščine, ki bo v soboto, 14. septembra in nazadnje še veliko zborovanje s srečanjem borcev partizanskih brigad, ki so sestavljali četrto operativno cono in aktivistov OF celjsko-savinjskega območja, v nedeljo, 15. septembra v Gornjem gradu.

Sejem - igrače

Z VSEGA SVETA

Čas sedmega sejma obrti, osme zlatarske razstave in prve razstave igrač v Celju, se hitro bliža. Letošnje celjske sejemske prireditve bodo od 27. septembra do 6. oktobra.

Spored sejemskih prireditev je torej večji, bogatejši. Po zaslugi prve razstave igrač, ki ima vse pogoje, da se razvije v samostojno sejemsko prireditev. Pa tudi sicer zasluži zamisel o takšni razstavi vso pozornost. Gre za prireditev, ki je pri nas še ne poznamo. Zato je razumljivo, da bo dobila v Celju tudi svojo domovinsko pravico.

Skrb nad izvedbo prve razstave igrač je sprejel kolektiv Tkanine. Tu se zavedajo odgovornosti, zato so tudi priprave na razstavo v polnem teku, brez zamud.

Že zdaj je znano, da bodo na celjski razstavi igrač sodelovali vsi jugoslovanski proizvajalci igrač z izolsko Mehanotehniko na čelu. Proizvajalci iz Izole se bodo predstavili s svojim novim programom. Sicer pa bodo sodelovali tudi drugi domači proizvajalci in tako bomo imeli priložnost videti igrače v različnih izvedbah od plastičnih mas, do tekstilnih izdelkov, lutk in podobno. Med vsemi pa bodo po številu prednjačile igrače tujih proizvajalcev. Samo celjska Tkanina bo razstavila igrače iz Kitajske, Japonske in Poljske.

V vsakem primeru bo šlo za tako imenovane vzgojne igrače in ne za tiste, ki lahko vzbujajo takšen ali drugačen odpor.

Organizator prve razstave igrač bo v času sejemskih prireditev pripravil tudi dva seminarja: prvega za delavce v vzgojno varstvenih ustanovah in drugega za prodajalce igrač.

MB

20 - let RADIA CELJE

ROGAŠKA SLATINA

VODA IN PLIN

Kako prodreti na tržišče? Kako prodati čimveč mineralne vode in izkoristiti kar največ zemeljskega plina, spremljevalca rogaške vode? Kako obvladati trg z novo brezalkoholno pijačo in izboljšati dosedanje izkoriščanje mineralne vode — to so vprašanja, ki tarejo slatinske komercialiste, med njimi tudi **Edija Kolarja**, komercialista v Zdravilišču Rogaška Slatina. To so seveda tudi vprašanja, ki zaposlujejo vse komercialiste in vse, ki imajo kakorkoli opravka s tako upoštevanim naravnim bogastvom, kot je prav mineralna voda.

Zdravilišče Rogaška Slatina združuje v sebi tri temeljne organizacije združenega dela: zdravstvo in gostinstvo, vzdrževalna enota, polnilnica in skupne službe. Mi se bomo v današnjem zapisu omejili na izkoriščanje mineralne vode, torej bomo govorili o dejavnosti temeljne organizacije združenega dela polnilnica.

Kot nam je povedal komercialist Edi Kolar, je TOZD Polnilnica trenutno na tretjem mestu po realizaciij polnjenja mineralne vode v Jugoslaviji, Jugoslavija pa v Evropi na četrtem mestu. Pred njo je Francija cca 2 milijarde litrov, Italija s cca 1 milijardo 200 milijoni litrov, Nemčija s cca 800 milijoni litrov in kot četrta Jugoslavija z 500 milijoni litrov mineralne vode. Polnilnica Rogaška Slatina edina v Jugoslaviji eksploatira tri vrste mineralnih vod: Donat in Styrio kot zdravilni vodi ter Tempel kot namizno, konzumno vodo. Styrie ne prodajajo, ker so njene količine omejene, ostali dve vodi pa gredo na jugoslovanski in evropski trg.

»Letos smo dosegli rekordni uspeh,« je povedal Edi Kolar in dodal: »V mesecu avgustu smo v enem samem dnevu napolnili 320 tisoč litrov mineralne vode. To je za nas vsekakor velik delovni uspeh. Letni plan je bil dosežen 20. avgusta: 29 milijonov litrov. Predvidevamo, da bomo še letos dosegli cca 40 milijonov napolnjenih steklenic, kar je cca 8 milijonov več kot v lanskem letu. To je prav gotovo tudi posledica nove polnilnice in njenega močnejšega učinka. Med jugoslovanskimi prodajalci mineralne vode smo na tretjem mestu. Prva je Radenska, drugi pa Knjaz Miloš.

Edi Kolar

Vrelci v Rogaški Slatini so izredno bogati s plinom CO_2. Del tega plina, ki so ga začel. v Rogaški izkoriščati šele pred nedavnim, dodajajo mineralni vodi ob polnitvi, ostanek, to je cca 1500 ton letno, pa prodajo na tržišče. V poštev pridejo predvsem proizvajalci gaziranih, brezalkoholnih pijač, kot Coca cola, Cocta in podobne, ter železarnam za varenje in odlitke. Plin, ki ga skupaj z mineralno vodo črpajo v Rogaški Slatini, je izredno čist, sta, ga uporabljajo celo v farmacevtski industriji. Do konca leta bodo v Rogaški Slatini načrpali cca 1800 ton plina CO_2, kar je zelo zadovoljivo, saj povpraševanje po tovrstnem plinu pri nas nenehno raste. V istih količinah ga proizvajajo tudi v Radencih.

Že večkrat smo slišali, da je imela Rogaška Slatina precejšnje probleme z steklenicami mineralne vode. Pri tem se nam postavlja vprašanje, čemu polnilnica ne najde kakšnega drugega izhoda, kot prav steklenčenje. Ali bi se morda dala rogaška mineralna voda steklenčiti kako drugače?

Kaj pravi Edi Kočar?

»Države kot Francija in Italija embalirajo vodo v plastične steklenice, kar pa pri nas ni mogoče. Te steklenice namreč ne prenesejo plina CO_2, ker preprosto izhlapi. Poleg tega pa so se pri nas potrošniki navadili na mineralno vodo, ki je močno gazirana, torej močno šumeča. Tudi pri nas se že dalj časa trudimo, da bi našli kakšen izhod, to pa predvsem zaradi tega, ker bi bila takšna embalaža nedvomno cenejša. Steklenice so namreč že prerasle ceno mineralne vode. Zelo drage so tudi plastične košare, v katere embaliramo steklenice z vodo.«

Dejavnost Polnilnice Rogaška Slatina je vsekakor široko razvejana. Temu primerni so tudi finančni efekti, ki rastejo iz leta v leto. Proizvodnja brezalkoholnih pijač in povečanje izkoriščanja mineralne vode ter plina CO_2 bo k temu vsekakor prispevala svoje. Po besedah komercialista Edija Kolarja lahko ugotavljamo, da so dosežki Polnilnice pomemben prispevek k splošnemu razvoju občine, ki bo te dni praznovala svoj občinski praznik.

MILENKO STRNŠEK

ŠMARJE

NI KONKURENCE

Znano je, da šmarski trgovski trg obvladuje domače trgovsko podjetje Jelša iz Šmarja pri Jelšah, ki zadnja leta dosega lepe uspehe pri širjenju in modernizaciji trgovske mreže v mejah šmarske občine. Doslej se v občini niso pojavljala druga trgovska podjetja. Že lani pa se je v občini pojavilo novo podjetje in sicer Trgopromet iz Zagreba, ki je v občini odprlo kar tri poslovalnice. To je trgovsko podjetje na veliko in malo, nove poslovalnice pa so v centru občine, v Šmarju pri Jelšah in v Rogaški Slatini.

V teh trgovinah prodajajo prehrambene artikle, galanterijo in pozamanterijo. Precej artiklov je uvoženih.

Ob vstopu Trgoprometa iz Zagreba v šmarsko občino se nehote vsiljuje vprašanje, ali ni morda med obema trgovskima hišama konkurenca? V Rogaški Slatini pravijo, da ni in da je vse urejeno za pošten odnos med obema trgovskima organizacijama. Stanovanjsko podjetje Šmarje pri Jelšah je menda ponudilo lokale najboljšemu ponudniku in javil se je Trgopromet. Nihče ni imel nič proti in tako je pobuda omenjenega podjetja obl[illegible]ljala. Morda je konkuren[illegible] nekaj artiklih, kar pa serv[illegible] ni tako bistveno, važnejše [illegible] da je prišla občina do no[illegible] trgovin, kajti kupna m[illegible] šmarskih potrošnikov se [illegible] dalje veča. Vsaj tako upa[illegible]ljajo v rogaškem Trgop[illegible]metu.

FRANC KRIZMAN, poslovodja poslovalnice št. 76 Trgoprometa Zagreb v Rogaški Slatini: »V pametnem, poštenem odnosu med obema trgovskima hišama na Šmarskem je za vse dovolj kruha!«

Živimo v prijetnem sk[illegible]ju, pravijo menda oboji, [illegible] vse je dovolj kruha, d[illegible] pa se razširitev trgov[illegible] mreže Trgoprometa. Le-ta n[illegible]merava razširiti svojo m[illegible] še na mariborsko obmo[illegible] za šmarsko občino pa za[illegible]krat še ne vedo.

Poslovalnica 76, last Tr[illegible]prometa iz Zagreba v Ro[illegible]ški Slatini, ki je zelo lj[illegible] urejena, pa še ni rekla z[illegible]nje besede. Še bodo ure[illegible] še bodo naredili čimveč, [illegible] bi zadovoljili potrošnike. [illegible]vost za Slatinčane bo v[illegible]kor mesnica, ki je menda Rogaški Slatini zelo po[illegible]na. Kmalu bodo odprli [illegible] bife ob poslovalnici.

MILENKO STRAS[illegible]

DAN SODSTVA

V počastitev 3. septembra, dneva, ko je predsedstvo SNOS 1944. leta izdalo odlok o začasni ureditvi narodnih sodišč; ta dan je hkrati rojstni dan novega socialističnega sodstva v Sloveniji; je bila v torek opoldne v celjski sodni palači proslava, na kateri je o pomenu praznika spregovoril predsednik občinskega sodišča Celje Marjan Bele, mlajši. Slavnost pa je izpopolnil še komorni moški zbor pod vodstvom prof. Cirila Vertačnika.

O OZIMNICI

Izvršni odbor predsedstva republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije je prejšnji teden obravnaval uresničevanje v sindikatih sprejete politike o ozimnici. Pri tem je ugotovil, da je lanskoletna akcija v zvezi z ozimnico uspela kljub raznim pomanjkljivostim, ki so se tu in tam pojavljale. To narekuje, da se v letošnjem letu še bolje organiziramo in da poiščemo še bolj učinkovite rešitve.

V sindikatih poudarjamo, da smo glede politike o ozimnici že lani večkrat izpostavili, kako nabava ozimnice ne more in ne sme biti enkratna, kampanjska akcija. Naša stalna skrb mora biti taka organiziranost v družbi (povezanost proizvajalcev, trgovine in potrošnje, organiziranje potrošniških svetov, odprava verižnega povečevanja cen itn.), da sindikatom ne bo treba za nakup ozimnice tudi v družinah z najnižjimi prejemki vedno znova vsako leto neposredno ukrepati.

Skrb za stalen dvig življenjske ravni delavcev je ena izmed temeljnih nalog sindikatov. Zaradi tega morajo imeti vse sindikalne organizacije — predvsem osnovne — natančne preglede nad gmotnim položajem svojega članstva; se pravi preglede o tem, v kakšnih razmerah živijo njihovi delavci. To je nujno, da bodo sindikalne organizacije vodile ustrezne akcije, med drugim tudi za ozimnico.

Tudi letos mora biti politika v vseh osnovnih organizacijah sindikatov taka, da ne bo prezrla niti enega svojega člana, kar še zlasti velja za delavce z najnižjimi osebnimi dohodki! Izvršni odbor predsedstva republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije meni, da je treba v vseh osnovnih organizacijah sindikata na osnovi razmer, v katerih živijo njihovi člani, določiti sestav potrebne ozimnice, načine možnega kreditiranja za njen nakup in predlagati organom samoupravljanja izvedljive načrte za preskrbo z ozimnico. Občinska vodstva sindikatov in zveze sindikatov pa morajo ugotoviti razmere v preskrbi prebivalstva z ozimnico in zagotoviti, da bodo pristojni organi in organizacije — vključno trgovina in denarni zavodi — opravili svoj del nalog na tem področju.

Izvršni odbor predsedstva RS ZSS je prepričan, da se bodo tudi letos aktivno vključili v akcijo za ozimnico obenem s sindikati tudi drugi odgovorni dejavniki in da bo vsak storil vse, kar je njegova dolžnost!

OBUTEV

PRODAJA GRE[illegible]

»Obutev« je ena večjih obrtnih delovnih organizacij v Celju. Nekoč se je imenovalo Čevljarstvo Celje. Vse večje povpraševanje je zahtevalo povečanje proizvodnih zmogljivosti. Danes imajo 73 zaposlenih, od teh 67 v neposredni proizvodnji in 6 v administraciji.

Preusmerili so se na izdelovanje lahke telovadne in ortopedske obutve. O delu in položaju delovne organizacije je govorila predsednica delavske kontrole Pavlica Amon.

»Ne moremo se pritoževati, da naše podjetje slabo posluje. Nasprotno! Imamo stalne dobavitelje surovin in stalne kupce. Med drugimi sta naš dobavitelj in kupec Planika Kranj in Konus. Kot kupec se pojavljajo tudi celjska in ljubljanska podjetja in Astra Zagreb. Naši izdelki gredo dobro v promet. V glavnem sledimo povpraševanju.

Proizvodnjo smo organizirali tako, da lahko sledimo tržišču. Uvedli smo kolektivni dopust, saj v poletnih mesecih ni povpraševanja. Takrat delamo le za zalogo. V sezoni se držimo pravila, da ne polnimo skladišč. Lani v juliju smo sprejeli pravilnik o samoupravni dela[illegible] kontroli. Odbor, ki smo [illegible]

Pavlica Amon

izvolili, ima pet članov [illegible] dva namestnika. Med n[illegible] ni vodilnih. Jez sem p[illegible]sednik tega odbora. Izvol[illegible] smo bili na zboru delov[illegible] ljudi. Sestajamo se po [illegible]trebi in na pobudo e[illegible] od delavcev. Imamo pr[illegible]nik, ki določa naloge, d[illegible]nosti in pravice zaposlen[illegible] Do danes nam še ni [illegible] treba posredovati. V z[illegible]ku svojega delovanja s[illegible] pregledali vse račune in [illegible]ložbe. Nepravilnosti n[illegible] ugotovili. Zaključno poro[illegible] so dobili v pogled vsi d[illegible] našega podjetja. Ena z[illegible]nalog je nadzorovanje o[illegible]nih dohodkov. Pri nas n[illegible] najmanjši osebni dohod[illegible] 1450 din.

Imamo svojo sindik[illegible] organizacijo, ki je tudi ak[illegible]na. V njenem okviru de[illegible] aktiv mladih. Ob pot[illegible] pred dvema mesecema je s[illegible]dikat predlagal, da našim [illegible]lavcem, ki so bili priz[illegible] izplačamo denarno pom[illegible] kar smo že storili. Sindi[illegible] je nekaterim delavcem o[illegible]gočil izobraževanje preko [illegible]lavske univerze.

Pri nas delajo tudi i[illegible] lidi. Ker delo ni težko, [illegible] kar zadovoljni. V n[illegible] podjetju imamo več od[illegible]kov: montažo, šivalnico, [illegible]kalnico in skladišče.«

Čeprav je »Obutev« e[illegible] najmanjših podjetij v Ce[illegible] nima težav s prodajo sv[illegible] izdelkov.

Marko SJEKLO[illegible]

CELJE

POMOČ OB NESREČI

Koordinacijski politični aktiv celjske občine se je v ponedeljek odločil, da skladu za pomoč preživelim ponesrečencem in družinam, ki so izgubili svoje svojce v hudi železniški nesreči v Zagrebu, nakaže 10.000 din. V posebnem pismu je Celje ponudilo še drugo pomoč. Tako se je tudi celjska občina pridružila vsejugoslovanski solidarni akciji za ublažitev velike tragedije.

110 let Celjske mestne hranilnice

Znova presenečenje. Za vas, za nas, za vse!

Med prireditvami, ki jih pripravlja Ljubljanska banka, podružnica Celje v okviru meseca varčevanja, oktobra, bo tudi proslava 110-letnice ustanovitve Celjske mestne hranilnice in v njenem delu razstava jubilejnih kovancev in drugih starih bančnih dokumentov in predmetov.

Da bi razstava v resnici zajela vse, kar je na voljo, zlasti pri občanih, **vas celjska podružnica Ljubljanske banke vabi in prosi, da ji posodite ali prodate stare jubilejne kovance vseh vrst in izdaj in drugo arhivsko oziroma zgodovinsko gradivo, ki kakor koli govori o hranilništvu na celjskem območju.** Če pa bo to gradivo vezano na Celjsko mestno hranilnico, bo dobrodošlo toliko bolj.

Da bi vedeli, s kakšnim gradivom bomo lahko razpolagali pri ureditvi razstave, vas vabimo, da nam pripravljenost o sodelovanju z nami sporočite najpozneje do 15. septembra letos na naslov: Ljubljanska banka, podružnica Celje, odsek za pospeševanje denarnega varčevanja in propagande, Celje, Trg V. kongresa 10.

Že v naprej hvala za sodelovanje in pomoč.

ljubljanska banka
PODRUŽNICA CELJE

CELJE

PETTISOČI ŠOFER

Spomladi letos je opravil šoferski izpit, v sredo, 28. avgusta, pa se je vpisal med člane avto moto društva Slavko Šlander v Celju. Na članski izkaznici je sicer dobil zaporedno številko — 5000. Toda na kaj več ni pomislil. In vendar je prišlo tudi to. Organizacija je počastila svojega pettisočega člana. Sprejel in pozdravil ga je društveni sekretar Ivan Divjak, z darili pa so ga presenetili še Etol s kolekcijo izdelkov, Petrol s kartonom olja in zavarovalnica Sava s kasko zavarovanjem.

Inž. Dragutin Švajcer, sicer vodja poslovne enote kmetijskega kombinata Hmelj v Latkovi vasi, je bil presenečen nad tolikšno pozornostjo. Postal je član društva, ki se je s svojim delom močno uveljavilo. Avto moto društvo Slavko Šlander ima danes že precej več kot pet tisoč članov. In ne samo to. Uveljavilo se je z dobrim delom, s tistim, ki želja članom. To so najrazličnejše usluge pri registraciji vozila, tehničnem pregledu, pred potovanjem v tujino, pri pravnih nasvetih in nazadnje v lastnih delavnicah. Samo v poslovalnici so lani zabeležili 8.558 uslug, v delavnici pa 7.576. Številke govorijo in so najbolj zgovoren dokaz dela te organizacije. Te številke in še druge.

In tudi načrti so lepi. V zadnjem času se ukvarjajo z idejo o postavitvi lastne avto pralnice. Gre za sodoben objekt, ki bo za člane več kot dobrodošel.

MB

Spomin na počastitev pettisočega člana AMD »Slavko Šlander« v Celju. Od leve: Karel Privšek, predstavnik Petrola, inž. Dragutin Švajcer in Ivan Divjak, sekretar AMD »Slavko Šlander«.

TURIZEM

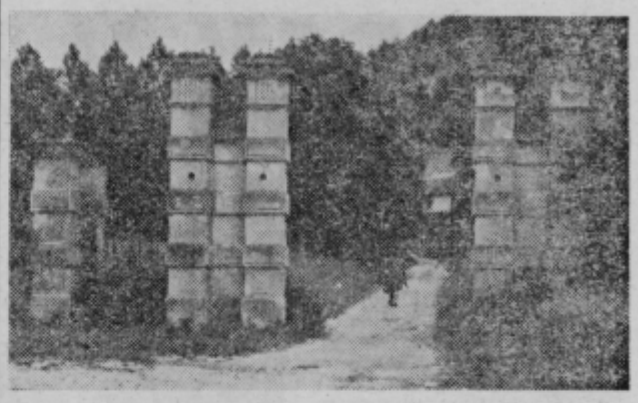

NA DOBRNI AVTOCAMP?

Na Dobrno prihaja čedalje več domačih in tujih turistov tudi z osebnimi avtomobili in avto prikolicami v prepričanju, da je tu urejen avtocamp. Žal, tega Dobrna še nima. Vse primere kampiranja pa rešujejo nekateri domačini, ki odstopajo ustrezne prostore za vozila in podobno.

Po besedah predsednika turističnega društva Antona Moguja ima Dobrna vse pogoje, da uredi avtocamp pri bivšem gradu Ružička, kjer je okoli 90 ha lepih zelenic z vmesnim drevjem itd. Predsednik turističnega društva je celo prepričan, da bodo lahko z gradnjo avtocampa začeli prihodnje leto, seveda, če jim bo uspelo zbrati ustrezna sredstva.

Na posnetku: glavni vhod v bivši grad Ružička, kjer bi lahko uredili avtocamp.

Franjo Voh

CELJE

VELIK VPIS

Na celjski oddelek višje ekonomsko-komercialne šole se je v prvi letnik vpisalo čez 90 študentov. V drugem letniku je 45 študentov, tako da predvidevajo na oddelku okrog 140 študentov. V novem šolskem letu je dobil oddelek nove prostore na II. osnovni šoli. S poukom bodo začeli prihodnji teden, ko se bodo začeli ponavljalni seminarji za študente prvega letnika. Ker je imel oddelek težave z opremo razredov, je dobil potrebno opremo iz dvorane družbeno-političnih organizacij v Gledališki ulici v Celju. To dvorano namreč preurejajo. Letošnji vpis na oddelek višje ekonomsko-komercialne šole v Celju nedvomno dokazuje, da interes za to smer študija še naprej narašča.

CELJE

O STATUTU

Danes popoldne ob 16. uri se bodo v spodnji stranski dvorani Narodnega doma v Celju zbrali predsedniki svetov krajevnih skupnosti, predsedniki krajevnih organizacij SZDL in vodje delegacij v krajevnih skupnostih. Govorili bodo o vzorčnem statutu krajevnih skupnosti in sprejeli program dejavnosti socialistične zveze pri oblikovanju statutov krajevnih skupnosti. To nalogo morajo na terenu opraviti do konca leta.

REKLI SO

NAPORNO DELO

Glavni obrat Žične je v Ipavčevi ulici v Celju. En obrat imajo v Šentjurju, na Hudinji pa so zgradili dva nova obrata. Podjetje ima okoli petsto zaposlenih. Med njimi je tudi delavec Ojstršek Milan, doma iz Rifengozda nad Teharji.

»V Žični sem zaposlen že pet let. Delam na istem delovnem mestu kot pred leti, toda delo mi je še kar všeč. Je naporno, saj imam opraviti s strojem, ki zahteva natančno ravnanje. Včasih opravljam tudi drugo delo, če ni materiala. V službo se vozim s svojim motorjem. Vstajam vsako jutro ob pol petih, pa naj bo sonce, dež ali sneg. Delo je nevarno, plače pa so majhne. Tako mnogi odhajajo v druga podjetja in nam vedno primanjkuje delavcev. Poročen nisem, toda rad bi zgradil hišo, zato mi vsak dinar prav pride. Zdaj stanujem doma, na kmetiji, kjer gospodari brat. Ukvarja se z živinorejo, goji trto in prodaja vino, prevaža pa tudi les iz gozda do ceste.

Milan Ojstršek

Nimamo možnosti za načrtno živinorejo in mlekarstvo, ker smo previsoko in predaleč od Celja.

Do jeseni sem bil član delavskega sveta. Večkrat smo se sestajali in se pogovarjali o številnih problemih, ki so se kar pogosto pojavljali. Letos nimam nobene funkcije.«

GUSTELJ IN NJEGOVE SAVSKE LUKNJE

132 cm dolgim somom
172 cm dolgim somom

Poznate zgodbo o »prižgani« laterni, ki jo je ribič potegnil iz vode? In o velikih »luknjah« v Savi, ki nastanejo po ulovu zajetnega plena? Nedvomno ste jih že slišali zavite v smešno podobo. Da pa tiste luknje niso kar iz trte zvite, dokazuje zelo uspešen ulov Avgusta Verhovca, člana ribiške družine Radeče.

Med Zidanim mostom in Sevnico, nedaleč od železniške postaje Breg, leži ob levem bregu Save kraj, ki mu domačini pravijo Udmat. Dostopen teren do vode, prodnato in peščeno rečno dno, globoka voda skriva v udmatskih globinah raznovrstno bero rib. Tu domujejo kapitalni somi, krapi, kleni, mrene. Kraju pravijo ribiči pravi mali raj za izkušenega trnkarja. In ta paradiž je najljubši kraj za posedanje s palico v roki Avgustu Verhovcu, 64-letnemu upokojenemu železničarju. Gustelj prebije večino dnevov prav ob obali Save v Udmatu, saj ima časa na pretek. Kot sam pravi, mu ribolov pomeni vse. Le težko bi se ločil od palice in rib. Veselje do ribolova mu je vcepil oče, navdušen sulčar. Kot desetletni pobič je asistiral očetu pri vsakem pomembnejšem ribolovu. Skupaj sta prelovila in preromala celo savsko obalo tja od litijskega mosta do izliva Krke v Savo.

Letos slavi Gustelj 50-letnico trnkarstva. Toliko let predanih ribolovu predstavlja nedvomno lep jubilej. In svoj praznik je naš jubilant meseca maja dostojno proslavil. V pičlih desetih dneh je ujel pet somjih mrcin, od katerih sta posebno dva močno izstopala. Največji brkač je tehtal 19,5 kilograma, dolg 132 cm, drugi njegov »prijatelj« pa 17 kg (dolžina 138 cm). Tako uspešnega in kapitalnega plena Gustelj ne pomni posebno še ker jih je ujel v tako kratkem časovnem presledku. Tistega majskega dne je na svojem štantu v Udmatu lovil krape na črva. Zajeten coč črvičkov je namesto krapa premamil krepkega soma. Ta je zagrabil za mamljivo vabo črvov, Gustelj pa potem za palico. Začel se je tisti znani razburljivi ples, ki je vsakemu ribiču tako drag in ga le on razume. Som se je ribiču trdovratno upiral, Gustelj pa ni nič hitel z utrujanjem. Mrcino je po uri in 15 minutah tako dobro utrudil, da potem ni imel več dela, ko ga je s kavljem izvlekel na prod. Som je dobro obvisel na trnku enojčko št. 4 in predvrvici debeline 40 mm.

Si sedaj lahko predstavljate kakšno »luknjo« je Gustelj naredil v Savi?

M. K.

ALBIN BELE

Albin Bele, triinpetdesetletni invalidski upokojenec iz Bočne, je tipični Šlandrovec iz leta 1944. Kot sin malega kmeta z Rovt pod Menino je še imel srečo, da se je česa izučil, saj so njegovi vrstniki po šoli zvečine morali med drvarje. Kot fantje njegovih letnikov je moral v nemško vojsko, a se je leta 1943, ko je prišel na dopust kar ročno vsekal na roko tako močno, da je moral v bolnišnico. Od tam pa, ko se je partizanstvo razmahnilo, odšel med Šlandrovce, v kateri so bili tisti čas najštevilnejši pribežniki. Že prvo noč je bil v borbi, ki jo je preživel tako, da je vodil konja na povodcu, ker ni imel puške in v tej prvi borbi, v Šentjurju ob Taboru, jo je že dobil.

Potlej je bil v vseh bitkah, ki jih je vodila Šlandrova. Spremljal je vojaško misijo angleške vojske od Save na Pohorje. Na Kališu je že poveljeval vodu in kot komandir voda je sodeloval v bitki za Ljubno. Stahovec pri Kamniku. spopadi s patruljami na obmejnih območjih osvobojenega področja, pohodi na Pohorje, na Kozjansko v Zasavje, vse to so bile akcije, v katerih je sodeloval. V napadu na Mozirje in še isto noč na most v Letušu je bil že komandir čete. Kot vsi Šlandrovci je mlatil belogardiste po Dolenjskem in se potem kot težek bolnik vrnil na okrevanje domov v osvobojeno Savinjsko dolino, za katere svobodo se je tolkel.

In po vojni. Čevljaril je, dokler je od tega padel še kak dinar, potem pa je šel med gozdne delavce, kjer je delal 13 let do upokojitve Rad bi bil šel v kakšno šolo ali tečaj, toda omrežila ga je njegova Micka in ko sta bili v hiši dve hčerki, je bilo treba pokopati misel na pot v svet. No, saj je kot

OBRAZI

gozdni delavec dobro služil, toda osnova mu je vrgla malo in od tega se šteje pokojnina. Za dekleti, ena je učiteljica, druga tajnica mozirske skupščine, ni dobil dinarja štipendije ali pomoči, kar mu seveda ni vseeno. In nizka pokojnina ga še vedno sili, da gre kam, kaj pomaga, naredi, naj bo v hosti ali na polju. Pa kaj bi tožil, pravi, drugi se imajo v življenju še slabše.

Mnogi pa precej bolje, ali ne?

In ob obletnici se bosta z Micko zavrtela, navkljub tistim izrastkom v hrbtenici. Šlandrovec pač — dokler bo dihal.

Jure Krašovec

CELJE

KORAK V NOVO ŠOLO

Naj bo še toliko dni v šolskem letu, prvi ostane le prvi. Še zlati, če vodi korak v novo šolo pa tudi novim znancem in prijateljem naproti.

In prav zato bo prvi korak v novo osnovno šolo »Slavka Slandra« na Otoku v Celju ostal v nepozabnem spominu. Ne samo zaradi buldožerjev in drugih strojev, ki so še ravnali zemljo ob uri, ko so po pravkar urejeni poti prihajali prvošolčki, v glavnem v spremstvu svojih staršev in drugi, marveč tudi zaradi tega, ker so prihajali v svojo šolo v pravem pomenu besede. Zgradili so jo s sredstvi krajevnega samoprispevka, torej po zaslugi velike zavzetosti občanov in delovnih ljudi za reševanje skupnih šolskih in vzgojnovarstvenih vprašanj. In končno, šola nosi ime po velikem revolucionarju, komunistu Slavku Slandru, ki bo mladim vzor pri njihovem delu in učenju. Po zaslugi občinske organizacije Zveze borcev bo šola kmalu dobila tudi spomenik Slavka Slandra.

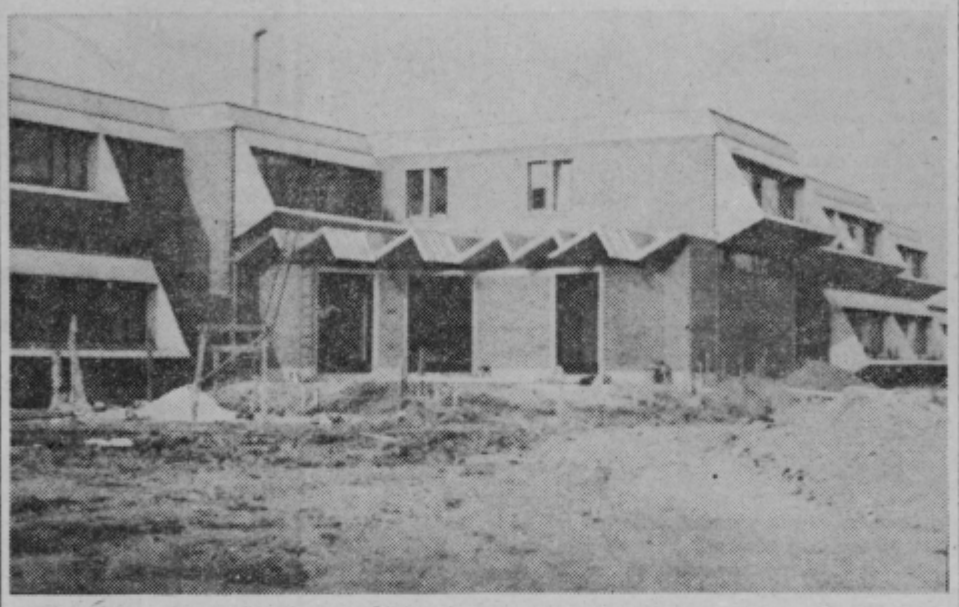

Osnovna šola »Slavka Slandra« na Otoku

Nova osnovna šola je sprejela svoje učence. Res je, da še ne povsem pripravljena za takšno svečanost, toda navzlic temu takšna, da je lahko odprla svoja vrata in da bo že od vsega začetka nudila svojim obiskovalcem vse potrebno znanje in še dosti več.

V novi šoli bodo imeli eno in pol izmenski pouk. Vtem ko bodo učenci višjih razredov obiskovali šolo samo v dopoldanskem času, bodo nižješolci, od prvega do četrtega razreda, hodili izmenično, en teden dopoldne, drugi teden popoldne. Šola je sprejela 736 učencev, ki so jih razporedili v 23 oddelkov. Ima 8 matičnih učilnic, 11 za kabinetni pouk, tehnične delavnice, telovadnico, večnamenski prostor, kuhinjo itd. Tu bo še zobozdravstvena ambulanta, pa knjigarna, pionirska bralnica itd. Trije varstveni oddelki bodo sprejeli 75 otrok. Manj kot je interesentov. V šoli bodo pripravljali malice, tople opoldanske obroke in še kaj. Vse to še ne bo na voljo te dni, sčasoma pa že.

V novi šoli na Otoku, kjer so v teku intenzivna dela za ureditev okolja, se bodo šolali učenci, ki so doslej obiskovali štiri različne celjske šole. Zato se bodo skovala nova prijateljstva.

V novi šoli je vse novo. Le ob rob večnamenskega prostora so vgradili stari zvonec. Kot spomin na staro in kot opozorilo na novo . . .

Celje pa je te dni dobilo še eno novo šolo, ki pa žal še ni odprla svojih vrat. Zamuda pri delih je prehuda pa tudi preveč boleča. Zaradi nje so morali začeti novo delovno obdobje v okrnjeni vsebini. To je šolski center za blagovni promet ob Ulici 29. novembra. Center je zaenkrat odprl vrata v starem poslopju samo dijakom prvega letnika šole za prodajalce. Vsi drugi bodo morali počakati, da bo novo poslopje vsaj toliko nared, da bo lahko sprejelo bodoče mlade trgovce, poslovodje in komercialiste. Kdaj? Naj bo v odgovoru na vprašanje tudi želja, da bi bilo to čimprej!

M. B.

20 LET RADIA CELJE

VEDNO DOBRE VOLJE

Kadar je Marjan v dopoldanskem »turnusu«, je na hodniku redakcije že prej, kot pa je končana priprava oddaje. Zato zjutraj najprej poklepeče s tistim, ki ima čas, kadar pa v pisarnah in pisalnih strojih »vre« — običajno ob ponedeljkih in torkih — pa se tiho umakne, kot da ga ni.

Marjan Strnad je pri Radiu Celje že od leta 1956, torej je bil med prvimi in potem vseskozi med tistimi, ki so neprenehoma prispevali k temu, da bi Radio Celje dosegel današnjo kvaliteto. Kot radijskega tehnika ga nedvomno odlikuje velika strokovnost, kot človeka pa še večja preudarnost in dejstvo, da je vedno dobre volje, kar v tej radijski borbi »minut in sekund« ni lahko.

Nekaj časa smo imeli Marjana samo »na pol«. Polovico delovnega časa je bil zadolžen tudi za preljube celjske semaforje. Težko delo, ni kaj, zato najprej:

»Katero delo ti je bolj všeč? Semaforji ali radijski studio?«

»Veš, delo je delo. Crknejo lahko zdaj semaforji, zdaj magnetofoni.«

»Si kdaj premišljal, koliko kilometrov magnetofonskih trakov prevrtiš vsak dan?«

»Bodi no pameten (mimogrede, to Marjan reče v vsakem drugem stavku, kar pa poslušalci seveda ne slišijo), je zmajal z glavo, nato pa ob prosečem pogledu le dodal: »Kakšnih pet kilometrov jih bo že.«

»Kdaj si najraje v studiu?«

»Vseeno mi je, kateri dan v tednu delam, pa naj bo tudi nedelja. Sicer pa je najprijetneje pomladi in jeseni, ker se ob drugih letnih časih pod streho Narodnega doma ovremo ali pa zmrzujemo.«

»Ali rad vrtiš želje in katera pesem ti je najbolj všeč?«

»Vrtim tisto, kar dobim. Od pesmi mi ni nobena všeč, ker jih imam vseh že polne »uhe«. Zdaj, ko imamo glasbenega urednika, iskreno upam, da bo boljše in da bodo tudi poslušalci naročali kakšne druge pesmi in ne vedno iste.«

»Marjan, se kdaj razjeziš?«

»Bodi no pameten. Zakaj bi se razjezil?«

»Tudi tedaj ne, ko se ti utrga trak med oddajo? Magnetofonski, seveda?«

»Ja, če se mi utrga, ga pač zalepim!«

»Je delo tehnika težko?«

»Lahko ni, vsekakor pa je odgovorno.«

»Ti je všeč, ko na koncu oddaje slišiš svoj priimek?«

»To pač mora biti. Takšen je protokol, da se ve, kdo ga je lomil.«

»Kakšne so tvoje želje ob jubileju Radia Celje?«

»Čeprav je bolje, kot je bilo, radio še vedno ni dovolj opremljen. Kako lepo bi bilo, če bi imeli malo modernejši studio, da ni treba stalno misliti, kaj če bo kaj crknilo. Seveda pa bi potrebovali dvoranico za večja snemanja.«

Zopet se mu je mudilo, da bo prej v studiu kot drugi, da bo vse pripravljeno, preden pride napovedovalec ali novinar. Pri Marjanu mora biti vedno vse »pošlihtano«, kot sam pravi.

M. SENIČAR

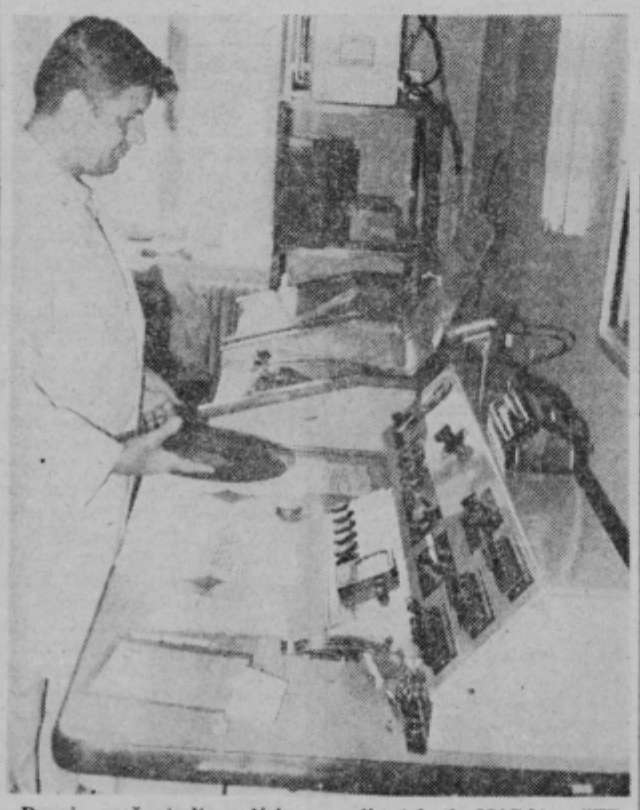

»Drugi« mož studia celjskega radia tehnik MARJAN STRNAD o svojem delu

20 LET RADIA CELJE

NAZARJE

IVERICA STOJI

Pretekli teden, bilo je v sredo, so v nazarski tovarni ivernih plošč ustavili stroje. Prišel je čas, ko so v podjetju pričeli z načrtovano rekonstrukcijo, na podlagi katere bodo bistveno povečali proizvodne zmogljivosti te nad vse pomembne tovarne v okviru nazarskega GLIN-a.

Dva meseca bodo predvidoma trajala zahtevna in tehnično zapletena dela, ko bodo z nekaterimi dodatnimi napravami sedanje stroje usposobili, da bodo dajali letno dodatnih 25.000 kubičnih metrov ivernih plošč najvišje kvalitete. Kot je znano, je znašala dosedanja kapaciteta nazarske iverice 45.000 kubičnih metrov, po končani rekonstrukciji, ko bo tovarna pričela obratovati s polno zmogljivostjo, pa bodo proizvajali skupno 70.000 kubičnih metrov ivernih plošč na leto. V kolektivu so prepričani, da bodo vsa zahtevna dela opravili v roku dveh mesecev, tako da bo poskusna proizvodnja povečanih zmogljivosti že stekla v začetku novembra. Za rekonstrukcijo bodo v GLIN-u porabili tri in pol milijarde starih dinarjev, na novo pa se bo v povečani tovarni iveric zaposlilo okoli 30 delavcev. V nobenem primeru ob tej nazarski akciji ne moremo mimo ugotovitve, da ni mogoče z novogradnjami doseči tolikšne dodatne proizvodnje ivernih plošč s tako minimalnimi sredstvi. Če bi hoteli povsem na novo graditi tovarno ivernih plošč, bi to veljalo skoraj desetkrat več, kot pa bo v nazarskem primeru, ko bodo znotraj obstoječih hal le ustrezno povečali zmogljivost obstoječe proizvodne linije. Ravno zaradi tega je odločitev kolektiva v Nazarjih toliko pomembnejša. Kajti naša lesnopredelovalna industrija bo pridobila nove dodatne količine kvalitetnih ivernih plošč, ne da bi morala družba za to porabiti običajna, zelo velika investicijska sredstva. Nadvse pomembno dejstvo!

Sicer pa bodo v GLIN-u letos skupno investirali okoli osem starih milijard, od tega skoraj dve in pol v novo tovarno stavbnega pohištva, katere zmogljivosti bodo podvojili, tako da bodo poslej lahko proizvajali že skoraj 300.000 enot stavbnega pohištva. V okviru GLIN-a grade tudi nekatere objekte družbenega standarda, kar bo nedvomno velika pridobitev za ta največji delovni kolektiv v mozirski občini, ki dosega iz leta v leto vse večje in pomembnejše gospodarske dosežke ter tako doprinaša pomemben delež k vse hitrejšemu razvoju v mozirski občini.

BERNI STRMČNIK

MOZIRJE PRED PRAZNIKOM

78 000 NA DELAVCA

Za gospodarjenje v letošnjem prvem polletju v mozirski občini so pomembne tri značilnosti: porast družbenega proizvoda, sorazmerno visoke naložbe in dokajšnje povečanje osebnih dohodkov. Na prvi pogled bi nepoučeni napak ocenjeval, češ taki dosežki so tudi marsikje drugod, pa jih ne kaže tako izpostavljati. Tako sklepanje v mozirskem primeru ne velja, kajti ni še daleč čas, ko so (tudi v našem tedniku) vsi odgovorni opozarjali prav na prepočasno rast družbenega proizvoda, na preskromne naložbe in na zaskrbljujoče zaostajanje v osebnih dohodkih. In ravno zavoljo tega so dosežki v letošnjem prvem polletju toliko bolj razveseljivi. Kažejo, da so povsod pravočasno spoznali neslutene težave, ki bi jih povzročilo zaostajanje ravno v teh treh kategorijah.

V zvezi s porastom družbenega proizvoda (ob polletju je narastel za cca 20%) velja zapisati, da se bo ob sedanjem trendu mozirska občina konec leta že močno približala republiškemu povprečju, za katerim je vsa ta dolga leta kar prenočno zaostajala. Računajo, da bodo dosegli 73 tisoč dinarjev družbenega dohodka na zaposlenega delavca, kar bo nedvomno rezultat dolgoletnih naporov vseh delovnih ljudi, samoupravnih in vodstvenih organov v delovnih organizacijah in nenazadnje tudi družbeno političnih organizacij. Z ustreznim povečanjem storilnosti dela se bodo torej prej ko slej izenačili z republiškim in regijskim povprečjem, to pa je bil eden izmed ciljev

Naložbe so v mozirski občini v velikem porastu. Vse kaže, da so v delovnih skupnostih pravočasno uvideli, da je moč zagotavlj[illegible] učinkovit in uspešen ra[illegible] v bodoče le na osnovi [illegible]piranja novih delovnih m[illegible] in povečevanju obsega p[illegible]izvodnje. Po praktično [illegible] leti trajajočem zatišju [illegible] področju vlaganj so gibanj[illegible] v letošnjem letu povs[illegible] drugačna. Največ (okoli [illegible] milijonov dinarjev) vlag[illegible] v GLIN-U, nekaj pa t[illegible] drugod (Gradbenik Lj[illegible] cca 10 mio din). Nove [illegible]ložbe bodo zagotovile n[illegible] delovna mesta in mnogi [illegible]lavci, ki se sedaj še vo[illegible] na delo drugam, bodo i[illegible]li možnost, da se zapos[illegible] v domači občini.

In nenazadnje osebni [illegible]hodki. Zakaj toliko be[illegible] okoli njih? Preprosto za[illegible] tega, ker so bila gibanja [illegible]lanskem letu na tem p[illegible]ročju zaskrbljujoča in bi [illegible] povzročilo, da bi se de[illegible] v vse večji meri zaposlo[illegible] zunaj občine, kjer bi d[illegible]gali boljše osebne prejem[illegible] Po podatkih je moč skle[illegible]ti, da so v delovnih orga[illegible]zacijah tudi temu vpraš[illegible] posvetili kar največ po[illegible]nosti. Medtem ko zna[illegible] povprečni osebni dohodek [illegible] SR Sloveniji 2.326.— din [illegible] v regiji 2.311.— din, pa [illegible] se v mozirski občini že [illegible]vzpeli na 2.309.— din. To [illegible] vsekakor zelo razveselj[illegible] še zlasti če upoštevamo, [illegible] osebni dohodki ne odstop[illegible] od rasti družbenega pr[illegible]voda.

Naj sklenemo! Polletni [illegible]spodarski dosežki ob[illegible] Mozirje so vsekakor izred[illegible] vzpodbudni, kar pa seve[illegible] ne pomeni, da tudi tod [illegible]majo težav. No, ne glede [illegible]te je pričakovati, da bo [illegible] leto v gospodarskem [illegible] družbenem razvoju mozir[illegible] občine zapisano kot leto [illegible]redno pomembnih gospod[illegible]skih dosežkov.

BERNI STRMČN[illegible]

Film

Tudi „Pomladni veter“

...ali smo že, da bo Celjanom ponovno organizacijsko Tedna domačega filma ...ročane podelitve Badjukovih nagrad za minulo filmsko sezono. V teh dneh se v redakciji NT in RC sestaja organizacijski odbor za ...ovo prireditve. V osrednjem delu Tedna domačega ...a bo filmski program. ...novimi, premiernimi ...bo Pomladni veter, nekdanja slovenska Love story. Režiser Rajko Ranfl je ...hvaležno snov — študentsko življenje in njegove dogodivščine. Predstavlja brucovske usode in njihove vedre in nevedre preizkušnje na začetku študija v prvih ljubeznih, v resnih življenjskih problemih. Glavni junak filma je študent slikarstva, ki se zaljubi v Katko, v model, ki mu pomaga spoznavati zahtevno likovno temo-akt. Kaj vse to zbliževanje prinese, bo pokazal film, ki ga bodo najprej videli v Ljubljani. Med igralsko ekipo je tudi Marko Simčič, bivši član SLG Celje.

Po prvih mnenjih o filmu lahko pričakujemo, da bo Pomladi veter presenetil. Pred začetkom Tedna domačega filma v Celju bomo o Pomladnem vetru in vseh predvidenih filmih še pisali.

Danes lahko tudi povemo, da bodo organizacijskem odboru sodelovali celjski kulturni in družbeni delavci. Še posebej dragocena bo pomoč propagandnih služb celjskih delovnih organizacij. Te naj bi zagotovile, da bi Celje in celotno celjsko območje v času prireditve izžarevalo filmsko dogajanje v vseh treh kinematografih.

Celjsko Kinopodjetje je izrazilo vso pripravljenost, da uresniči zanimivo programsko novost v letošnjem Tednu — to, da bomo slovenski oziroma domači repertoar gledali v Unionu, Domu in Metropolu. Najmlajši gledalci se lahko že danes veselijo revije najboljših mladinskih filmov iz šestindvajsetletne zgodovine slovenske filmske ustvarjalnosti.

...a junaka Ranflovega filma Pomladni veter: Mirjana Ni... in Marinko Šebez.

Lesna industrija Bor Laško

o b j a v l j a

dve prosti delovni mesti v računovodstvu

Prednost imajo kandidati z srednješolsko izobrazbo, ekonomske smeri in prakso v računovodstvu.

Objava velja 15 dni, oziroma do zasedbe delovnih mest. Pismene ponudbe pošljite na naslov Lesna industrija Bor Laško — kadrovska služba.

Šola v Zibiki, ki jo gradi velenjska občina, je bila v teh dneh že pod streho. Tako so to delo opravili v rekordnem času. Od prvega dne, ko so zasadili na tem gradbišču prve lopate, je minilo samo 23 dni, kar je tudi vredno pohvale. Šola bo imela štiri učilnice, kuhinjo, garderobe, sanitarije in centralno ogrevanje. Šola bo zgrajena do 1. oktobra.

Tekst in foto: T. Tavčar

Rogaška Slatina

Š. Havko razstavlja

Te dni razstavlja v Pivnici v Rogaški Slatini slikar Štefan Hauko, ki je študiral in tudi diplomiral na akademiji za likovno umetnost v Ljubljani. Akademski slikar Štefan Hauko je doslej že razstavljal v Murski Soboti, Slatini Radenci, Mariboru, Celovcu, Ljubljani, Kranju, Škofji Loki, Kopru, Szombathelyju, Beogradu in drugod, za svoje delo pa je dobil tudi več priznanj, med drugim INTART, nagrado za slikarstvo v Celovcu in nagrado za slikarstvo na II. izložbi jugoslovenskog portreta v Tuzli. Razstava bo odprta do 25. septembra 1974.

SLG - Celje

V novo sezono

Slovensko ljudsko gledališče iz Celja je ljubiteljem dramske umetnosti široko odprlo vrata v novo sezono 1974/75. Ta se bo pričela 27. septembra z Molliérovim Ljudomrznikom in zaključila v mesecu aprilu prihodnjega leta. Abonmajski repertoar obsega devet del svetovnih in slovenskih dramatikov, kot posebnost pa naj omenim le delo Ferda Kozaka z naslovom Kralj Matjaž. To je komedija, katere odlomek so uprizorili na Slovenskem že pred vojno, kot celovit opus pa jo bodo prav celjski ustvarjalci prvič predstavili gledališki publiki.

Letošnji repertoar slovenskega ljudskega gledališča iz Celja je pretežno vedrega, komedijskega značaja. Prav z njim so se skušali dramski ustvarjalci še bolj približati občinstvu, vendar pa upajo, da bodo tudi uprizoritve zahtevnejših del dobro obiskane. In ne pozabite: gledališka vrata so široko odprta vsem.

...ARTIZANSKO ŠOLSTVO NA KOZJANSKEM

...UČILI SO SE ABC V VOJNI

...e še nekaj dni nas loči ... praznovanja šmarskega ...nskega praznika, 9. sep...bra, dneva, ko je bilo ...d tridesetimi leti osvobo...o Kozje. Takrat je to za... močno utrjeno nemško ...ojnko po ukazu Glavne... štaba NOV in POS na... XIII. SNOUB Mirka ...ška in jo po skorajda ...dnevnih bojih 9. septem... ob pomoči enot Kozjan... odreda tudi osvobodi... Že večkrat smo naglasili, ... je bila osvoboditev Koz..., ki je zahtevala z naše ...vsi manjše izgube, z nem... pa kar precejšnje, odlo... korak k razvijanju ...dne oblasti na Kozjan...m. Ta je pozneje prera... v pravo pravcato repub... v Svobodno kozjansko ...nje. Na osvobojenem ...nju so bili čez noč usta...ljeni narodnoosvobodilni ...bori, povečala se je poli...na aktivnost, večjo podpo... so dobile tudi partizanske ...te. Razumljivo je, da pri ...nem razvoju ni stalo ob ...ni niti slovensko šolstvo, ... je bilo ob prihodu okupa...ja za več kot tri leta in ...popolnoma izrinjeno iz ...nskih, kozjanskih šol. ...e pred napadom na Koz... je bila sočasno z narodno...bodilnim odborom v ...kopu takoimenovane jur...ške republike ustanov... prva partizanska šola ...svobojenem Stajerskem, v bližnji Henini pri Jurkloštru. Ker so bili do napada na Kozje osvobojeni vsi večji kraji na Kozjanskem, so tako nastale tudi razmere za delo partizanskega šolstva, ki se je začelo razvijati počasi, toda vztrajno.

Na osvobojenem partizanskem ozemlju na Kozjanskem so se začeli močno razvijati narodnoosvobodilni odbori, za katere trdi nekdanji partizanski učitelj in šolski nadzornik Jako Regvat, s katerim smo se pred nedavnim pogovarjali, da je delovanje teh odborov preraslo v nekakšno samoupravljanje, ki je trdno pognalo svoje korenine šele danes. Seveda vojaške, partizanske akcije, katerih namen je bil čimprej doseči popolno osvoboditev Kozjanskega, niso prenehale.

Skromni začetki

Pobuda za organizacijo slovenskih šol na Kozjanskem je prišla takorekoč naravnost iz ljudstva, iz krajevnih odborov OF, poznejših narodnoosvobodilnih odborov in seveda iz okrožja samega, kjer je bil Janko Regvat okrožni šolski nadzornik.

»Prva osnovna šola na osvobojenem Štajerskem je bila pod Lisco, na Henini pri Jurkloštru,« se spominja Janko Regvat. »V Henini je bila takrat nastavljena učiteljica Ivica Trampuž. Tega se dobro spominjam, ne vem pa, od kod so vsi prišli. Organizirali smo močno akcijo. Njen namen je bil, pritegniti vse prosvetne delavce k čimprejšnjem udejstvovanju pri ustanavljanju slovenskega šolstva. Akcija je zajela tudi borce Kozjanskega odreda, aktiviste in vse, ki so bili kakorkoli pripravljeni in sposobni dati mladini vsaj osnovno, kar so morali vedeti in znati. Učitelji so začeli prihajati od vsepovsod, največ seveda iz obrobja Kozjanskega, saj jih je tam najhitreje zatekel naš klic.«

Kot ugotavlja sedaj upokojeni šolski svetnik Janko Regvat, so prihajali učitelji na Kozjansko tudi iz drugih slovenskih pokrajin docela samovoljno, brez direktiv.

Učilnice so bile največkrat v prostornih kmečkih izbah. Povedati je treba, da je bilo mnogo šol porušenih in požganih, prostorska stiska je bila iz dneva v dan večja, nenehno pa so se vrstili tudi nemški vpadi na osvobojeno ozemlje. Partizanskim učiteljem so prišli prav celo kozolci in druga gospodarska poslopja.

Problem posebne vrste so bili učni pripomočki. Kje dobiti knjige, zvezke, svinčnike in podobno, kar v takšnih primerih potrebuje šolska mladež? Kdo drug naj bi poskrbel za to kot kozjanski aktivisti in borci partizanskih enot, ki so vpadale v Posavje in drugam, od koder so prinesli domala vse, kar je bilo potrebno za pouk. Šolske potrebščine so prinašali iz Šentjurja, celo iz Celja in drugod.

Razvoj ni prekinjen

»V tem času, bilo je že spomladi in poleti 1944,« se spominja Janko Regvat, smo imeli tesne stike s predsedstvom SNOS-a preko kurirskih vez in pa seveda s posebno komisijo za šolstvo, ustanovljeno pri omenjenem organu. Ko smo v šolskem letu 1944/45 startali v novo šolsko leto, smo že imeli vsa potrebna navodila od komisije za šolstvo, dobili smo celo učne programe, po katerih naj bi učili kozjansko mladež. Priprave so bile torej nadvse temeljite.«

Pri tem velja omeniti, da je bilo na samem začetku partizanskega šolstva na osvobojenem Kozjanskem že štirinajst šol, na katerih sta bila najmanj dva učitelja. Mimogrede naj povemo še to, da so nekateri med njimi prišli ne samo iz obrobja Kozjanskega, pač pa tudi iz Maribora in Zagreba.

Obisk šol je bil naravnost presenetljiv in kot omenja Janko Regvat, je bilo na teh šolah vsaj toliko otrok, če že ne več, kot danes. Močno so šole podpirali tudi starši in seveda novoustanovljena partizanska oblast. Navdušenje in elan sta premostila vse težave.

Razvila se je tako imenovana »službena prepiska«, to je šolska administracija. Uvajali so službene dekrete, razredne knjige, skratka vse, kar je bilo potrebno za nemoten pouk. Imeli so tudi šolske področne konference, kjer so sproti premlevali vse probleme.

Najbolj veseli svojih šol so bili prav gotovo otroci. Otroci so bili tudi tisti, ki so nenehno bdeli nad svojo šolo. Bili niso samo učenci, pač pa tudi neke vrste borci, saj je ob dneh, ko je potekal pouk, vsaj eden učenec ali pa dva, stal na straži in opozarjal svoje sotovariše na bližajoče se nemško nevarnost.

»Živo imam v spominu, ko sem obiskal šolo pri svetem Antonu nad Blanco, kjer sta takrat poučevala učitelj Mirt in učiteljica Kristina Radej iz Senovega. Sredi našega dela v razredu je pritekel ves prestrašen pionirček-učenec in povedal, da se šoli bližajo Nemci. Z malčki vred smo stekli v pol ure oddaljen gozd in se po končanem nemškem vpadu vrnili nazaj. Takšni okupatorjevi obiski niso bili redkost.«

Janko Regvat pa je povedal tudi, kakšen je bil partizanski pouk: »Poleg računstva in ostalih realij smo se v naših partizanskih šolah ukvarjali predvsem s pripovedovanjem o naši slavni narodnoosvobodilni borbi, o zgodovini naših narodov, o naši svetli bodočnosti in čemu se naši narodi sploh borijo. Ne bom pozabil dogodka, bil sem na obisku v neki šoli, ti prizori so se ponavljali povsod, ko je neki pionirček s tresočo, nevajeno roko pisal po tabli z velikimi tiskanimi črkami TITO, NAŠ TITO! TITO, NAŠ VODITELJ. Pionirčku je ob pisanju na tablo žarel ponos iz oči, ko je črkoval na tablo ime svojega ljubljenega voditelja.«

V jeseni 1944 je učitelj Janko Regvat odšel v partijski tečaj v Zgornjo Savinjsko dolino, kmalu zatem pa so na Kozjanskem prišli nemški, čerkezki, ustaški bojni oddelki in požgali docela vso pokrajino. Razumljivo, da je to pomenilo tudi konec osvobojenega partizanskega ozemlja, konec narodne oblasti in končno tudi konec partizanskega šolstva, ki pa se je po svobodi začelo takoj organizirati z vso silo. V januarju 1945 je Janko Regvat sicer proučeval možnosti, skupaj z drugimi učitelji in predstavniki narodne oblasti, da bi še pred svobodo vzniknilo partizansko šolstvo, vendar to ni bilo mogoče. Pionirčki na Kozjanskem so ponovno zasedli šolske klopi v svobodi, leta 1945.

Milenko Strašek

DOGODKI

GRIŽE: OBIRANJE HMELJA

V soboto, 24. avgusta smo v Grižah praznovali naš krajevni praznik in 30. obletnico hajke na Homu. V ta namen je ZB Griže s pomočjo mladinskega aktiva pripravila proslavo, na kateri je sodeloval prvoborec Ludvik Zupanc. Ludvik Zupanc je na kratko opisal vse dogodke med NOB v našem kraju in okolici, zlasti boje Štajerskega bataljona. Podrobno je opisal tudi hajko na Homu leta 1944. Poudaril je veliko vlogo, ki so jo odigrali prebivalci našega in okoliških krajev v borbi proti okupatorju.

Na proslavi je sodelovala tudi godba na pihala iz Zabukovice in Griški kvintet. Namen proslave torej ni bil le proslavljanje krajevnega praznika, ampak tudi obujanje tradicij NOB.

MEŽICA: ZBOR PLANINCEV

Kot vsako leto nameravajo planinci iz vse Slovenije tudi letos v začetku septembra proslaviti svoj tradicionalni praznik, dan planincev. Ob tej priložnosti bodo v soboto organizirali pohod na Peco, kjer bo zvečer krajši kulturni program ob tabornem ognju. V nedeljo, 8. septembra, pa bo v Mežici slovesnost, ki se je bodo udeležili funkcionarji PZS in predstavniki vseh slovenskih planinskih društev. Zvečer istega dne bodo na vrhovih po vsej Sloveniji zagoreli kresovi, ki jih bodo prižgali mladi planinci in tako bodo tudi oni počastili svoj praznik. V soboto in nedeljo ste torej vabljeni vsi člani planinskih društev, da se udeležite proslave ob tradicionalnem dnevu planincev.

-korm-

IS SLOV. KONJICE: USTANOVITEV SKUPNOSTI

Izvršni svet v Slov. Konjicah ima do konca leta izredno bogat in obsežen program dela.

V tem mesecu bo osrednja tema razprava o problematiki socialnega varstva ter priprave na ustanovitev interesne skupnosti za področje socialnega varstva. Sestali se bodo tudi vodilni delavci TOZD in člani izvršnega sveta ter se pogovorili o pogojih in rezultatih gospodarjenja. Oktobra se bo že začela razprava o izhodiščih za sestavo razvojnega programa občine za obdobje 1976—1980 ter o osnovah za financiranje skupne in splošne porabe za prihodnje leto. O družbenem planu občine za leto 1975, davčni politiki in problematiki dela inšpekcijskih služb bodo člani IS govorili novembra, medtem ko bodo v decembru sklepali o pomembnih dokumentih za razvoj Slov. Konjic in delo v prihodnjem letu.

CELJE: PRIZNANJA NA VRTNARSKI RAZSTAVI

V okviru tretje vrtnarske razstave v Medlogu pri Celju, od 30. avgusta do 2. septembra, je delala tudi posebna strokovna komisija, ki je ocenjevala posamezne prispevke na tej veliki prireditvi. Najvišje priznanje, zlato plaketo, je dobil Jože Skornšek, vrtnar iz Mozirja, srebrno ljubljanska Cvetličarna in bronasto Florina iz Maribora. Kristalne vaze pa so dobili: Rast, Ljubljana, Arboretum, Volčji potok in Agraria iz Brežic.

CELJE: ALEKSANDER VIDEČNIK SPET V CMH

Delavski svet celjske podružnice Ljubljanske banke je imenoval za direktorja Celjske mestne hranilnice Aleksandra Videčnika. Četudi mora ta sklep potrditi še izvršilni odbor celjske podružnice Ljubljanske banke, je očitno, da se Aleksander Videčnik vrača po dobrih osmih mesecih na staro delovno mesto. V tem času je opravljal posle pomočnika direktorja sektorja za posle s prebivalci pri centrali Ljubljanske banke v Ljubljani.

ŠENTJUR: O KMETIJSTVU

Že na zadnji seji pred počitnicami so se na seji skupščine občine v Šentjurju dogovorili, da bo osrednja tema prihodnje seje problematika kmetijstva v občini.

Pred dnevi se je sestalo predsedstvo občinske skupščine in razpravljalo o vsebini tretjega zbora delegatov. Poleg kmetijstva bodo delegati informirani o pristopu k izdelavi srednjeročnega programa razvoja občine, odbor za odpravo posledic potresa bo podal obširno informacijo o stanju po potresu, seznanili se bodo o pozitivnih in negativnih efektih gospodarjenja v prvih šestih mesecih itd. Skratka, dnevni red je zelo obsežen, pričakovati pa je živahno razpravo o kmetijski problematiki, saj stanje na področju živinoreje in sadjarstva — kar je bistvenega pomena za šentjursko kmetijstvo — ni preveč lahko.

ŠENTJUR: PRAZNOVANJE GASILCEV

Šentjurski gasilci so ob praznovanju 100-letnice Prostovoljnega gasilskega društva Šentjur pripravili eno najveličastnejših parad gasilcev celjske regije v nekaj zadnjih letih.

Niti hud naliv ni mogel razredčiti vrst gledalcev, ki so se zbrali pred svečano tribuno in pričakovali gasilce v bleščečih uniformah, z zastavami na gasilskih vozovih. Veliko pozornost je pritegnil obnovljen star gasilski voz z napisom Požarna bramba Šentjur 1882. Visok jubilej so počastili s primerno svečanostjo in poznejšim zborom na prostem.

Pokrovitelj proslave, predsednik občinske skupščine Vinko Jagodič, je visoko ocenil prizadevanja in napore šentjurskih gasilcev, ki so neštetokrat v tem dolgem obdobju pravočasno priskočili na pomoč, pozdravili pa so jih tudi predstavniki Gasilske zveze Jugoslavije in Slovenije ter gasilci Krapine.

PGD Šentjur je za svoje kvalitetno delo letos prejel tudi občinsko nagrado »18. avgust«.

Kamin, dimnik št. 1
SCHIEDEL — YU —
v Evropi
PGP
GRADNJA ŽALEC

ŠENTVID PRI PLANINI

ZADNJI HO-RUK

120 brigadirjev je v štirih mesecih v šestih izmenah zgradilo okoli tri kilometre nove ceste od Gračnice do Ledinščice. Pomagali so tudi pri gradnji vodovoda, posebne specializirane brigade pa so na Kozjanskem opravljale vrsto drugih del pri kmetih. Deseta SNOUB Ljubljanska je v Lesičnem pomagala pri graditvi novega kulturnega doma. Narejene so bile posebne sociološke študije, nekaj podobnega pa je bilo storjenega tudi na zdravstvenem področju.

V soboto so se mladinske delovne brigade Kozjansko 74 poslovile od Kozjancev. V bližini Planinske vasi pri Šentvidu je predsednik občinske skupščine Vinko Jagodič prerezal trak na letošnjem delu zgrajene trase ceste Gračnica — Ledinščica in tako predal Kozjancem nov del ceste. Skupaj z gosti in brigadirji so potem prehodili novo traso. Slovesnosti ob otvoritvi so se udeležili tudi dr. Jože Brilej, predsednik ustavnega sodišča SRS in predsednik častnega odbora mladinske delovne akcije, inž. Janez Barborič, predsednik sveta sindikatov SRS, Jože Kavčič, član izvršnega odbora republiške konference SZDL, namestnik sekretarja izvršnega komiteja predsedstva CK ZK Slovenije Vlado Janžič in drugi.

Po ogledu trase so se gostje in brigadirji odpeljali v Šentvid, kjer je predsednik skupščine občine Šentjur pri Celju Vinko Jagodič podelil priznanja vsem brigadam, ki so letos sodelovale na mladinski delovni akciji ter komandantu akcije Zlatku Vogriču. Brigadirje je pozdravil tudi Vlado Janžič, ki je poudaril, da ni pomen brigad samo v materialni pomoči Kozjancem, pač pa je tudi velika moralna politična gesta.

Domačini so na koncu pripravili brigadirjem krajši kulturni program, kjer je sodelovalo domače kulturno prosvetno društvo Zarja s predstavo Borovih Raztrganc, članica celjskega S[illegible] venskega ljudskega gledali[illegible] Marija Goršičeva pa je [illegible] citirala prijeten skeč.

Brigadirji so ob zaključ[illegible] akcije poslali pismo tov[illegible] šu Titu, kjer ugotavljajo, [illegible] so svojo dolžnost izpoln[illegible] dolžnost, ki so si jo zar[illegible] za letošnje leto.

MILENKO STRAS[illegible]

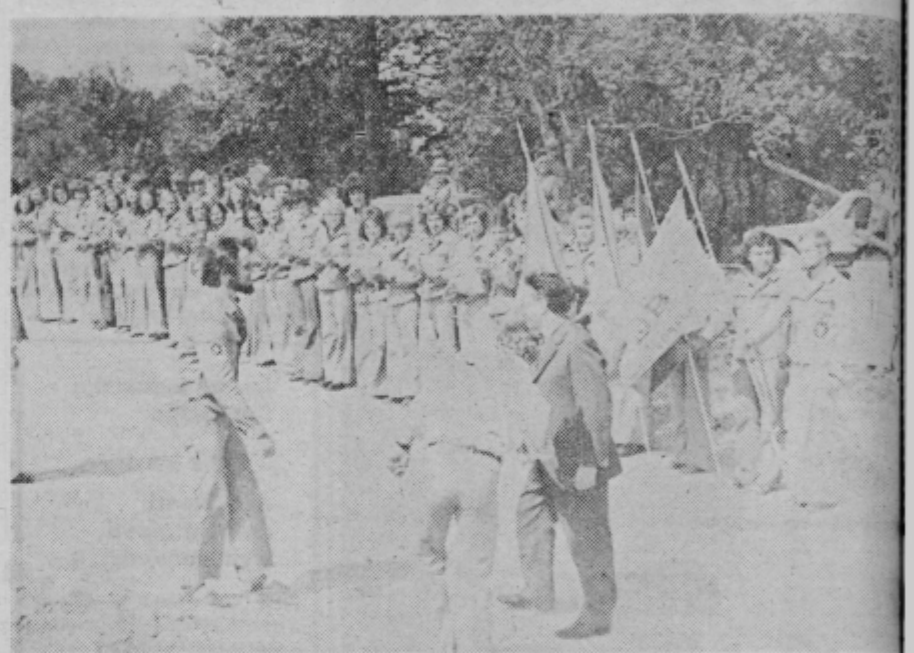

V solidarnostno akcijo za pomoč Kozjancem po potresu so se vključili tudi Juteksovi delavci iz Žalca. Kar 45 jih je prišlo pred dnevi v Loko pri Žusmu, kjer so pomagali pri kopanju temeljev za montažne bloke za učiteljstvo v Loki. Milan Štan[illegible]

ŠENTJUR:

AKCIJA NA BABNI GORI

Že dvakrat preložena delovna akcija zaradi vremenskih neprilik na Babni gori na Kozjanskem v okviru solidarnostne akcije štirih slovenskih časopisov — Kmečki glas, Večer, Naš čas in Novi tednik — se je nedavno uresničila. Gradili so cesto od kmetije Zorkovih bratov pri Loki pri Žusmu do vrha Babne gore (cesta Loka pri Žusmu — Vinski vrh). Nekatera dela so bila že prej opravljena, tako da so na tej delovni akciji lahko cesto do kraja zgramozirali. Tako je dobilo okrog 20 kmetij cesto, precej kmetov iz drugih krajev, pa boljšo povezavo do svojih vinogradov. Res lep je sedaj pogled, ko se vije bela cesta med vinogradi. S to cesto je podana osnova za hitrejši razvoj kmetij v tem kraju.

Ob zaključku delovne akcije je nam je Rafko Artiček, predsednik aktiva mladih Vinski vrh dejal: »Na tej delovni akciji je sodelovalo 30 mladincev iz naše krajevne skupnosti. Ko smo zvedeli za akcijo štirih slovenskih časopisov, smo se takoj odločili za sodelovanje s krajevno skupnostjo Vinski vrh. Prepričan sem, da bo sedaj marsikateri mlad fant ali dekle ostal na kmetiji.«

Rudi Artiček, predsednik krajevne skupnosti Vinski vrh: »Krajevna skupnost s hvaležnostjo sprejema pomoč in lahko rečem samo — hvala.«

Ivan Krašek, vodja delovne akcije: »Delovna akcija na Babni gori je v celoti spela. Slovenskim delov[illegible] organizacijam gre posebe[illegible] priznanje za njihovo soli[illegible] nost, kajti brez njihove [illegible] moči ne bi bilo mogoče u[illegible] ničiti akcije. Za nas, ki [illegible] vimo v teh hribovitih [illegible] jih, pomeni ta cesta [illegible] življenje.«

V solidarnostni akciji [illegible] rih slovenskih časopisov, [illegible] tere prva je bila v Babni [illegible] ri (v septembru in okto[illegible] bodo še tri — v Hras[illegible] Lastniču in Prevorjah) [illegible] delujejo delovne organiz[illegible] širom Slovenije. Posebej [illegible] treba omeniti Minervo [illegible] Žalca, ki je prispevala [illegible] metrov vodovodnih [illegible] REEK iz Velenja, ki je [illegible] kar pet tisoč dinarjev [illegible] vodno skupnost Nivo iz [illegible] lja, ki je dala buldožer za [illegible] ri dni.

Sodelujejo delovne org[illegible] zacije: Minerva iz Ž[illegible] REEK iz Velenja, Pinus [illegible] Rač, SIP Šempeter, vo[illegible] skupnost Nivo Celje, ces[illegible] podjetje Celje, MTT, T[illegible] LEK Ljubljana, Ferralit [illegible] lec, Slovenija šport iz L[illegible] ljane, Toplovod Velenje, [illegible] grad Velenje, Cinkarna C[illegible] Zmaj Ljubljana, Saturnus [illegible] Ljubljane, Hmezad Žalec, [illegible] vovod Maribor, GG Celje, [illegible] varovalnica Maribor, PE [illegible] lje, Zlatorog Maribor, Se[illegible] narna Ljubljana — PE C[illegible] železarna Štore, Kovaška [illegible] dustrija Žreče, Hmezad [illegible] kmetijstvo Šmarje, km[illegible] ski kombinat Šentjur.

MILAN ŠTAN[illegible]

S tovornjakom je sodelovalo Cestno podjetje Celje na delovni akciji na Babni gori.

POKLICNO USMERJANJE

PIŠE 28
ROMAN BOBEN

VAŠ SVETOVALEC TUDI ZDRAVNIK

V nekaj naslednjih številkah Novega tednika vam bom poskusil predstaviti nekatere ustanove, ki prav tako kot poklicna svetovalnica, skrbijo za poklicno usmerjanje — seveda na drugačen način — so pa enako pomembne kot vse ostale. To so šole, zavod za šolstvo, zavod za rehabilitacijo invalidov, center za socialno delo, zdravstvene ustanove, kadrovske službe v različnih delovnih organizacijah, družbene organizacije in posebne skupine ljudi, ki del svoje aktivnosti posvečajo tudi problemom poklicnega usmerjanja mladine in odraslih. Danes vam predstavljam službo za poklicno usmerjanje na oddelku za medicino dela pri Zdravstvenem domu v Celju. Marsikdo je že spoznal, kako je koristna. Mislim pa, da se še premalo poslužujemo uslug, ki nam jih lahko nudi ta ustanova. Dragi učenci, kadarkoli boste razmišljali o vašem bodočem poklicu, ne pritnite pri tem, koliko se v tem poklicu lahko zasluži. Tudi to je pomembno, vendar pred tem je še cela vrsta drugih stvari, o katerih moramo razmišljati — nič manj pomembnih in odločilnih za končno izbiro. In kje boste začeli? Prav je in razumno, če začnemo razmišljati o telesnih sposobnostih. Saj veste, kaj mislim s tem. Poznati pač morate vse, kar je v zvezi z vašim telesom. Ali ste močni ali šibki — vsi pač nismo enaki. Slabo vidite, slišite. Malo je poklicev, ki ne bi zahtevali dobrega vida in sluha. Kaj pa srce, pljuča, ledvice ali pa morda kakšen drug notranji organ? Nekatere mučijo glavoboli, borijo se z večnimi anginami, težave imajo zaradi občutljive kože in podobno. Marsikdo je preživel nesrečo, težko bolezen, ki je pustila neprijetne posledice. In še bi lahko naštevali — veliko. Vsakdo sebe pozna — vendar vam moram povedati, da iz izkušenj vemo, da se marsikdaj mladi ljudje prav malo zmenijo za take reči — najmanj pa, kadar bi to bilo potrebno povezati s svojim bodočim poklicem. Sami gotovo ne boste mogli odgovoriti na ta vprašanja. Vsaj vedno ne. Tudi v šoli, doma ali v poklicni svetovalnici vam ne bodo mogli pri teh vprašanjih ne vem koliko pomagati. Odgovore na ta vprašanja vam lahko dajo samo strokovnjaki, ki se prav posebej bavijo s temi problemi. To so zdravniki, ki delajo na oddelku za medicino, dela v zdravstvenem domu in bodite prepričani, da te stvari prav dobro poznajo. Vedo, kakšne telesne sposobnosti zahtevajo različni poklici in povedali vam bodo, kaj zmorete vi. Kot sem že povedal, te strokovnjake boste našli v Zdravstvenem domu v Celju. Pri njih se lahko oglasi vsak, ki sam ne more odgovoriti na zapletena vprašanja o svojem zdravju in bodočem poklicu. Lahko zaprosite tudi vodstvo svoje šole, da vas napoti na tak pregled ali pa se pogovorite s poklicnim svetovalcem, ki bo gotovo poskrbel za napotnico, če bo seveda ugotovil upravičenost takega ukrepa. Tak poseben pregled je seveda potrebno plačati in plača ga tisti, ki vam bo dal napotnico. Če boste odšli sami, potem ste dolžni te stroške poravnati sami, če vas bo pa napotil vaš poklicni svetovalec, potem plačilo prevzame Komunalni zavod za zaposlovanje. In tako je rešeno vprašanje za vse tiste, ki bi se morda zaradi stroškov odpovedali takemu pregledu.

Zelo pomembno je, dragi učenci, da se za tak pregled odločite čimprej. Ne čakajte na konec šolskega leta. Čas je dragocena stvar in v takih primerih nam prav dovolj časa omogoča rešiti na videz nerešljive probleme. Če ne boste imeli priložnosti, da se pogovorite z vašim poklicnim svetovalcem, pišite nam ali pa se oglasite v poklicni svetovalnici. Lahko se pogovorite tudi s poverjenikom za poklicno usmerjanje na šoli. Ta vas bo znal napotiti na pravo mesto. Na vaši poti do izbire poklica ne pozabite na to.

KOZMETIKA »IRIS« — VELENJE

Kozmetično frizerski salon vam nudi frizerske usluge in celotno nego obraza. V zalogi ima lastne proizvode:

NOHTIN — preprečuje cepljenje nohtov in jih utrjuje

LOSION EXTRA 2000 — proti mozoljem

MANIKIR — za manikiranje brez škarjic

ZGODOVINSKI ARHIV V CELJU

o b j a v l j a prosto delovno mesto

tajnika in računovodje

Potrebna je srednja izobrazba ekonomske smeri. Zaželena vsaj petletna praksa. Možna event. tudi honorarna zaposlitev.

Osebni dohodki po samoupravnem sporazumu, stanovanja ne nudimo.

Nastop dela 1. ali 15. oktobra 1974.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju splošnih pogojev za delo pošljite upravi arhiva. Objava velja do zasedbe delovnega mesta.

CELJE — FRIZERJI

TUDI PROSTO

Sekcija frizerjev pri področnem strokovnem odboru za ...rt v Celju obeta živahno delo. Nemalo zaslug za to ima ...nko Tajnšek, ki se je po nekajletnem delu v studiu Narpri ljubljanski tovarni Ilirija znova vrnil v svoje Celje.

Tako je že v sredini maja letos prišlo do ustanovitve ...cije frizerjev pri področnem strokovnem odboru za obrt, ...je v bistvu nadomestila bivši klub frizerjev. Lepa udeležba na ustanovnem zboru je pokazala, da je dela tudi v ...krogu dovolj.

»V svoj delovni načrt smo postavili na prvo mesto strokovno izpopolnjevanje in pomoč mladi generaciji. Prav tako smo organizirali razna predavanja, strokovna in druga, priredili tekmovanja učencev, sodelovali bomo na letošnjem ...mu obrti, se nadalje zavzeli za uveljavitev enotnih cen ...erskih uslug in tudi sicer posegli v reševanje problemov, ...tarejo naše delavce,« je povedal Vinko Tajnšek, tajnik ...cije.

Po zaslugi te oživljene dejavnosti, jim je med drugim ...pelo vključiti 52 kandidatov v šolo za visoko kvalifikacijo ...ojstrsko). Šlo je za skupne akcije celjske sekcije, zatem ...grajske poklicne šole in časopisnega podjetja »Frizer« iz ...grada.

Velika aktivnost se kaže v pripravah na letošnji sejem ...rti in s tem na delež, ki ga bodo dali člani sekcije frizerji. To bo tekmovanje učencev v dnevni in večerni pričeski ...revija modernih in zgodovinskih pričesk.

»Uspeh našega dela pa je viden tudi v uveljavitvi dela ...stega sobotnega popoldneva. Že od te sobote, 7. septem...ra dalje, bodo vsi frizerski saloni na širšem celjskem obmo...čju ob sobotah popoldne zaprti. In tako bo poslej vsako ...oto popoldne. Akcije smo se lotili predvsem zaradi če...lje težjega položaja med frizerskimi kadri. Zanimanje za ...poklic je tudi zaradi delovnih sobotnih popoldnevov upa...l. Tu pa so še ženske, ki po številu prednjačijo v naši ...niki in ki jim prihaja prosto sobotno popoldne več kot ...v. Sklep o prostih sobotnih popoldnevih velja za vse ...erske delavnice družbenega in zasebnega sektorja. Le v ...arski občini so se odločili, da bodo frizerski lokali zaprti ...ponedeljkih, torej ne ob sobotah popoldne. Izvajanje ...ga sklepa bomo spremljali, morebitne kršitelje pa predali ...postopek. Sicer pa računamo na polno razumevanje, zla...ti je pri strankah. Na vsak način gre za pomembno spre...embo, ki jo bomo morali spoštovati vsi!«

MB

20 LET

RADIA CELJE

CELJE, BELO IN...

Kakšno je Celje? Neumestno vprašanje! Saj ga vsak dan gledamo, v njem živimo, z njim rasemo... Toda, ali tudi vidimo vse? Ali vidimo tudi tisto, v kar so uperjene oči dveh članov občinske straže: vodje Emila Ozbiča in občinskega stražnika Jožeta Koširja?

Naj bo odgovor takšen ali drugačen, pomenek s članoma občinske straže nas je opozoril na nekatere probleme, ki jih morda, ker jih srečujemo vsak dan po nekajkrat, niti ne opazimo. Postali so že del naše vsakdanjosti.

»Moram reči, da se je stanje glede čistoče mesta v zadnjem času popravilo, izboljšalo. To še posebej velja za središče mesta. Navzlic temu pa z vsem ne moremo biti zadovoljni,« je poudaril Emil Ozbič.

In potem sta pripovedovala. Zdaj eden, zdaj drugi. Odpirala se je pisana ali bolje rečeno umazana paleta. Človeka nehote stisne pri srcu in se vpraša — smo v resnici takšni?! Mar morajo za nami in pred nami res hoditi komunalni nadzorniki ali občinski stražniki, da nas opozarjajo: to lahko, sem ne smeš stopiti, tu je košek za odpadke, ne meči smeti po tleh, očisti pločnik itd., itd.

Ljudje zahtevamo in hočemo živeti v čistem in zdravem okolju. To je naša pravica. Kaj pa smo sami napravili, brez mandatnih kazni, brez sodnikov za prekrške, brez nenehnega opozarjanja...? Kakšen je naš odnos do teh vprašanj? Kakšna je naša zavest, kultura? Radi se postavljamo, dvigujemo glavo in glas. Toda, čemu? Drobni in težji primeri govorijo, da smo še zelo daleč. Škoda!

Ustavimo se pri pločnikih, ki jih poleg cest najbolj uporabljamo. Do sedme ure zjutraj bi morali biti očiščeni. Vsi. Ne samo pred trgovskimi lokali, katerih delavci to pometanje in pomivanje več

Člana občinske straže v Celju: stražnik Jože Košir (na levi) in vodja Emil Ozbič

ali manj v redu opravljajo, marveč tudi pred javnimi zgradbami, stanovanjskimi bloki. Povsod. Slika je drugačna. Umazana. Najbolj pri tem grešijo hišni sveti. Vprašanje hišnikov ali čistilcev, za katere stanovalci plačujejo ustrezen delež, ni najbolje rešeno. So in niso. Najtežje je v primerih, ko prihajajo čistilci v bloke iz drugih predelov mesta. Čiščenje ni redno. In ne gre samo za pločnike. Tudi okoli smetnjakov je velikokrat slika takšna, da se človek rajši obrne vstran.

Sicer pa bi o pločnikih še lahko govorili. Tudi tedaj, ko jih nekdo razkoplje pa ne poskrbi, da bi luknjo zakrpal. Malomarnosti je veliko. Kar pojdite po cesti in uprite pogled v tla.

Med tistimi, ki poskrbijo, da imamo umazane ceste in ulice, so velikokrat prevozniki, ki imajo različne tovore nepravilno ali slabo naložene. Ovinek. In že pade z vozila pesek, kamen...

Ceste okoli novih gradbišč so po navadi umazane. Nihče ali malo je tistih, ki skrbijo, da so vozišča v gradbiščih urejena in da kamioni ne prinašajo na kolesih tudi blata...

In dalje. Popravila streh, žlebov, odtočnih cevi. Kdo pospravlja za seboj? Sledovi takih posegov so velikokrat še dolgo neme priče.

V Celju oziroma v občini imamo poleg drugih komunalnih delovnih organizacij tudi Javne naprave, ki so dolžne opravljati nekatera dela.

»Primeri, ko opozarjamo in terjamo drugačne ukrepe, govorijo, da ta delovna organizacija ne opravi vsega tistega, za kar je plačana. Zdi se mi, da je svojo dejavnost preveč razširila na druge občine (Laško, Žalec, Mozirje, Velenje, Šentjur) in da ji zato primanjkuje ljudi za dela doma. Naj širi svojo aktivnost, toda šele potem ko je vse čisto pred lastnim pragom, ko bo vse opravljeno v Celju, v celjski občini!«

Besede sta utemeljila in začela pripovedovati o nerednostih pri odvozu smeti, tudi s kontejnerji, pri odvozu fekalij in še in še. Ugotavljala sta, da z vzdrževanjem posod za smeti ni tako kot bi moralo biti. Odlok navaja celo pranje posod za smeti. Smešno. Tega nihče ne dela! In pometanje ulic. Stroj odpeljejo včasih tudi v kraje izven celjske občine. Pa ga zato doma pogrešajo.

Spet sta se razživela. Beseda je tekla o zelenih površinah in zelenicah. Urejene in vzdrževane naj bi bile v prvi vrsti zelenice. Toda, kje in kaj so zelenice? Prav tako bi morali povedati, zapisati in plačati košnjo na njih pa tudi na zelenih površinah. Kolikokrat v letu? Oglejte si nekatere zelene površine in postalo vas bo sram. Džungla sredi mesta. Ob Ljubljanski cesti, ob zgradbah delovnih kolektivov! Visoka trava. Najbrž previsoka, da bi jo nekdo pokosil?!

Ob zelenicah in zelenih površinah pa bi morali reči še nekaj. Mnoge so uničene, ker se na njih igrajo otroci. Toda, otroci se morajo nekje igrati. Treba jim je povedati in urediti zanje igrišča. Potem ne bo preganjanj. In če bodo odgovorni rekli, da se otroci lahko igrajo tudi na zelenicah v parku, bosta občinska stražnika to upoštevala.

»Veliko kaznujeta?«

»Zaenkrat nisva. Bolj sva opozarjala. Vendar kaže, da bova morala v mnogih primerih drugače ukrepati. Strožje!«

Poglavje zase so tovarniška dvorišča. Vsekakor zrcalo kolektiva ali njegovega vodstva. Pa ne vedno, zlasti tedaj ne, ko kolektivi ne uspejo podpisati pogodbe z ustrezno komunalno delovno organizacijo o rednem in celo vsakodnevnem odvažanju odpadkov.

Sicer pa je res tudi to, da bi lahko marsikaj in ne samo na tovarniških dvoriščih, tudi drugod, uredili sami, brez večjih stroškov, zato pa z veliko mero dobre volje in hotenja — živeti v čistem okolju.

»Kako sta zadovoljna z delom?«

»Vsako delo je lepo in častno. Tudi to. Težko pa je zlasti tedaj, ko naletiš na ljudi, ki ti v odgovor na opozorilo zagrozijo s pestjo. In koliko osebne užaljenosti. Mnogi naju ne pogledajo, ker sva jih opozorila na nerednosti.«

Občinska straža v Celju ima zaenkrat zasedeni dve delovni mesti. Tretje je še prazno. Toda, najbrž bo prišel kmalu tisti čas, ko bo treba službo okrepiti. Še posebej, ko bo prevzela še nadzor nad izvajanjem drugih občinskih odlokov. Morda bo tedaj prišlo tudi do uniformiranja, do nošenja primernega orožja...

M. Božič

pisma

MUČENJE ŽIVALI PRED ZAKOLOM

Društva za varstvo živali so ustanovljena iz razloga, da posamezni državljani živali obvarujejo pred trpinčenjem, mučenjem, zlorabo in pretiranim izkoriščanjem. Dalje zato, da skrbijo za primerno nego, za prehrano zlasti v času pomanjkanja hrane in vode, da širijo smisel za tako delo med ljudmi itd.

Dolžnost članov je, da pomagajo preprečevati mučenje vsake živali, mučitelje pa opozarjati, jih prijavljati tajništvu društva, postajam milice ali sodnikom za prekrške.

Člani Društva za varstvo živali Celje smo zadovoljni, da prijavljajo v naši pisarni vse nepravilnosti, ki se dogajajo v zvezi z mučenjem živali. Tako smo tudi s strani naših članov dobili več prijav, ki se nanašajo na upravo Klavnice Celje.

Člani so nas opozorili, da se nepravilnosti dogajajo že pri prevozih, pri nakladanju in razkladanju živine. Ker nimajo v večini primerov šoferji električnih gonjačev, opravijo nakladanje in razkladanje živali z vsemi priročnimi predmeti na najbolj surov način. Bolj ko se žival brani pri nakladanju in razkladanju, je deležna udarcev, pri govedih pa to opravijo tudi z zavijanjem repa. So primeri, da z bodičastimi predmeti bodejo živali po telesu in tudi v oči. Da je res tako, nas niso opozorili samo naši člani, temveč tudi bližnja soseščina, ki večkrat lahko opazuje divjo vožnjo kamionov, naloženih z živino. Slišijo tudi mukanje živali v hlevih, ker so zaradi nezadostnih kapacitet predane vsem vremenskim nepriličkam. Bili so primeri, da so pri razkladanju prašičev iz vagonov na kamione z nadstropja metali prašiče direktno za eno nadstropje niže.

Posledica tega je bila — pretep živali zaradi upiranja in pogoste so bile težke poškodbe — do zlomov. Zaradi takih poškodb so nekateri prašiči poginili.

Poleg navedenih nepravilnosti, ki se dogajajo pri prevozih, nakladanju in razkladanju živali nimajo ustreznih prostorov in počitka v hlevih, kjer morajo čakati do zakola. Tako v hlevih ni skoro nobene stelje, brez prave hrane so in brez pravega nadzorstva. Saj ponoči klavnica nima niti hlevarja.

Društvo ima pravico, da reagirati na prijavo naših članov in soseščine. S tem ne mislimo okriviti vseh, ki delajo v klavnici, ampak opozoriti, da so to posamezniki, ki to izrabljajo. Hočemo, da jim to nekdo prepreči. Nekdo se mora najti, ki bo moral tudi v tem primeru, ko gre za zakol živali, stvar urediti na human način in ne pa, da vedno gledamo komercialne koristi.

Ni dovolj za nas potrošnike, da nam v mesnicah servirajo vse v lepem. Prikazali smo pač situacijo tudi v drugi luči. Naredimo vendar nekaj, da se zbudijo tisti, ki imajo odločitve v svojih rokah.

Društvo ima pravico, da zahteva, da naj živali umirajo na human način, po hitrem postopku v klavnicah. Pridružujemo se vsem tistim po vsem svetu, ki imajo živali radi in povzdigujejo svoj glas ter kritizirajo nehuman prevoz živine. Potovanje bodi po cesti ali železnici, je za žival velik napor. Tako so Angleži predlagali, da ne bi več prevažali živali. Meso zaklanih pa naj potuje po cesti ali železnici.

Društvo dela in ukrepa v smislu 7. točke 11. člena Zakona o prekrških zoper javni red in mir (Ur. list SRS z dne 26. aprila 1974, št. 16). Citirani Zakon določa, da je mučenje živali, njihovo preobremenjevanje ali ravnanje z njimi na surov način kaznivo z denarno kaznijo do 2.000 dinarjev ali z zaporom do 30 dni.

DRUŠTVO ZA VARSTVO ŽIVALI CELJE

VSE V CVETJU

Če se peljemo po novi cesti ali gremo peš skozi Slivnico, vidimo z desne strani dve kmečki hiši. Na oknih cvetijo pelargonije, okoli hiše je vse v rožah. Te cvetice neguje vaško dekle Marjana.

Druga nova hiša s cvetjem od Marice, delovne kmečke žene, ki poleg kmečkega dela najde čas za nego rož. Tale zapis naj velja omenjenima v ponos in pohvalo, ostalim dekletom in ženam v Slivnici pa v posnemanje.

Stane Kurnik

BOUTIQUE

V Celju imamo eno glavno ulico, eno javno stranišče in tri pomembne svetilnike: muzej, likovni salon in gledališče. Imamo pa zato 5 prodajalnic čevljev, več trgovin konfekcije in mnogo kiča.

Zadnjič sem bil v Kamniku. Podoben sem bil štajerskemu Columbu. Odkril sem trgovino Boutiqe. Naše belo mesto z umazano Savinjo in slabim zrakom, z raznimi provincialnimi okraski, bi tudi lahko imelo univerzalen Boutiqe.

Bralce bo gotovo zanimalo kaj bi ta trgovina prodajala. Uvodoma sem poudaril, da naj bi to bil univerzalen boutiqe, kjer bi bile na voljo umetniške slike akademskih slikarjev in seveda tudi že slavnega slikarja Jakija, pa tudi skulpture dveh akademskih kiparjev v Celju. Zanimive bi bile tudi vaze, produkt celjskega kiparja Zelenka, ki živi v Ljubljani. Zakaj predlagam tudi slikarja Jakija? On je človek — umetnik z največjo ustvarjalno močjo v Jugoslaviji. Včasih se ponavlja, je pa kljub temu barvno in z idejno kompozicijo zelo zanimiv. Njegov univerzalen talent je prav tako močan v komerciali kot v abstraktni kompoziciji. Poleg umetniških stvaritev, t. j. slik, skulptur in vaz, bi v boutiqu prodajali tudi dekorativne pelnike, moderne kravate, made Italija di Pariz, nadalje starine od skrinj do svečnikov in podobno. Ljudje, ki često potujejo v inozemstvo, bi lahko dali v prodajo različne unikate, bodisi tekstilne vrednosti ali celo zlatnino, avtomatične ure itd. Še nekaj besed o abstraktni umetnosti, ki povprečnim Celjanom ni posebno pri srcu. Naloga abstraktne umetnosti ni, da prikaže tisto, kar je vidno po sebi, temveč, da povzroči, da nevidno postane vidno. Abstraktna je sleherna umetnost, pri kateri smemo presojati samo harmonijo, kompozicijo, red ali pa disharmonijo, kontrakompozicijo in nered, kakor je to troje zamišljeno. Abstrakcija je v resnici eno najznačilnejših gibanj v umetnosti 20. stoletja. Tako je jasno, da počiva barvna harmonija na načelu smotrnega stika s človeško dušo, to je načelo notranje nujnosti. Lahko bi rekli, da je abstraktizem mrtev, naj pa živi abstraktni stil sedanjosti in podoba časa. Pa pustimo to skromno kramljanje o abstraktni umetnosti, o kateri je bilo napisanih na stotine knjig zelo pomembnih osebnosti oz. slavnih kritikov današnjega časa.

Nekaj besed bi rad spregovoril o celjskem kiču, ki ga človek najde povsod po svetu, tudi v Meki umetnosti v Parizu. Lokal Slovenijalesa v Zidanškovi ul. ima včasih originalno moderno pohištvo, vendar na stenah razen dobrih reprodukcij visijo kičaste oljne slike. Nadalje vidim včasih v prodajalni Kristalije nemogočo formo in barvno rešitev nekaterih eksponatov prodaje. Tudi v Tehnomercatorju prodajajo oljnate slike z bolehno romantično motiviko, ki spada v 19. stoletje. Imamo pa poseben kič literature v kioskih, o katerem je bilo že toliko napisanega, da bi ponovno ne poudarjal revščino te zvrsti literature.

Pogovarjal sem se z nekaterimi direktorji večjih celjskih trgovskih podjetij, kakor tudi s predstavniki občinskega komiteja in skupščine občine Celje in so bili vsi bolj ali manj navdušeni nad mojo idejo, ki je v glavnih obrisih naslednja:

Umetnost je največje razkošje duha. To razkošje bi rad v ne preveč skromni obliki ponudil Celjanom in okoličanom v prodajo, da bi pri njih doma začel počasi, v etapah, izginjati kič in bi dobili unikate resnične umetnosti.

Jure Šarlah

ZAKAJ NE JAZ

Že več kot 15 let sem naročnik NT. Radi ga beremo. Tako sem ga tudi danes težko pričakovala. Prečitala sem prvo stran in videla, da se boste z zvestimi bralci odpeljali na Golte. Bila sem zelo žalostna in tudi jezna. Ali ni bilo mogoče povabiti še več bralcev? Kje pa smo ostali? Zdaj pa naj bodo tisti naročniki, ki so bili izžrebani. Jaz pa NT zato odpovedujem.

Zvesta bralka iz Celja

ODGOVOR: Vidite, kako gre včasih vse narobe. V Ljubljani smo izžrebali 70 naročnikov, jih povabili, pa nekateri niso prišli. Vi bi pa radi z nami pokramljali, a niste imeli sreče. Prihodnje leto bo zato drugače — v NT bomo objavili kupone in jih bomo potem izžrebali po vrstnem redu — najprej bodo v bobnu tisti, ki bodo kupone prvi poslali. Vidite, priložnosti še bodo. Zato se nikar ne jezite.

OBSODBE VREDNO

Tovarišica Marija Čretnik iz Celja, popolnoma razumemo vaše ogorčenje, kot smo razbrali iz vašega pisma, za besedni napad na vašo osebo. Vendar mislimo, da takšne razprtije med sosedi ne sodijo najbolj v našo rubriko Pisma bralcev. Prepričani smo, da objava takšnih in podobnih pisem ne bi spremenila odnosov med sprtimi sosedi, nasprotno, celo poslab. šala bi jih.

Zato se nam zdi mnogo pametneje, da se o takšnih problemih pogovorite in si date duška tam, kjer vam jih bodo pomagali rešiti. Se strinjate?

Urednik

PROSIM ZA KRITIKO

Tovarišica Darinka Žerak, vašega zapisa o kraju, kjer prebivate, smo bili veseli. Ker nas prosite za kritiko, vam bomo ustregli. Vaš zapis ima samo eno pomanjkljivost. Namreč nikakor nismo mogli ugotoviti, za kateri kraj gre. Vemo, da ste doma nekje ob Sotli, blizu je tudi bazen v Rogaški Slatini in kino na hrvaški strani. Naj smo še tako ugibali in bili smo že skoraj prepričani, da vemo približno, kje je to, vendar bi bilo bolje, če bi nas prihodnjič ne pustili v takšni negotovosti.

Pišite nam še o vašem kraju. Posebno delo vas mladih nas zelo zanima. In na ime kraja nikar spet ne pozabite. Vaš zapis bomo prihodnjič zelo radi objavili.

Urednik

POZABLJENI BOREC

Konec meseca junija je bil pogreb borca Jožeta Povšeta iz Orle vasi pri Šentrupertu. Umrl je v starosti 62 let, ker se je smrtno ponesrečil.

O njem pa naši časopisi niso pisali. Nihče se ni spomnil človeka, ki je v času oboroženega odpora proti okupatorju sodeloval kot borec, bil pa je tudi zaprt v koncentracijskem taborišču Dachau. Po osvoboditvi je bil odbornik v kmečki zadrugi in se je resno zavzemal za napredek kmetijstva. Pred smrtjo je bil 4 leta predsednik krajevne skupnosti Orla vas-Trnava. Vsaje za svoje delo dobil tudi priznanje OF.

Res je žalostno, da se ga nihče ni spomnil.

Ivan Leskošek
Orla vas

PRVI ŠOLSKI DAN

Sedaj, ko so se šolska vrata spet odprla, se kakor vedno ta čas spominjam mojega vstopa v osnovno šolo.

Čeprav sem se prej veselila, da bom tudi jaz hodila v šolo, sem prvi dan v šoli ostala s solzami v očeh. Otroško sobo mi je takrat za vedno zamenjala učilnica in mamo tovarišica učiteljica. Igrače, h katerim sem se kasneje v prostem času rada vračala, pa so mi nadomestili zvezki in knjige. V kratkem času sem spoznala, da je v šoli pravzaprav lepo, da ni »strašilo«, o katerem so mi prj. povedovali starejši učenci.

Kasneje sem vzljubila šolo, učitelje in učenje. Hitro so minevala leta in naenkrat sem bila v osmem razredu. Šele takrat sem spoznala, da je postala šola del mene. Tako kot prvi, mi je bilo tudi zadnji dan hudo.

Valerija Bužan
Celje

TAK NEHAJTE ŽE

Tak nehajte že enkrat z reklamo: »Kdo bo potoval z nami v Varšavo?« Zakaj pa samo mladi? Mislite vi, ki organizirate ta izlet, da boste vedno mladi. Gre samo za mlade, da se prijavljajo in pošljejo slike, s tem vašim ravnanjem pa ponižujete stare in starejše ljudi. Tudi vam bodo leta počasi stekla in nas boste dohiteli. Vi na naše pridete, mi pa na vaše nikoli več.

Jure Polanec
Breze

ODGOVOR: Kje ste to pobrali, da gredo v Varšavo samo mladi? Ali nič ne gledate objavljenh fotografj?

TI ZLATI HMELJSKI ČASI

DRAGO KUMER

— Kar pojdi in poglej, je šepnila Grmovšca v temo. In hitro se vrni!

— Me boš čakala? je hlastnil Grmovšek.

— Seveda te bom, ti kar pridi. In da se Grmovšca ne prebudi!

— Stara kripa spi kot klada! je revsnil Grmovšek, nataknil hlače, ogrnil suknjič in se spustil po stopnicah. Pod napuščem pa ugleda senco.

— Kdo je tam? se zadere.

— Marko, odgovori sin.

— In kdo še zraven? zahteva oče.

— Vida! se zasmeje dekle.

Grmovšek ne verjame ušesom. Ne verjame očem. In skoraj zakriči. »Kaj počneta tukaj?«

— Hmelj sušiva.

Grmovšek stopi bliže. Otipa oba in ju potegne k peči, kjer je malo bolj svetlo. In zdaj ne ve, se mu je zbledlo ali kaj. Stvari ne more dojeti. Gori Vida, tukaj Vida. V peči tako lepo gori, vse naokrog diši po hmelju. Nekaj zamomlja in se požene v kajžo nad hlevom. Prižge luč in še bolj zazija.

— Ti si, Liza!

Liza pa se rahlo nasmiha.

— Francelj, tukaj so tiste balete in denar ... Meni take stvari ne plačuješ, pa tudi tokrat ne maram, čeprav je bilo zares lepo, prelepo ... Boš legel?

Dolgo se gledata, nato pa Grmovšek ukaže:

— Liza, vstani in pridi dol, bova skupaj sušila.

Ubogala je. Ko se je kobacala iz postelje, je Grmovšek videl, da tisto, ki se svetlika pod kombinežo, tudi ni tako slabo. Vso noč sta potem prav ljubko kramljala.

In še to: jasno je ko beli dan, da je Grmovšek pri lepi Vidi kratko potegnil, letos je še nismo videli v hmeljišču. Prišel pa je štangar Janez, in opazil sem, kako se z Grmovšco spogledujeta. Zvedelo se je še nekaj drugega. Kaj je tisto »drugo«, boste zvedeli prihodnje leto. Do takrat vas v imenu prikrajšanega Grmovška prav lepo pozdravljam. Še posebej tistega gospodarja, ki se mu je napletla podobna zgodba, le da je ostala za javnost skrita. Ha, ti zlati hmeljski časi!

POMURSKA ZALOŽBA

bo oktobra izdala zanimivo knjigo

KROJENJE

Knjiga obsega 400 strani večjega formata, v njej je nad 350 skic in risb

NAROČILNICA

Izpolnjeno naročilnico pošljite POMURSKI ZALOŽBI, 69000 Murska Sobota, Kocljeva 7

Nepreklicno naročam en izvod knjige KROJENJE

Naročnino 150,00 din bom poravnal(a) takoj po povzetju, v treh zaporednih obrokih po 50,00 din, po prejemu računa. 50,00 din, po prejemu računa.

Priimek in ime:

Bivališče (kraj, ulica)

Pošta:

Zaposlen(a) pri:

Podpis:

Datum:

20 LET RADIA CELJE

V sredini tega meseca bo Radio Celje slavil dvajsetletnico. Vsekakor lep jubilej, ki ga bo kolektiv Novega tednika in Radia Celje tudi primerno počastil.

Brez poslušalcev seveda ne gre. Zato smo se odločili za anketo. Prosimo, da odgovorite na vprašanje: katera oddaja vam je bila v tem tednu najbolj všeč. In če boste pripisali še kakšno pripombo, predlog, pobudo, bomo odgovora še bolj veseli.

Odgovor napišite na kupon, ki ga prilepite na dopisnico in pošljite na naslov: Radio Celje, 63001 Celje, p. p. 161.

Odgovore bomo žrebali, izžrebane pa povabili na razgovor v uredništvo in jim pripravili še kakšno prijetno presenečenje na izletu. Kupon pošljite do torka, 10. septembra 1974.

KUPON

Ime in priimek: _____

Naslov: _____

Poklic: _____

Katera oddaja Radia Celje vam je bila v tem tednu najbolj všeč:

ONA·ON

Mesec talnih oblog, zidnih tapet in preprog

10%

NIŽJA CENA V SEPTEMBRU

Naročila in nakup možna tudi v prodajalnah:
Celju, Prešernova 6
v Žalcu, Savinjska 14
v Slovenskih Konjicah, Mariborska 17

V vsak dom NOVI TEDNIK

Planinsko društvo Rimske Toplice

sprejme

oskrbnika
za oskrbovanje koče na Kopitniku.

Koča obratuje ob sobotah in nedeljah. Dostop z avtom. Osebni dohodek se uredi po sporazumu. Ponudbe pošljite na Planinsko društvo Rimske Toplice.«

GRADNJA ŽALEC

DA, SCHIEDEL DIMNIK RES PRVI V SVETU!

KDO BO POTOVAL Z NOVIM TEDNIKOM IN IZLETNIKOM V VARŠAVO

Kandidat za izlet v Varšavo postanete na dva načina:

1. Pošljite nam svojo fotografijo z rojstnimi in ostalimi podatki (poklic, naslov). Pogoj pa je, da ste stari od 15 do 20 let, ali pa če ste delavec ali kmet in ste starejši od 20 let. V vsaki številki Novega tednika bomo objavili 8 fotografij osmih bralcev ali bralk, ki bodo kandidati za izlet. S fotografijo morate poslati tudi kupon. V uredništvu bomo žrebali, katerih 8 fotografij bomo objavili.

2. Izrežite glasovalni kupon, ga izpolnite s svojim naslovom, zapišite, za katerega kandidata objavljenih fotografij glasujete, kupon prilepite na dopisnico in pošljite na naš naslov.

Kandidat z objavljene fotografije, za katerega bo s kuponi glasovalo največ bralcev in bralk, bo postal udeleženec izleta.

Drugega pa bomo izžrebali v uredništvu med vami, bralci, ki boste poslali glasovalne kupone. Seveda lahko vsakdo pošlje tudi več kuponov, a največ 10. Vse bomo upoštevali. Tako bomo vsak teden dobili dva potnika za izlet v Varšavo.

KUPON NT 17

Glasujem za (napišite ime in priimek) _____

_____

Kupon pošilja bralec: _____

_____

Naslov: _____

_____

1. Pavla Metličar, 1923, upokojenka, Zbelovo 4, Loče pri Poljčanah.

2. Anton Kolar, 1957, uslužbenec, Košnica 13, Loka pri Zusmu.

3. Anica Krajnc, gospodinja, Zagrad 60, Celje.

4. Jakob Dobršek, 1906, upokojenec, Pečovje.

5. Franci Span, 1946, železničar, Obrežje 1, Zidani most.

6. Stefan Galuf, 1946, uslužbenec, Šmarje pri Jelšah.

7. Erika Knafelc, 1943, kmetica, Vrbje 35, Žalec.

8. Tone Vrbek, 1954, kmet, Zibika 1, Pristava pri Mestinju.

V Varšavo potuje: Zinka Gajšek, Lambrehtova 4, Slovenske Konjice

Izmed kuponov številka 16 smo izžrebali 40. potnika, to je IVAN OPRESNIK, Brezen 44, Vitanje.

FOTOKRONIKA

V soboto, 31. avgusta, so krajani krajevne skupnosti Kalobje še posebej svečano proslavili prihod prvega avtobusa v Kalobje. Delavcem poslej ne bo potrebno več pešačiti uro in več do avtobusne postaje. Na posebni svečanosti so pogostili šoferja Izletnika in predstavnike občine ter se z veseljem slikali ob okrašenem avtobusu.

Mojca Bučer

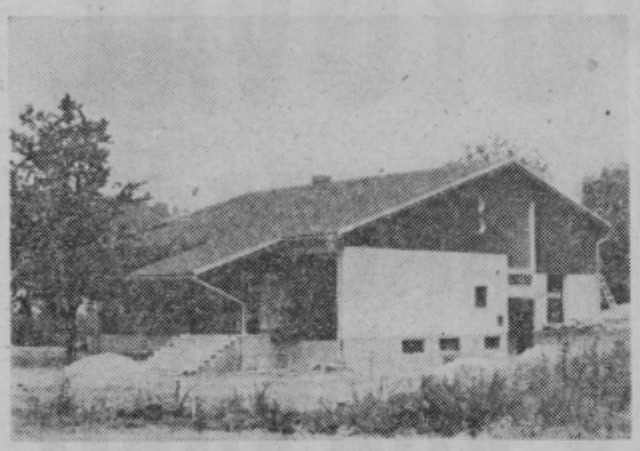

V počastitev šmarskega občinskega praznika bodo v nedeljo v Kozjem predali občanom novo samopostrežno trgovino, ki jo je zgradilo trgovsko podjetje Jelša iz Šmarja pri Jelšah. Trgovina bo najlepše darilo Kozjancem za njihov praznik. **—mst—**

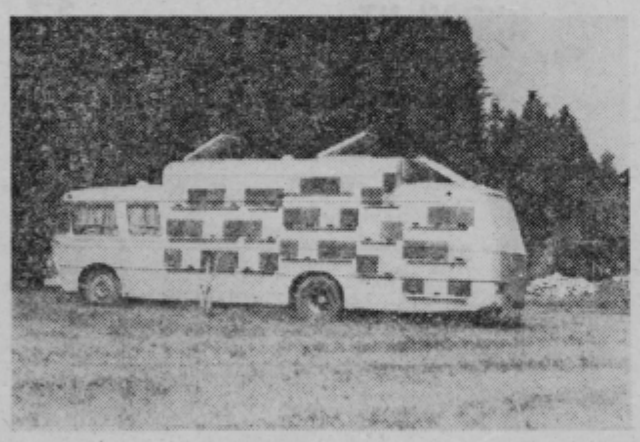

Vedno se pritožujemo, kakšna je gneča v avtobusih. Kaj pa naj rečejo čebele. Na 46 sedežih jih je kar nekaj milijonov! Pa še res je! Fotografijo so posneli pred kratkim v Boční, kjer so bile ljubljanske čebele na sezonskem delu.

Kljub kratkemu času, kolikor je bila odprta, je tretja vrtnarska razstava, od 30. avgusta do 2. septembra, dosegla izreden odmev in obisk. Na vsak način pa je opozorila, da dobiva težnja in upravičena zahteva ljudi, da živimo v zdravem in čistem okolju, zelo konkretne oblike borbe. To so tudi urejeni vrtovi, okolja hiš, cvetice na balkonih in oknih, urejene zelenice, parki itd. In ne nazadnje, ta razstava je opozorila tudi kmetovalce, kje je vir njihovega dohodka in prav tako prizadevanja za ureditev okolja. Naš posnetek je z otvoritve razstave, na kateri se je zbralo nekaj sto ljubiteljev cvetja. **Foto: M. B.**

NAŠ KRAJ

● ŠENTJUR: PRVA STANOVANJA

Pred dnevi smo za kratko izjavo o sanaciji potresne škode zaprosili predsednika občinske skupščine Šentjur, Vinka Jagodiča.

»V tem obdobju že v veliki meri prehajamo na konkretno reševanje posledic potresa. Montažna šola v Loki je že v zaključni fazi, v teh dneh pa pričenjamo z gradnjo popolne osemletke na Ponikvi, kar je prispevek delovnih ljudi mesta Ljubljane oziroma temeljne izobraževalne skupnosti. Tu so še nekatera popravila na šolah in mislim, da bo pouk normalno potekal.

Pri reševanju stanovanjskih vprašanj prav tako napredujemo. Iz sredstev, ki so nam bila dodeljena po zadnji seji republiške koordinacije, bomo nadomestili iz družbenega stanovanjskega fonda šest stanovanj in to iz pravkar dokončanega stanovanjskega solidarnostnega bloka. Pričenjamo z izgradnjo 13 stanovanj na območju krajevne skupnosti Loka in to v Marlesovi montažni izvedbi. Pred dnevi smo odobrili prvih 24 posojil oškodovancem iz tako imenovane četrte kategorije, kjer gre za popolno nadomestitev objekta. V prvih dneh septembra bomo odobrili nadaljnjih 40 posojil. Povsod pa poteka tudi popravilo s strani posameznikov, pač glede na iznajdljivost in pripravljenost.«

—ms

● ŠMARJE: »JELŠINA« POMOČ

Trgovsko podjetje »Jelša« je ob potresu 20. junija 1974 takoj priskočilo na pomoč. Zaloge gradbenega materiala v vrednosti 300 milijonov starih dinarjev je razdelilo med najbolj prizadete z zagotovilom banke, da bo v tridesetih dneh priskrbela sredstva, s katerimi bodo lastniki lahko plačali ta material. Toda sredstev ni bilo in rok so podaljšali na 60 dni.

Ker je podjetje ostalo brez obratnih sredstev, jim je banka dodelila 500 milijonov dinarjev kredita za dodatna obratna sredstva s 6-odstotnimi obrestmi.

»Obresti tega posojila, ki ga naj bi vrnili v treh mesecih, znašajo tako mesečno 2,5 milijona starih dinarjev,« pravi direktor tega podjetja Miloš Klanjšek. »Toda problem je v tem, da mi denarja v tem roku ne moremo vrniti, ker še nismo dobili teh 300 milijonov, kolikor je bil vreden gradbeni material, ki smo ga razdelili. Poleg tega so vse slovenske opekarne 26. avgusta podražile opeko. Podražitev nas je prizadela, predvsem pa tiste, ki mislijo takoj začeti z zidavo.

Pri razdeljevanju materiala smo se srečali s številnimi težavami. Morali smo ugotoviti, kdo iz 4. in delno iz 3. potresne stopnje, ki smo jim gradbeni material dodelili, je bogat in kdo reven, da ne bi prišlo do krivične delitve. Poleg tega smo se morali zavarovati proti tistim, ki bi ta material prodajali naprej in po višjih cenah. Temu smo se ubranili tako, da smo v pogodbi navedli, da material ne sme zapustiti meje naše občine.«

Ta pomoč je ljudem še kako prav prišla. Toda material je treba plačati. Podjetje je po dveh mesecih začelo terjati plačilo, ki ga pa, razumljivo, še ne more dobiti. Zato se zdaj sprašujejo, kako rešiti ta problem. Mnogi menijo, da bi se s hitrejšim delom pri odpravljanju potresnih posledic lahko izognili številnim problemom in tudi temu.

MARKO SJEKLOČA

● PLANINA: IVAN DOBERŠEK—JANKO

Minuli četrtek so na Planini položili k poslednjemu počitku uglednega občana, prvoborca in aktivista Ivana Doberška-Janka. Rodil se je v Mangi pri Planini pred 66 leti. Vseskozi je bil naprednjak, predvsem pa zaveden Slovenec, zato je bil leta 1941 med prvimi na območju Kozjanskega, ki so aktivno sodelovali v NOV. Leta 1942 so prihrumeli gestapovci, vendar jim je na drzen način ušel. Na begu so ga ranili. Nemci so se znesli nad njegovo družino in žena je bila upepeljena v taborišču smrti. Ivan Doberšek je kot aktivist in kot borec kozjanske čete deloval v NOV vse do osvoboditve, po njej pa je bil ves čas, kljub težki invalidnosti, med najbolj aktivnimi družbenimi delavci v tem kraju. Bil je priljubljen in spoštovan, tako med preprostimi ljudmi kot med znanimi osebnostmi, ki so se pogosto oglašali pri njem. Za svoje soobčane je imel vselej posluh in vsakemu, če je le mogel, je ustregel.

Takšno priljubljenost in sloves je potrdil tudi pogreb, ki se ga je udeležilo zelo veliko ljudi iz Planine in drugih kozjanskih krajev, poslovili pa so se od njega tudi mnogi znani politični in javni delavci iz šentjurske občine, Celja in še drugih krajev Slovenije.

— LO

Skupščina občine Šmarje pri Jelšah
Občinska konferenca ZKS
Občinska konferenca SZDLJ
Občinski svet zveze sindikatov
Občinski odbor ZZB NOV
Občinska konferenca ZMS

iskreno čestitajo občanom in delovnim ljudem za občinski praznik

LOMBERG

MLAD

Prvič sem ga slišala
reditvi v Ločah prej
tečni. Iz tega fanta bo
kaj, sem pomislila. Ž
bro poje, in lep, č
ima. Prepričana sem,
bom še kdaj slišala.
Bilo je v nedeljo zv
dela sem na vrtu pri
in poslušala glasbo. M
vodja ansambla Oto
predstavi presenečen
večera. Mladega p
Lamberga pri Šmarju
JA PLEMENITAŠA. T
vsa navdušena vzklikn
pet ga bom poslušal

Najprej je zapel dv
MAMA ZLATA MAMA
DIJA, za zaključek p
sem NIKO, NIKO. O
mu je navdušeno
Kako tudi ne, saj
tič neverjetno dober
vedal mi je, da je s
in da je končal se
red osnovne šole.
dalj časa, aktivno
petjem ukvarja šele
skega leta. Za to g
dušila nekaj sestra,
pa sam.

— Veliko nastopaš?

S šolskim zborom
solist pa sem se le
nosti prvič predstavi

**— Kako te je Pes
šel?**

Sestra, ki rada
glasbo, je nekega dn
tu, na vrtu, in med o
je k njej prisedel
Vprašal jo je, če
poslušanju glasbe, i
mu je pritrdila. Zap
se v pogovor in om
je, da ima brata, ki

VABILO

**Odbor za pripravo
30-letnice osvoboditve
Savinjske doline vabi
živele borce IV. op
zone in ostale, da se
proslave 30-letnice osv
Gornje Savinjske d**

**bo 15. septembra 19
10. uri v Gornjem**

**Slavnostni govor
Andrej MARINC, p
Izvršnega sveta SR S
V kulturnem program
lujejo godbeniki, pev
citatorji iz Trbovelj.**

POPOTNI

PALM

*Španija je sredozem
žela, ki se je v zadn
tih razvila v turistič
silo in s tem postal
konkurenca ostalim
nim deželam, ki so
turizmom že nekol
Na sredozemski o
ske celine, kanarsk
learskih otokih so
ogromna turistična
ki privabijo letno
turistov iz vsega sv
ski kapital je bil
da bi lahko sledil
turističnih tokov, z
stežaj odprli vrat
kapitalu, ki je pri
milijarde v izredno
turistične objekte.*

*Balearsko otočje,
zahodnem sredozem
bližno 150—200 km
no od španske celin
ljajo v glavnem
in to večji Mal
manjša Menorca
Glavno mesto Ma
Palma z nad 200.0
valcev, kjer je tudi
ji meri osredotočen
saj je v mestu*

LENT

menitaš

nardušen nad tem in
o je, naj me pripelje
gkušnjo. No, tako se
ko. In sedaj vadim
vedensko z njim. Ze.
udi z mano in za vse,
je do sedaj storil za-
mu neizmerno hva-

rad postal pevec?
da to naj ne bi bil
ič. Nikoli se ne ve,
je lahko zgodi z gla-

je?
uspešno končati os.
nato še tehniško šolo,
do poklica. Kar se
e, posneti ploščo.

aš vzornike?
Največji so moji
petju pa Oto Pest-
ja ansambla Oto Pe-
starejši) je o njem
naslednje: »Ta fan-
o nadarjen. Zelo lep
a. Moj sin Oto želi
pisati melodijo, Elza
a besedilo. Če bo pri-
esla, bi posnela plo-
pa študijski posnetek.
povedati še to, da
delam z njim in rad
pripeljal do tega, da
e ploščo. Vadila bo-
alje, kajti s takšnim
m glasom bi se dalo
nikaj narediti.«
je torej z Igorjem, no-
im talentom. Zaželi-
vsi vso srečo, da bi
tako hrabro še na-
naš kmalu presenetil
ploščo. Srečno Igor!

Tekst: Darja Glančnik
Foto: Drago Medved

ŽALEC

POŽARNA SKUPNOST

V žalski občini se že več kot dva meseca pripravljajo na ustanovitev požarne skupnosti. Iniciativni odbor je imel do sedaj tri seje, na katerih so razpravljali o načelih in izhodiščih za ustanovitev požarne skupnosti, o temeljnih določilih in drugem. Da bi kaj več zvedeli o nalogah požarne skupnosti in o problemu snovanja skupnosti nam je predsednik iniciativnega odbora za ustanovitev temeljne požarne skupnosti, FRANC JELEN, povedal:

»Izhodišče za določitev vsebine in obsega nalog, ki naj jih opravljajo po novi ustavi samoupravne interesne skupnosti za varstvo pred požarom (požarne skupnosti) je dosedanje tradicionalno pojmovanje varstva pred požarom, ki obsega normativno dejavnost, požarno inšpekcijo in gasilsko službo. Razlike v organizaciji teh značilnih dejavnosti na področju varstva pred požarom so pomembne za opredelitev pojma požarne skupnosti, ki je nov dejavnik na tem področju. Povsem očitno je, da požarne skupnosti ne bodo opravljale normativne dejavnosti, ki je namenjena najvišjim organom družbenopolitičnih skupnosti. Prav tako ne kontrolne funkcije, ki jo opravljajo organi družbenopolitičnih skupnosti (požarne inšpekcije). Prav tako pa tudi ne konkretnih operativnih nalog s področja požarne preventive in represive, ki

Gasilstvo je družbena dejavnost, ki jo moramo vsestransko podpreti, pravi Franc Jelen.

jo opravljajo gasilske organizacije (prostovoljne in gasilske) oziroma gasilska služba.

Vse dejavnosti gasilskih služb tako prostovoljnih kot poklicnih v glavnem financira občina iz proračunskih sredstev, deloma pa zavarovalne organizacije s sredstvi tako imenovanega gasilskega prispevka od požarnega zavarovanja. Doslej je bil ta prispevek določen zakonsko, v prihodnje pa bo s samoupravnimi sporazumi, pri čemer bo imela važno vlogo požarna skupnost.

Prostovoljna gasilska društva zberejo nekaj sredstev tudi s prostovoljnimi prispevki.

Gasilske organizacije imajo v naši družbi posebno mesto. Poleg tega, da opravljajo pomembno nalogo varstva in zaščite ter reševanja pred požari, ob požarih zelo ugodno vplivajo na razvoj socialističnih vrednot med ljudmi. Iz teh razlogov bodo morale ostati gasilske organizacije tudi v razmerah delovanja požarnih skupnosti nosilci družbenih obveznosti na področju požarne represive, preventive in reševanja.

Tekst in foto:
T. TAVČAR

Po sklepu seje upravnega odbora

DRUŠTVA UPOKOJENCEV
SRS Občinska podružnica Celje

razpisujemo delovno mesto

HONORARNEGA TAJNIKA

Pogoji: a) da je upokojenec
b) da je član društva — možnost včlanjenja ob vsakem uradnem dnevu
c) srednja izobrazba z znanjem strojepisja.

Interesente vabimo na razgovor ob uradnih dnevih, ki so: ob torkih in petkih od 15. do 18. ure, ob sredah in četrtkih pa od 9. do 11. ure.

POVEDAL JE

Lojze OMLADIČ, doma iz Šmartnega ob Paki, je več let igral nogomet pri domačem moštvu, večkrat je bil tudi član republiške mladinske ekipe in reprezentant slovenske amaterske ekipe.

Lojze Omladič

Pred leti, ko je še obiskoval celjsko gimnazijo, je dobil ponudbo, da bi treniral pri Olimpiji, vendar jo je zavrnil. Lojze pravi, da mu je kar nekoliko hudo.

Pred kratkim pa je Lojze dobil ponudbo, da igra pri trboveljskem Rudarju. Brez premišljevanja jo je sprejel in pravi, da mu ni žal. Poleg tega, da pri Rudarju brca žogo, je še eden izmed referentov za šport pri tem klubu. Lojze se je tudi za stalno naselil v Trbovljah, kjer je dobil stanovanje. Njemu lahko zaželimo mnogo sreče, moštvu pa, da bi po začetnih porazih končno le koga premagalo!

Janez Vedenik

E MALLORCA

*3000 hotelov. Palma
20 leti v turističnem
ni pomenila mnogo,
pa je to »Meka« ev-
in ameriških turi-
Celo mi, Jugoslovani,
mo dovolj lepo in dol-
lo od Debelega rtiča
kinja in še na stotine
, se spuščamo v Spa-
da si nekoliko ogleda-
et in vidimo, kako »se
turizem.«
uslug, ki je obsegal
ki polet v obe smeri
trinajstdnevni penzion
v primerjavi z našimi
nič višji, kvečjemu
m. v hotelu sem bil
an gost — kar pri
rist ni vedno. Let od
do Palme traja 1 uro
in ni prav nič utrudi-
regled potnih listov po-
hitro, carinske kontrole
ni bilo. Na letališču
pričakal zastopnik na-
stične agencije, ki je
al turiste na avtobuse
ične hotele. Osmorici,
katerimi sva bila tudi
z ženo in ki smo
imeli rezervacije v hotelu Golondrina (po naše lastovka), je povedal, da je hotel storniral naše rezervacije in da nas bodo začasno spravili pod streho hotela Es-Pas. Prtljago smo naložili v pripravljeni kombi, vstopili smo tudi mi in se odpeljali. Vožnja v prijetnem nočnem hladu ob luninem svitu v notranjost otoka je bila prav prijetna. Lepo asfaltno cesto je prečkalo dosti kuncev (to je zvrsti divjih zajcev, ki dosežejo težo do 1 kg in žive v rovih, ki si jih izkopljejo v zemlji). Ura je bila že 3 zjutraj, ko smo obstali ob lepo razsvetljenem hotelu, zidanem v mavrskem slogu z mogočnim stolpom. Pri nas označujemo kategorijo hotelov z velikimi črkami, Španci in tudi drugod po svetu pa z zvezdicami. Ta naš hotel je imel 3 zvezdice. Sobe so bile zelo lepe in snažne, vsaka soba je imela kopalnico s toplo in mrzlo vodo in WC. Po nekaj urah prvega spanja v Španiji sem šel na jutranji ogled hotela in okolice. Prijetno sem bil presenečen, ko sem pred hotelom zagledal lep plavalni bazen s kristalno čisto vodo — razočaran pa, ko sem ugotovil da je sladka voda. Naslednja ugotovitev je bila, da je hotel razmeroma blizu morja, vendar je bil dostop v morje nemogoč. Prepadne stene v višini skoraj 80 m so se strmo spuščale v vedno valujoče temnomodro morje. S kopanjem v tem predelu ni bilo nič.*

Lastnik hotela je bil Belgijec, begunec iz Belgijskega Konga, ki so jih ob proglasitvi Konga nagnali. Preko mednarodnega sodišča je dobil izplačano odškodnino za nacionalizirane plantaže in s tem denarjem pred leti kupil na Mallorci velike komplekse razmeroma neplodne zemlje, seveda za majhen denar. Mož je bil izredno podjeten; ves kompleks je prepredel z asfaltnimi cestami, napeljal vodovod, elektriko in kanalizacijo ter odmeril gradbene parcele. No, te parcele je sedaj drago prodajal v glavnem svojim rojakom Belgijcem, ki so si že zgradili lepo število prav prijetnih počitniških hišic, kamor prihajajo na dopust skoraj skozi vse leto. Podnebje je namreč izredno ugodno, zrak čist in zdrav.

Ko je hotelir v recepciji zvedel, da smo Jugoslovani, se je takoj zanimal za nas. Govoril je dobro nemški in zato sporazumevanje ni bilo težko. Vsestransko se je zanimal za nas in kar verjeti ni mogel, da smo zašli v njegov hotel na ta, nekoliko odročen del otoka. O Jugoslaviji je imel zelo čudne predstave in ni mi šlo v račun, da je pri nas taka svoboda, da lahko potujemo kamorkoli po svetu. Hotel je imel izposojevalnico koles in avtomobilov, ki je kar dobro poslovala, in lepo urejeno teniško igrišče. Kljub lepemu hotelu, dobri hrani in raznim drugim dobrotam smo silili v Palmo, kjer je dnevno in nočno življenje bolj razgibano in kjer je več raznorazne paše za oči. Zastopnik agencije nas ni pozabil; sedmi dan so nas odpeljali v Palmo v hotel s petimi zvezdicami, se pravi pri nas visoka A kategorija, kjer smo ostali še ostalih 7 dni.

E. REČNIK

NAROČITE NOVI tednik

MALA ANKETA

POMEMBNA RAZSTAVA

Od petka popoldne do vključno ponedeljka je bila v Medlogu pri Celju že tretjič vrtnarska razstava, na kateri so razstavljali poleg vrtnarjev tudi gobarji, čebelarji in rejci malih živali. Razstava je vzbudila med ljubitelji cvetja precej zanimanja in vsak dan, še posebno pa v nedeljo, si jo je ogledalo veliko število obiskovalcev. Med ogledom sem zmotil peterico izmed njih in jih povprašal, kaj jim je najbolj všeč na razstavi. Ali se jim zdijo tovrstne razstave v Celju potrebne? Kakšen pomen imajo za varstvo okolja? Kakšna se jim zdi letošnja razstava v primerjavi s prejšnjima dvema? Tole so mi povedali:

ZLATA STAMENKOVIĆ, analitik za kadre, iz Celja: »Doslej sem si ogledala v Celju že vse vrtnarske razstave in moram reči, da so iz leta v leto bolje pripravljene. Letošnja je sploh prava paša za oči in je vredna ogleda. So pa tovrstne razstave tudi koristne, kajti na njih spoznavaš nove rastline, lahko pa najdeš tudi kaj za svoje stanovanje ali vrtno gredo.«

STANKO VOJE, upokojenec iz Celja: »Sem član celjskega olepševalnega društva in tudi sam želim preprečiti popolno uničenje naravnega okolja. Zato se mi zdi ta razstava zelo pomembna. Park, ki ga nameravajo urediti na tem prostoru, bo za Celje nedvomno velika pridobitev. Sem bomo radi zahajali vsi, ki ljubimo zdrav in čist zrak, saj je le-tega v Celju zelo malo.«

PAVLA KOK, delavka v Aeru: »Letos sem si prvič ogledala celjsko vrtnarsko razstavo in mi je zelo všeč. Toliko cvetja na enem prostoru nisem še nikoli videla. Najbolj so mi všeč vrtnice. Tudi doma imam okrog hiše nasajenih veliko rož, ki pa bi jih rada nasadila malo bolj primerno. Zato sem prišla na razstavo tudi zato, da bi dobila glede tega kakšen strokovni nasvet.«

ZLATKO MASTNAK, študent elektrotehnike: »Letošnja vrtnarska razstava ima tudi poučni pomen. V tem smislu je pomembna za tiste, ki so si pred kratkim zgradili hišo in zdaj urejajo še prostor okrog nje. Tu bodo lahko našli glede tega koristne nasvete, lahko pa bodo kupili tudi rože in druge okrasne rastline, ki jih potrebujejo. Velik pomen pa ima razstava tudi za varstvo okolja v Celju.«

FRANC TANŠEK, upokojenec iz Celja: »Zelo rad imam rože, zato je tale razstava zame nekaj nepopisno lepega, čudovitega. Bil sem že tudi na prejšnjih dveh, vendar je letošnja po obsegu in po lepoti daleč najboljša doslej. Najbolj všeč so mi aranžmaji. Po mojem ima razstava v prvi vrsti pomen za varstvo okolja v našem mestu, zato upam, da ni zadnja in da bo postala v našem mestu tradicionalna.«

Tako ocenjuje letošnjo vrtnarsko razstavo pet obiskovalcev. Vsak izmed njih ima seveda svoj okus, vsakemu je všeč nekaj drugega. Vsi pa so si edini v enem: takšne razstave niso le prijetna paša za oči, niso le turistična atrakcija. Velik pomen imajo tudi za varstvo narave v Celju. In letošnja odločitev Celjanov, da bodo v Medlogu uredili kar stalni park, je zelo pomembna.

MIRAN KOROŠEC

OD RINKE DO SOTLE — OD RINKE DO SOTLE — OD RINKE DO SOTLE — OD RINKE DO SOTLE —

NOVI TEDNIK ZA SODOBNO KMETIJSTVO

NAŠ KOMENTAR

Le belo mleko?

Janezek, ki si vse zelo slikovito predstavlja, bi mislil, da je mleko, ki ga oče prodaja čez cesto sosedu, črno, da je tisto, ki gre v veliki posodi v zbiralnico, belo in da je pri kombinatu namolženo mleko rdeče. Janezek namreč posluša debate o mleku, njegovi ceni, razliki v cenah in podobnem. Pa ne le Janezek. Mnogi starejši, čisto resni ljudje, govorijo o mleku, ki naj bi bilo belo, rdeče itd.

Zakaj?

Zaradi različnih odkupnih cen. Družbena posestva namreč dobijo za liter odkupljenega mleka precej več kot zasebni kmetovalci, dasiravno je eno in drugo mleko naposled pomešano v istih izdelkih, od sira do smetane, masla in mleka za široko potrošnjo.

Nedavno tega je skupina delegatov, ki so izbrani iz občinskih kmečkih delegacij, v Zalcu na seji sklenila predlagati v republiški skupščini, da naj bi zasebni kmetje dobili za odkupljeno mleko enako plačilo kot kombinati in zadruge za mleko lastne proizvodnje. Precej težav in truda je bilo treba, da so za skupščinsko sejo izbrani delegati zbrali deset podpisov, ki so potrebni, da kak predlog pride na dnevni red.

Predlog kmetov-delegatov ni bil sprejet. To kmetje, proizvajalci mleka, težko razumejo. Težko namreč razumejo, da bi imeli kombinati in zadruge v lastni proizvodnji toliko višje stroške. Še težje kmetje razumejo, da jim strokovnjaki iz kombinatov očitajo, češ, kmet dobi zadosti in če kdo dobi premalo, je to kombinat. Kaj je pravzaprav res? Po vsej logiki bi moral imeti prav kmet, saj mu neprestano dopovedujejo, da je le velika blagovna, organizirana proizvodnja rentabilna?

Vse ekonomske teorije govorijo v prid specializaciji. Torej bi morala biti proizvodnja v velikem obsegu cenejša. Po ekonomski logiki bi bila cena, ki jo ustvarjajo največji proizvajalci, tista, ki bi se je morali držati tudi ostali. Zanimivo je, da na primer v kmetijski zadrugi Mozirje, kjer imajo le okoli 37 glav živine v lastnem, zadružnem hlevu, drugače gledajo na problem različnih odkupnih cen mleka kot v Ljubljanskih mlekarnah, ki imajo sami velike mlekarske farme. V mozirski zadrugi, kjer je živinoreja pretežno usmerjena v proizvodnjo mleka, smatrajo, da bi razlika ne smela biti in da ima prej kmet večje proizvodnje stroške — seveda če prav tako natančno računa vsak izdatek in svoje delo vrednoti, kot ga vrednotijo v kombinatih.

Uteme kdo dokazati, da je kmečka logika v tem primeru zmotna?

JURE KRASOVEC

MOZIRJE

DOSEŽKI IZOSTALI

V »GORNJESAVINSKI KMETIJSKI ZADRUGI« v Mozirju so bili pravzaprav skozi vsa leta navajeni, da so dosegali dobre gospodarske rezultate. Tudi v tem letu njihovi napori v tej smeri niso nič manjši kot prejšnja leta. Nasprotno, še večji so, rezultatov, ki bi jih pričakovali, pa ni! Kako je to mogoče, kje so vzroki?

Polletni gospodarski rezultati kažejo, da so se stroški poslovanja zaradi nenehne rasti cen surovinam in reprodukcijskemu materialu tako povečali, da se je zaradi tega finančni efekt poslovanja bistveno zmanjšal. Zadruga je ob polletju dosegla za 13 odstotkov manjši celotni dohodek, kot bi ga morala, to pa je seveda pogojilo, da se je zmanjšal tudi ostanek dohodka. Ravno pri ostanku dohodka so zabeležili katastrofalen padec, saj so ustvarili le 23 odstotkov dohodka v primerjavi s tistim, ki so ga ob polletju ustvarili v lanskem letu. Kot zanimiv primer, ki dovolj jasno kaže na situacijo, v kateri se zadruga nahaja, najpovemo, da je reja pišančancev v lanskem letu dala kar okoli 200 milijonov starih dinarjev dohodka, da letos komaj delajo »glih za glih«, kot pravimo po domače. Razlog je v tem, da so se krmila podražila, pa še to je treba povedati, da se z njimi oskrbujejo iz Hrvatske (tu so cenejša), kajti drugače bi poslovali z izgubo. Kar predstavljajte si kmeta, ki se je na podlagi dobrega dohodka, ki ga je kazala piščančjereja v prejšnjem letu, odločil za kooperacijsko proizvodnjo, pa se je situacija v letošnjem letu bistveno spremenila. Tako hitrih sprememb si skoraj ne bi smeli privoščiti, če želimo vnesti elemente stabilizacije tudi na področje pridelovanja hrane. Pa še kako potrebni bi bili ravno na tem področju.

Seveda se je zmanjšala tudi akumulacija na zaposlenega delavca, saj znaša le nekaj nad polovico tiste, ki so jo dosegli lani ob tem času. Po drugi strani so se tudi v tovrstni gospodarski dejavnosti močno povečale zakonske obveznosti (indeks 113 odst.), kar vse je nujno terjalo, da so pričakovani dosežki izostali. Ker trenutne razmere gospodarjenja ne omogočajo, da bi se stanju primerno organizirali tudi v kolektivih, bo več kot potrebno, da bo širša družbena skupnost podvzela ukrepe, da se stanje popravi, saj kot kažejo podatki tudi po drugod v našem kmetijstvu stvari ne stoje dosti bolje.

B. STRMČNIK

PRI KOŠANOVIH V VINSKI GORI

SADJE IN TURIZEM

Ivan Košan je bil med prvimi kmeti, ki se je odločil za sodobno plantažno sadjarstvo. Kar je bilo njiv, travnikov in kar gozdne krčevine, vse so Košanovi spremenili v nasade breskev in jabolk, nizkodebelnih, sodobnih sort. Osem hektarjev sadovnjaka je zares že mala plantaža. Skoraj pred dvajsetimi leti je začel, so ljudje zmajevali z glavo, češ, še veliko drevo ne da vedno veliko, pa bo takle drobiž. Okoli sedemdeset ton daje nasad, zdaj ko je še nov in mlad, če ni pozebe in toče. 140 ton naj bi dal, brez nesreče seveda, ko bo polnoroden. To pa je kar okroglih šest vagonov sadja.

To je seveda veliko in ni. Če je letina dobra, če je sadja dovolj, je seveda tudi cena sadju nižja. Treba ga je prodati velike količine, da

Ivan Košan ...

se povrnejo proizvodni stroški in da kaj ostane kot zaslužek.

Ivan Košan ima težave, kot pravi, le v prodaji. Doslej so mu bili glavni kupci Merx in pa ljubljanski Mercator, pa domače trgovsko podjetje ERA iz Velenja. Zelo rad bi našel med sedanjimi ali v kom drugem večletnega pogodbenega kupca. Seveda je sadje na voljo tudi kupcem na domu. Tak nakup je zvezan s prijetnim izletom, kajti ...

... Kajti Košanovi so svoj sadovnjak, ki na pomlad zadehti kot cvetno morje, na jesen pa se veje povesijo pod zrelim sadjem, spremenili tudi v turistično točko. Dinar do dinarja, kamen na kamen in zrasla je nova hiša, pravzaprav mali pension, v katerem imajo Košanovi na voljo štiri sobe in jedilnico. Tu se oglašajo za nekaj dni gostje iz Reke, Pule, pa tudi iz inozemstva. Tu namreč najdejo domačo kapljico, dobro kuhinjo in mir, čist zrak, cvetje ter sadje, sadje, sadje ...

Košanova mislita, kar se sadonosnika tiče, v glavnem izpreči. Staro domačijo in večji del sadovnjaka sta prepustila nečaku Ivu, ki se je za dobrega sadjarja izučil tudi v dveletni sadjarski šoli v Svečini pri Mariboru, sicer pa mu je bil stric tudi dober učitelj. Ivan Košan je vrh vsega še predsednik sveta krajevne skupnosti, v kateri so lani, ko je bil tu občinski praznik, zgradili sedem kilometrov asfaltne ceste, dogradili šolo in uredili okoli 26 kilometrov makadamskih cest. Zgradili so nova vodna zajetja, vrtec, ki sprejme dvajset otrok. Z avtom se pripeljete malone do vsake domačije v krajevni skupnosti, a za vse to so občani veliko prispevali, predvsem veliko udarniško delali, pri čemer predsednik gotovo ni mogel ostati kje ob strani. Narobe, pet mesecev mu je vse to, kar so pripravljali za občinski praznik, vzelo. Pa mu ni žal, saj je kraj veliko pridobil. Ivan Košan rad vidi napredek, tako v celotni družbi, v svojem okolišu in pri sebi.

Fotografije in zapis v povzetku
L. OJSTERŠEK

in naslednik, nečak Ivo.

Košanova nova hiša, v kateri so štiri sobe za goste.

Slab zaslužek

V Savinjski dolini je v teh dneh zelo živahno, saj obiralci ne mirujejo. Sedaj se tudi že vidi, kakšen bo pridelek. Po prvih dneh vročine sedaj skoraj vsak dan dežuje, kar je posebno neprijetno za obiralce. Med štiri tisoč, kolikor jih je prišlo, jih je največ iz Prekmurja. Kako se počutijo in kakšen bo zaslužek, so nam povedali:

MARJETA VOJSKO, iz Maretincev pri Ptuju, stara 4[illegible] let: »Hmelj v Savinjsko dolino hodim obirat že preko 2[illegible] let Letos je precej droben, tako da se ga ne nabere dosti, s tem pa tudi zaslužek ne bo posebno velik. Na dan naberem od 18 do 21 škafov.«

FRANC VAJDA, iz Male vasi ob Dravi, star 13 let: »Jaz pa hmelj letos obiram drugič. Naberem po 13 škafov na dan, a ko bi bil hmelj debelejši, bi ga lahko precej več. Izkupiček za nabrani hmelj bom porabil za šolske knjige.

MILENA OZMEC, iz Placerovcev pri Ptuju, stara 1[illegible] let: »Ko bi letos nabrala toliko kot druga leta, bi bil zaslužek kar lep. Tako pa lahko naberem od 12 do 1[illegible] škafov. Letos obiram tretji[illegible] in bom še prišla.«

Tako so nam povedali trije obiralci pri hmeljarju Martinu Florjancu iz Ločice. Verjetno bi tako zvedeli na vseh hmeljiščih, saj je bil manjši pridelek že pričakovan.

Tekst in foto
TONE TAVČAR

SEM TER TJA PO RADEČAH

ŠE NIKOLI TAKO

Tistega dne, ko je nastala tale reportaža, sem šel v Radeče z nekoliko drugačnim namenom. Potem pa mi je starejši občan, ki živi v Radečah od mladih nog, povedal, da v tem kraju že 25 let niso gradili toliko kot danes. O tem sem se hotel tudi sam prepričati. No, zdaj priznam, da je imel moj sobesednik čisto prav. Nova zdravstvena postaja, novi šolski prostori, 24-stanovanjski stolpič, nova proizvodna hala v Peti, mladinski klub, regulacija Sopote in še bi lahko naštevali. Pa sem si malo bolj od blizu ogledal nekatera izmed teh gradbišč in prisluhnil mnenju občanov, ki si od novih gradenj največ obetajo.

dr. Jožica Fleisar

dr. Marjan Koren

Amalija Nikolić

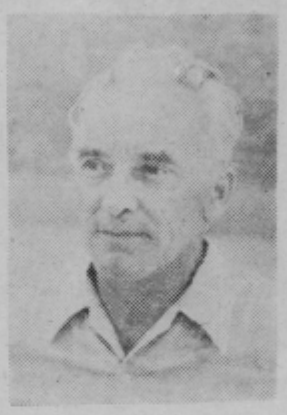

Janez Pešec

NAJVEČJA PRIDOBITEV

Ena največjih letošnjih pridobitev v Radečah bo nedvomno nova zdravstvena postaja, ki so jo pričeli graditi v maju, končali pa jo bodo predvidoma do 15. oktobra. Izvajalec gradbenih del je SGP Hrastnik, ki gradi v Radečah trenutno še več drugih objektov. Z novo ambulanto, ki jo gradijo poleg stare, bodo dobili radeški zdravstveni delavci okrog 220 kv. m novih prostorov. Gradnja bo stala po predračunu okrog 80 starih milijonov. Ves ta denar bodo zbrali Radečani sami. Vsak zaposleni bo prispeval štiri delovne dni. Kmetje bodo dali prispevek glede na višino davka. Lepo pa so se izkazali upokojenci, ki so s prostovoljnim delom tudi dali svoj dragoceni prispevek za nov zdravstveni dom. Že to je dokaz, da občani težko pričakujejo nov objekt. Enako se ga veseli tudi zdravstveno osebje radeške ambulante. Menil sem, da bodo prav zdravstveni delavci najbolj občutili spremembo. Zato sem obiskal dva izmed njih in ju povprašal, koliko bodo pridobili z novimi prostori.

Dr. JOŽICA FLISAR, splošni zdravnik: »Stara zdravstvena postaja je bila res zgrajena šele leta 1970. Toda takrat so načrtovali premajhno in to se je kmalu pokazalo. Znašli smo se v prostorski stiski, ki ni bila prijetna ne za paciente ne za nas. Vsi pacienti, tudi matere z dojenčki, so morali čakati v eni čakalnici. Nismo mogli imeti posebej posvetovalnice za žene in za otroke. Prostor za sterilizacijo je bil premajhen in neprimeren. Dva zdravnika sva delala v eni ordinaciji. Skratka — delovne razmere so bile težke. Zdaj bo čisto drugače: imeli bomo dve čakalnici, posebej posvetovalnico za žene in za otroke. Dobili bomo zobni in splošni rentgen in drugo opremo, ki je doslej nismo imeli.

Dr. MARJAN KOREN, stomatolog: »Kakšna pridobitev bo za nas nova ambulanta, pove že dejstvo, da bomo imeli zdaj ravno sto odstotkov več prostorov kot prej. Ko bo končana nova zgradba, bomo preuredili še prostore v stari in namestili novo opremo. Velika pridobitev bo rentgen, ki ga do zdaj nismo imeli. Tako nam pacientov ne bo več treba pošiljati na preglede v Laško in Celje, ker jih bomo lahko pregledali sami.«

VEČJA ŠOLA

Medtem, ko njihovi starši željno pričakujejo novo ambulanto, se radeški otroci že veselijo novih šolskih prostorov, čeprav se bodo lahko vanje preselili šele drugo leto, v začetku šolskega leta 1975/76. Z gradnjo so namreč pričeli šele letos julija. To bo še skoraj petkrat večji objekt kot zdravstveni dom, saj bodo z njim pridobili okrog 1000 kv. m prostorov. Temu primerni bodo seveda stroški. Računajo, da jih bo vse skupaj, z opremo in pokritim bazenom vred, stala šola 1,1 milijarde starih dinarjev. Eno tretjino bodo prispevale delovne organizacije, drugo tretjino občani s samoprispevkom. Za ostalo pa računajo na kredit. Med drugimi jim bo dal kredit tudi izvajalec gradbenih del, SGP Hrastnik. Zakaj so se v Radečah odločili za tako veliko naložbo? Kaj bodo z njo pridobili? **Profesor JANEZ PEŠEC**, ravnatelj radeške osnovne šole pravi:

»Glavni razlog, da smo se odločili za gradnjo dodatnih šolskih prostorov, je bila huda prostorska stiska. Našo šolo obiskuje okrog 560 učencev. Imamo samo deset učilnic in dve specialni učilnici. Zato imamo dvoizmenski pouk. Dvanajst razredov ima pouk dopoldne, drugih dvanajst pa popoldne. Prostorov za glasbeno šolo praktično doslej ni bilo, zato smo imeli posamezne razrede raztresene na različnih koncih Radeč. Tudi kuhinja in jedilnica sta premajhni za tolikšno število otrok. Problem je še v tem, da je polovica vseh učencev vozačev in imajo včasih zelo slabe avtobusne zveze. Zato jih veliko ostaja v šoli v podaljšanem bivanju, vendar zanje nimamo primernih prostorov. Če bi jih imeli, bi bilo za podaljšano bivanje še veliko več interesentov.

Zato je zadnji čas, da dobimo dodatne prostore. Potem bomo imeli novo in večjo kuhinjo in jedilnico. V pritličju stare šole bo dobila prostore glasbena šola. Prešli bomo na enoizmenski pouk. Takoj bomo pričeli uvajati kabinetno delo.«

Poleg tega nameravajo zgraditi pokrit bazen in adaptirati Partizanovo telovadnico. Toda to bodo uredili v drugi fazi. Zdaj jim je prva skrb deset novih učilnic, ki jih oboji, učenci in učitelji, že težko pričakujejo.

TUDI MLADINCI GRADIJO

Samo nekaj deset metrov od šole je v breg stisnjena stara zgradba, ki ji pravijo »staro kegljišče«. No, v njej Radečani že lep čas ne kegljajo več. Zato so se mladinci odločili, da si tu uredijo svoj klub. S tem bodo ubili kar dve muhi na en mah. Obnovili bodo staro zgradbo, na drugi strani pa bodo končno prišli tudi do svojega lastnega prostora. »Do zdaj nas je tri enak problem kot še mnogo drugih mladinskih aktivov pri nas,« pravi predsednica radeške mladine, **Nada Kralj**. »Nismo imeli lastnega prostora za sestanke. Nismo se imeli kje zavrteti ob glasbi s plošč. Skratka, naša dejavnost je bila v veliki meri ovirana. Zdaj, ko bomo imeli svoj klub, bomo lahko tudi aktivnejši. Zelo lepo se nam zdi, da so se radeška podjetja spomnila na nas in sklenila samoupravni sporazum, da nam bodo denarno pomagala. Adaptacija prostorov bo namreč precej stala, kajti po predračunu bodo stroški znašali okrog 8 starih milijonov. Papirnica pa je poslala kar svoje delavce, ki nam zdaj pomagajo pri delu. Seveda se mladinci zavedamo, da bomo moram sami vložiti še veliko prostovoljnih delovnih ur, če bomo hoteli, da bo klub odprt takrat, kot smo se dogovorili — ob letošnjem krajevnem prazniku.«

NOVA HALA

Januarja letos so pričeli graditi tudi v radeški Peti. Tu so se odločili za gradnjo nove proizvodne hale. Po predračunu jih bo vse skupaj, gradnja in oprema prostorov, stalo okrog poldruge milijarde starih dinarjev. Zato so seveda vzeli kredit. Dali so ga republiški in občinski sklad skupnih rezerv ter Ljubljanska banka. Odplačilni rok je pet let in pol. Ko sovlagatelja sodelujeta Lesnina Ljubljana in tovarna Garant iz Polzele.

In čemu je namenjena naložba? O tem sem se pogovarjal z računovodkinjo v »Peti«, z **AMALIJO NIKOLIĆ:**

»Za gradnjo nove hale in za nabavo novih strojev smo se odločili predvsem zato, ker so postali stari proizvodni prostori premajhni, stroji pa zastareli. Zaradi tega so bile delovne razmere zelo slabe. Možnosti za razvoj in za še večje uspehe delovne organizacije so bile manjše. Zato smo se odločili za sanacijski načrt.«

Kje vse računate zdaj na spremembe in izboljšave?

»Z novo halo bomo pridobili za okrog 110 odstotkov novih prostorov. Prizvodnjo bomo avtomatizirali. S tem bomo povečali tudi našo storilnost. Prejšnja leta smo proizvedli letno za 1,7 milijarde, zdaj pa računamo na 4 milijarde starih dinarjev letno, kajti proizvodnjo bomo lahko organizirali tako, da bo učinek največji. Ne nazadnje bodo znatno boljše delovne razmere, zlasti v lakirnici.

Ali se bo spremenila vaša vloga na zunanjem in notranjem tržišču?

»Da, spremenila se bo. Medtem, ko smo doslej večino izdelkov izvažali, se bomo zdaj preusmerili bolj na domači trg. Doslej smo izdelovali največ noge za pohištvo. Zdaj bomo bolj razvili proizvodnjo otroškega pohištva in embalaže.«

Novi proizvodni prostori pomenijo torej za radeško Peto povečane proizvodne zmogljivosti. Seveda so si v podjetju s tem, ko so se odločili za ta velik korak zadali tudi odgovorno nalogo: dokazati, da njihove velike naložbe niso bile zaman. To nalogo bodo pričeli uresničevati takoj po 29. novembru, ko bodo halo slovesno odprli.

Ni kaj reči: Radečani vedo kaj hočejo. Morda bodo komu za zgled. Za zgled v solidnosti, enotnosti in pri uveljavljanju ustavnega načela, da mora delovna organizacija z enako mero posluha skrbeti za delovno in življenjsko okolje delovnega človeka. Tako smo zapisali. Tako delajmo. V Radečah že delajo tako.

Besedilo in slike: MIRAN KOROŠEC

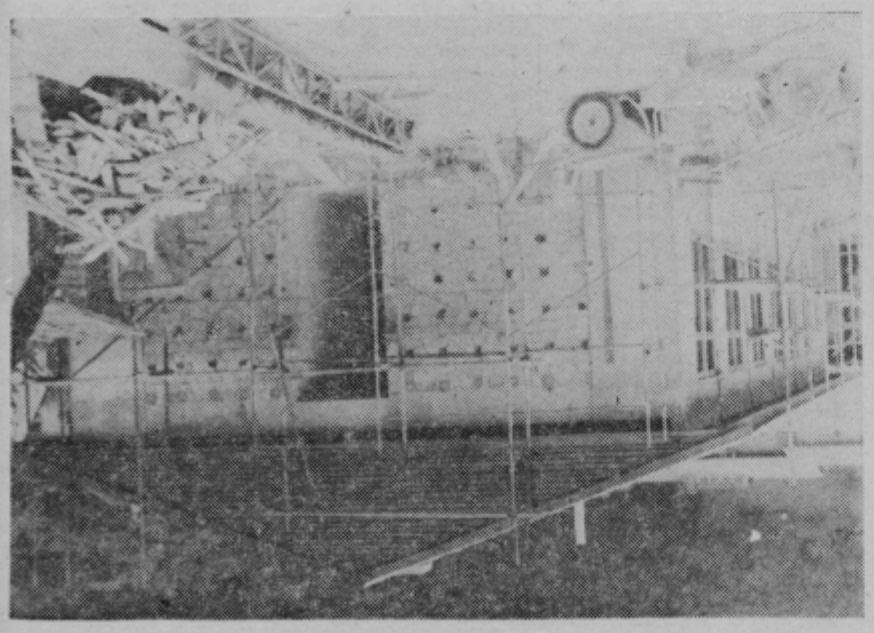

Nov zdravstveni dom

Gradbišče novih šolskih prostorov.

Z BRALCI NOVEGA TEDNIKA

ALI JE ŽENSKA GRDA?

Čez 300 zvestih bralcev in naročnikov našega tednika v uredništvu, v tovarni EMO in na Golteh

Bralci med ogledom delovnih prostorov v uredništvu našega tednika

Najprivlačnejši je bil ogled tovarne EMO, mnogi so bili prvič v tej veliki tovarni

Na vabilu je pisalo — začetek ob 8.30. Kljub temu je prišel prvi naročnik v naše uredništvo že ob sedmi uri zjutraj. Odločili smo se, da zberemo v naši mali dvoranici nekaj deset naročnikov NT ter se z njimi pogovorimo o časopisu, njegovi vsebini, hkrati pa izkoristimo priložnost, da se tudi nekoliko poveselimo in povemo kakšno krepko na račun tednika.

Ko je naš glavni urednik, Jože Volfand, govoril o vsebinski zasnovi tednika, posameznih straneh, financiranju ter nekaterih problemih, ki tarejo uredništvo, nismo v poznejši razpravi pričakovali tako živahnega odziva bralcev, niti toliko pohvalnih besed in koristnih napotkov ter želja. Naročniška služba v Ljubljani nam je pripravila seznam izžrebanih starejših in mlajših naročnikov in tako je v razgovoru o tedniku — trajal je dobri dve uri — sodelovalo čez trideset bralcev od Mozirja do Bistrice ob Sotli.

Sicer pa, kaj so povedali nekateri med njimi?

»Kristina Posedel, Ločica pri Polzeli:

»Najprej tisto, kar pogrešam. To so vesti o rojstvih, porokah in smrtih iz žalske občine, potem vlomi, tatvine, kriminal. Veliko se jih je v pismih oglasilo zaradi zadnje strani in »Ljubzeni po svetu«. To vam rečem — ali je ženska tako grda, da je ne smemo videti v časopisu? Saj je tisto, prav tako normalno, sestavni del njenega telesa kot roka ali noga. Kar naprej z objavljanjem takšnih prispevkov. Radi jih bomo čitali tudi v bodoče. To mi je še posebej naročil mož, da vam povem.«

Kolega Jure Krašovec, ki prevaja prispevke v rubriki »Ljubezen po svetu« iz nemške revije, se je seveda zadovoljno nasmehnil. Ostali bralci pa so pritrjevalno zamrmrali.

Anton Arh, Šentjur: »Pozdravljam besede tovarišice s Polzele. Nimamo kaj skrivati. Ampak, naj vas vprašam: zakaj pa ne bi še kakšnega moškega objavili, da bi bilo še za ženske kaj?«

Smeh.

»Sicer pa vsaka čast NT tako zaradi vsebine kot oblike. Kar tako naprej. Isto velja tudi za Radio Celje.«

Antonija Klemenšek, Vojnik: »Od vsepovsod je veliko novic, Vojnik pa je zapostavljen. Lahko bi bilo več zgodb, drugače pa kar tako naprej. Zadovoljni smo.«

Alojz Jelenko, Celje: »Imam občutek, da gredo novinarji predvsem v tiste kraje, kjer so lepe ceste. Mislim, da morajo tudi v bolj odmaknjene kraje, predvsem tja, kjer ljudje težko živijo, zato, da jim bodo lahko s svojim pisanjem pomagali. Tu mislim predvsem na Vitanje, kjer sem rojen. Poglejte, v Konjicah gradijo ne vem kaj, v Vitanju pa nič.«

Milko Stebernak, Prebold: »Lahko bi bilo več humorja, da se razvedrimo. Vse preveč je drugod žalostnih dogodkov. Glede na to, da imate močan kmečki okoliš, bi moralo biti več kmetijskih nasvetov, ki bi jih pisali kmetijski strokovnjaki.«

S sedežnico pod modro nebo. Jože Volfand je takoj priskočil na pomoč enemu starejših bralcev

Vinko Lovrenc, Rečica: »Vem, da je tednik menjal veliko imen, sam sem ga podedoval po očetu, všeč mi je. Rad ga prebiram. Tudi zadnjo stran.«

Bralka iz Šmarja je menila, da bi lahko tednik prinašal tudi sporeda Radia Celje in Radia Šmarje.

Ferdo Anderluh, Celje: »Sem star naročnik tednika in ga lahko samo pohvalim. Enako je tudi z zadnjo stranjo, ki jo vedno najprej prečitam.«

Rudi Peperko, Rogaška Slatina: »Vse po vojni in do danes je bil tednik takšen list, ki si ga kot ljudje doma iz te regije lahko samo želimo zaradi njegovih informacij in člankov. To je časopis, ki ni samo za en dan, ohranimo ga več dni. Menim pa, da bi moralo biti še več ljudi naročenih nanj, zato vam mi tu obljubljamo, da vam bomo pomagali pri zbiranju naročnikov.«

Tovariš Peperko — bomo videli!

Apolonija Dvornik, Šoštanj: »V tedniku je premalo sestavkov iz velenjske občine. Govorilo se je o združitvi Našega časa z vašim tednikom. Od tega ni bilo nič, zdaj pa pogrešamo več o Šoštanju in Velenju, saj imate tu veliko zvestih naročnikov in ljudi, ki radi primejo tednik v roke.«

Ana Stojc, Začret: »Več o Ljubečni in cestah. Naj pride kdo v Začret pogledat, kako pešačimo po cesti, kamor avtobusi nočejo. Sama imam najraje potopise in intervjuje, mama pa Ciganko.«

Franc Grobelnik, Velika Pirešnica: »Vsa čast vsebini. Predlagal bi vam le, da bi več pisali o upokojencih. Bi lahko našli v tedniku kotiček zanje?«

Čeprav je Jože Volfand pozneje odgovoril vsem skupaj, je tu takoj povedal, da bodo upokojenci kaj kmalu našli svoj kotiček v tedniku.

Marija Selič iz Dobja je bila kratka: »Zemlje je malo, draginja je velika, pokojnine majhne, dajte nam vsaj vi kaj veselega!«

Marija Bratuša iz Bistrice ob Sotli nas je povabila še na ogled njihovih cest.

Mnogo je bilo še drobnih predlogov, želja in pripomb, preveč, da bi jih zapisali prav vse. Odražale pa se bodo v vsebini in usmeritvi našega časopisa — tako je obljubil bralcem glavni urednik.

Čeprav je bil uradni del pogovora končan, to le niso bile zadnje besede o tedniku.

Bralce smo potem popeljali v tovarno EMO, kjer so nam pripravili tako lep sprejem, kot ga znajo le v tem, enem od najstarejših delovnih kolektivov Celja. Spominski znak, »džezvica« za kuhanje kave ter ogled tovarne — vse to se je bralcem globoko vtisnilo v spomin. Naj tu zapišem stavek starejše bralke, ki sem ga mimogrede ujel v oddelku emajlirnica.

»Poglej te ženske, kako težko delo delajo. In če pomisliš, da pa se one »v štumf« fabriki pritožujejo . . .«

Izletnikov avtobus — na katerem smo debelo izkoriščali mikrofon in odlično ozvočenje — nas je popeljal na Golte oziroma do gondol. Več kot dve tretjini se jih še ni popeljalo na to od no urejeno turistično to Preden smo se vzpeli v no, je nekdo od bralcev domušno pripomnil:

»Kako bo pa tednik i če pademo dol,« in pog nas pet novinarjev Poto li smo ga, da je polo prav zato ostala v Celju. pa so občutili, kako me pelje gondola, ni bilo več pomb, niti strahu. Večina je pozneje popeljala s se nico še na Medvednjak, nam je ljubeznivo omog direktor Izletnikovega h na Golteh, Ivan Drolc.

Tu, na soncu ni hotelo ti konca prijetnih pogov in veselih šal, toda čas priganjal.

Pri poslavljanju je bil ti besede zahvale.

»Zdaj vsaj vemo, kako staja časopis in kdo ga nisem si mislil, da ste narji tako domači Zdaj bom še raje čital tednik.«

Odšli smo, vsak na stran, da bomo zopet s v četrtek, ko izide te Skupaj s časopisom z šim in vašim tednikom. govor je bil zelo kor veliko smo izvedeli o kaj si bralci želijo. G urednik je tudi obljubil bo mnogo teh želja izpo nih.

Bralci so bili seveda voljni, mi, novinarji pa nekoliko postrani g ker vemo, da te obljub menijo zopet nove šte obveznosti. No, našli b skupni jezik.

Tekst: MILAN SEN
Foto: BRANE STAME

Izbrali smo tudi najstarejši in najmlajši par ter malo pomešali.

Za zaključek pa še skupinski posnetek ob Izletnikovem avtobusu

6:3 ZA POŠTENJAKE

Začelo se je na Postaji milice v Celju, kjer smo se kolega Branko (otovorjen s fotoaparati in zadolžen za slikovni material), miličnik Daniel Pungartnik in moja malenkost zmenili za natančen potek akcije, katere edini namen je bil, kako ljudje ukrepajo, če nekdo nekaj zgubi. Za uvod nam je miličnik Pungartnik povedal »razveseljivo« vest, da je dan pred akcijo nekdo odšel v telefonsko govorilnico, da bi telefoniral in ko je odšel, je v njej pozabil denarnico z 2400 švicarskimi franki. Vrnil se je čez pet minut, o frankih pa niti sluha! Takšnih primerov bi lahko našteli še več. Nam je šlo za to, da vidimo, komu nekdo nek najden predmet izroči in kako se ob najdenem predmetu sploh obnaša. Bili smo sicer skriti, vendar na takšnih mestih, da smo vse lepo videli.

Prva postaja: kiosk pri Ojstrici. Brane skrit v Tehno-mercatorjevi trgovini, miličnik malo nižje. Sam se postavim v vrsto in kupim Sportske novosti. Na desni strani trije ljudje, na levi dva. Premaknem se na rep, vržem »spörtske« pod pazduho in spravljam denar v denarnico. Kako jo naj spustim na tla? Stlačim jo med noge in počasi spuščam. Tiho obstane na asfaltu. Še pogled levo in desno, razgrnem »sportske« in hajd naprej v bližnjo slaščičarno, od koder je bil lep razgled na ležeč izgubljen predmet. Precej ljudi je šlo mimo in nihče je ni opazil, dokler ni prišla neka mamica z otrokom v vozičku, pobrala denarnico in jo izročila v kiosku. Po petih minutah je bila »izgubljena« denarnica že vrnjena. Ena nič za poštenjake!

Naslednja postaja je bila pred kinom Union. Miličnik skrit za oknom v prodajalni kave pri kinu, Brane za kioskom. Sam sem se vsedel na podstavek, kjer reklamirajo filme in bral »sportske«. Z levo roko sem nastavil denarnico pod suknjič in čakal, da ni bilo v bližini preveč ljudi. Vstanem in grem okoli vogala ter skozi stranski vhod v kino Union, kjer tudi sam prisostvujem reakciji mimoidočih. Nihče je ne opazi, kdor pa jo, malo pogleda naokrog in gre dalje. Tako je storil tudi neki moški s potovalko, se vrnil, pobral denarnico in jo izročil v kiosku. Dva proti nič za poštenjake!

Daniel predlaga, da gremo na tržnico. Tam se vedno zbirajo vse vrste ljudi, takšnih in drugačnih, poštenih in tudi onih, ki radi kaj odnesejo, ne da bi plačali. Zmenjeno, in smer tržnica. Daniel se postavi ob točajni pult v Dalmacijo in pije kavo. Seveda tudi opazuje prostor, kjer bo malo kasneje odvržena denarnica. Brane ima svoj položaj »vsevidca«. Sam se sprehajam po tržnici, branjevke me ogovarjajo, naj kaj kupim, ne vedo pa, da me motijo v razmišljanju, kako naj spustim denarnico na tla. Pomaknem se proti prazni stojnici, počepnem na tla in začnem iz vrečke metati predmete, kot da sem nekaj iskal. Nervozno jih prekladam notri in ven, pri tem pa ob vrečko spustim tudi denarnico. Vse zložim nazaj, razen denarnice in jo mahnem v »Dalmacijo«. Čakamo! Po petih minutah pride z vozičkom za smeti ženska, vzame smetišnico in metlo, lepo pomete denarnico in jo vrže v smetnjak. Potem lepo mirno odkoraka dalje proti kontejnerju, kjer svoj smetnjak spraznuje. Malo se še ozira, ob kontejnerju pa postoji, se obrne proti steni, pograbi denarnico, pogleda, kaj je v njej, jo zapre in si jo spusti v žep delovne halje. Mirno nadaljuje z izpraznjevanjem smeti, poprime prazen smetnjak in gre preko tržnice po Levstikovi, Linhartovi in Gubčevi ulici proti hotelu Evropa. Mi pa seveda za njo, vsak posebej. Stalno nam je pred očmi in vemo, da bo to prva žrtev, kajti denarnico bi lahko izročila že tržnemu nadzorniku na tržnici, kot to delajo drugi poštenjaki.

V ozki ulici pri Evropi ustavi smetnjak in jo mahne proti Mignonu ter naravnost v stranišče. Čisto do konca nismo mogli za njo, čakali pa smo, kdaj bo potegnila vodo in bodo naši dokumenti odplavali po celjski kanalizaciji. Miličnik je bil skrit, ko pride »najdite.ljica« iz stranišča. Postavim se pred njo in ves obupan poprašam, če je res ona našla na tržnici denarnico, ki da sem jo zgubil in da so očividci povedali, da jo je odpeljala tista, ki pometa.

»Ja, jaz sem jo našla,« je hitela veselo pripovedovati. Segla je z roko v nederje in potegnila ven denarnico. »Izvolite, vse poglejte, jaz nisem nič vzela, jaz vse, kar najdem, vrnem na pošto ali železniško postajo miličnikom. Kar poglejte, vse je notri, hotela sem vrniti . . .«

Pristopil je tudi miličnik in jo pobaral, zakaj ni njemu vrnila denarnice, saj ga je vendar videla na tržnici, ko je šel mimo nje. Za odgovor smo čuli isto pesem. Sicer pa, to je bila Ljuba Uršič, ki že osem let opravlja svoje delo. Ne vemo, kako bi se vse končalo, če je ne bi prestregli v stranišču. Ali bi res šla na pošto oziroma železniško postajo k miličnikom? To ostane skrivnost in dva proti ena, seveda še vedno za poštenjake.

Na hitro smo dobili vrnjeno tudi »izgubljeno« denarnico v Lilekovi ulici ob vhodu v trgovino Vesna, kjer jo je najditeljica pustila v trgovini, največ problemov pa nam je povzročil zadnji primer.

Zadnjo »izgubljeno« denarnico smo planirali malo više od nove trgovine Avtomotorja na križišču Gregorčičeve in Kersnikove ulice, torej v neposredni bližini Uprave javne varnosti, naše redakcije in Postaje milice. Morda bo le tu najditelj najprej odnesel najden predmet na najbolj ustrezno mesto. Sedem ob pločnik na betonsko ograjo in »premišljujem«. Neopazno spustim pred menoj ležečo vrečko z denarnico. Potem sem se seveda skril in opazoval. Precej ljudi je šlo mimo in nihče ni opazil denarnice, dokler jo ni mimo primahal že na prvi pogled malce »frajerski« človek srednjih let. Elegantno se skloni, pobere in še bolj elegantno, skoraj kot baletka, odide dalje. Že smo si meli roke, češ, ta pa bo šel direktno na upravo javne varnosti ali postajo milice. Vendar, glej ga zlomka, možakar se v obe stavbi resnično ozira, vendar gre mimo njih. Po »zavrtih« pridivjam do gledališča in se skrijem v vratarnico, od koder opazujem možakarja, kaj bo napravil z denarnico. Stopil je ob steno, je odprl, zaprl in šel proti tržnici, od tam pa v gostišče Turška mačka. Na pomoč priskoči Zvone Koren, ki gre v gostišče pogledat, če možakar lepo sedi in je vampe in pije turško kavo! V gostišče vstopi tudi miličnik, tako da ga najditelj vidi. Potem pridem v gostilno še sam in se postavim ob rob točilne mize, kjer natakarici ves obupan povem, da sem izgubil denarnico z vsemi dokumenti. Tisti, ki so stali ob meni (bil so sami naši fantje in so vedeli za igro!) me začne.jo tolažiti, plačali so mi tudi cigarete in naš tehnik Janez Klanjšček mi je celo posodil strega tisočaka za prvo silo. Govorim na vso moč glasno in pretresljivo, tako da bi moral najditelj, ki je sedel dober meter proč od mene, če bi imel namen, reagirati in poprašati, če sem jaz tisti, katerega denarnico nosi.

Ker ni bilo odziva, povem še glasneje, da grem izgubljeno denarnico prijavit na postajo milice. Zunaj določimo nadaljnji plan akcije in odločimo — možakarja moramo videti. Ko se je najedel, jo primaha iz gostišča in odide proti narodnemu domu, od tam proti Ojstrici in čez cesto proti Postaji milice in UJV. Branko steče naprej, kajti želi fotografirati možakarja, ko bo stopil v stavbo in izročil najden predmet. Ponovno smo se ušteli. Možakar gre mimo obeh stavb proti Stanetovi ulici in preko križišča v lekarno. Zdaj pa je bilo že tudi nam tega njegovega popotovanja po mestu dovolj in miličnik ga ob izhodu iz lekarne ustavi.

»Napačno ste parkirali avtomobil in prosim, če greste z mano, da to uredimo.«

Miličnik in možakar gresta vse do parkirišča, ki pa je na prostoru med Postajo milice in UJV, tam, kjer je tudi socialno zavarovanje. Ustavita se pred taunusom s francosko registracijo.

»Dokumente, prosim.«

Mož izvleče denarnico, v kateri je imel dokumente in tujo valuto.

»Imate še kakšno denarnico z našim denarjem?«

Prijazno izvleče »našo« denarnico in vesel pripoveduje, da ima ločen denar zato, da kaj ne pomeša.

»Je to resnično vaša denarnica?«

»Seveda moja, kaj pa mislite.«

No, po tem stavku je mož za nekaj minut končal v prostorih Postaje milice, kjer so ga lepo popisali (doma je iz Brežic, zaposlen v Franciji piše pa se Anton Kržan) in meni vrnili kompletno denarnico. Ko me je mož spoznal, da sem jo jaz izgubil, mi je veselo stisnil roko in rekel, da ga zato, ker mi je denarnico vrnil, lahko povabim na kavo! Zaradi njega je bil rezultat v Celju tri proti dva, sicer tesen, vendar še vedno v korist poštenjakov.

Akcijo smo ponovili (ali nadaljevali, kakor je komu bolj prijetno) popoldne istega dne v Žalcu. Za pomoč smo prosili tamkajšnjo Postajo milice in njene člane, tako da se je naši akciji pridružil miličnik Dušan Sluga. »Mino« ali denarnico smo nastavili na štirih mestih: pri pekarni, pri samopostrežni trgovini, pri trgovini »Vizovišek« in na stopnice pri trgovini s tehničnim materialom v centru Žalca. Najbolj zanimivo je bilo prvič, ko smo denarnico »izgubili« pri pekarni. Nekaj ljudi je ni »videlo«, pobrala pa jo je ženska s kolesom in vtaknila v »cekar« Peš je šla ob kolesu vse do prehoda za pešce proti nasprotni strani in pričakovali smo, da jo bo nesla na Postajo milice, ki je bila v neposredni bližini. Žal se je odločila drugače, zavila (še vedno ob kolesu) proti avtobusni postaji za smer Celje, sedla na kolo in zagrabila v pedala, da bi hitreje peljalo. Čudno!

Ko je Dušan to opazil, se je pognal za njo in jo tudi ujel. Ženska je bila toliko presenečena, da je ob pogledu na miličnika in njegovih besedah, če je kaj našla, takoj segla z roko v »cekar« in mu izročila denarnico. »Saj ni sem hotela, samo v trgovino bi še šla (najbližja je bila v tisti smeri v Petrovčah!), potem pa najdeno odnesla na milico.«

Na ostalih treh mestih so najdeno denarnico izročili miličniku. To so bili Bojan Obreza iz Izlak, Nada Jež iz Griž in Marija Tomažič iz okolice Žalca. Torej tri proti ena za poštenjake.

Akcija je bila tako končana. V dveh krajih smo preizkušali, kako ljudje ukrepajo, če nekaj najdejo, sploh pa če gre za denarnico z dokumenti. Nihče se ni odločil, da bi najdeno nesel na postajo milice. Trije so bili, ki so miličnikom izročili najdeno. Trije so denarnico izročili v kiosk ali trgovino, čeprav tudi to ni najboljše! S tremi pa smo imeli nekaj problemov Na njihovo žalost smo jih mi dobro razvozlali.

Ob zaključku akcije smo se pogovarjali na obeh postajah milice, kjer so povedali, da je izredno veliko število takšnih ki najdeno vrnejo, še več pa takšnih, ki dokumente »zabrišejo« vstran, uporabno pa pridržijo Veseli pa smo bili podatka, ki so nam ga povedali v Žalcu, da so med vračitelji najdenih predmetov najštevilnejši mladi ljudje zlasti otroci. Prav v tem pa je tudi nekaj simboličnega, kajne? Naj tudi to ostane.

Posebnega zaključka ne moremo delati, lahko samo rečemo, da smo kljub nekaterim z rezultatom akcije 6:3 v korist poštenjakov zadovoljni.

Akcijo so ob pomoči miličnikov *Daniela Pungartnika in Dušana Sluge* izpeljali kot fotoreporterja *Branko Stamejčič* in *Tone Tavčar* ter »izgubovalec« denarnice in zapisovalec tega spisa *Tone Vrabl.*

Športni naslov smo si izbrali za našo drugo akcijo, ki smo jo pripravili v uredništvu Novega tednika skupaj s postajama milice v Celju in Žalcu. V Celju smo »izgubili« petkrat denarnico z dokumenti in trideset imi starimi tisočaki, v Žalcu pa štirikrat. S skritih mest smo potem opazovali, kako ludje ukrepajo, ko najdejo izgubljen predmet. No, in zdaj k naslovu: od devetih primerov je bilo šest poštenjakov in trije nepoštenjaki, ki pa so se ob »prijetju« na različne načine izmikali, da so pač hoteli denarnico oddati na ustrezen prostor, vendar so še morali nekaj prej narediti itd. Prav ti trije primeri, ko je šlo »zares«, pa so bili tudi za sodelavce akcije precej vroči, kajti mislili smo že, da se bodo dokumenti znašli v straniščni školjki ali smetnjaku ali celo v Franciji (!) ali kje drugje.

Vse se je dobro končalo, sicer pa k branju, kjer boste izvedeli vse tako, kot je bilo.

S smetišnico na lopato in denarnica se je znašla namesto v žepu v smetnjaku.

Marija Tomažič je takoj, ko je našla denarnico pred samopostrežno trgovino v Žalcu, izročila bližnjemu miličniku.

LICITACIJA
PRI CARINARNICI LJUBLJANA
DNE 15. 9. 1974

Carinarnica Ljubljana bo 15. 9. 1974 prodajala na javni dražbi osebne avtomobile in blago široke potrošnje.

Javna dražba bo v prostorih TVD PARTIZAN v Ljubljani, Pokopališka 35, od 8. ure naprej.

Ogled vozil in ostalega blaga s plačilom kavcij bo možen samo v soboto, 14. 5. 1974 od 8. do 13. ure in od 14. do 17. ure v carinarnici Ljubljana, hala E, vhod z Letališke ceste.

SEZNAM BLAGA ZA PRODAJO NA JAVNI DRAZBI DNE 15. 9. 1974

Zap. štev.	blago	letnik	zač. cena
1.	OPEL REKORD 1900, nevozen	1970	25.000
2.	CHRYSLER SIMCA 180, zaleten	1972	20.000
3.	OPEL REKORD CARAVAN, zaleten	1969	16.000
4.	DATSUN DE LUXE, zaleten 140	1971	15.000
5.	OPEL REKORD 1900 L, nevozen	1969	15.000
6.	OPEL ASCONA 16 S, zaleten	1973	15.000
7.	VW K 70, zaleten	1972	15.000
8.	FORD CAPRI 1600, zaleten	1970	10.000
9.	FORD CAPRI 1300, zaleten	1972	10.000
10.	MERCEDES 190 D, nevozen	1964	10.000
11.	OPEL REKORD 1500, zaleten	1971	9.000
12.	AUDI 80 LS, reg. motorja	1973	9.000
13.	VW 1300 AUTOMATIK, zaleten	1968	9.000
14.	FORD ESCORT, zaleten	1972	9.000
15.	FORD 20 M, zaleten	1968	9.000
16.	OPEL REKORD 1700, zaleten	1967	8.000
17.	FORD 17 M, zaleten	1970	8.000
18.	OPEL REKORD 1700, zaleten	1971	8.000
19.	FIAT 124 S, zaleten	1970	8.000
20.	FORD TAUNUS 17 M CARAVAN, nevozen	1966	8.000
21.	FORD TAUNUS 15 M, zaleten	1968	8.000
22.	FORD CAPRI, zaleten	1969	8.000
23.	AUSTIN MORIS 850, zaleten	1973	7.000
24.	LANCIA FULVIA COUPE RALLY, zaleten	1971	7.000
25.	VW 1300, zaleten	1968	7.000
26.	VW 1200, zaleten	1970	7.000
27.	FORD TAUNUS 17 M, zaleten	1965	6.000
28.	FORD TAUNUS 15 M, zaleten	1967	6.000
29.	FIAT 850 SPORT COUPE, zaleten	1971	6.000
30.	VW 1300, nevozen	1966	5.000
31.	FORD TAUNUS 20 M, zaleten	1966	5.000
32.	FORD TAUNUS 17 M, zaleten	1965	5.000
33.	OPEL KADET COUPE, zaleten, reg. motorja	1971	5.000
34.	OPEL REKORD 1900 L COUPE zaleten	1966	5.000
35.	FIAT 850 SPECIAL, zaleten	1968	5.000
36.	PEUGEOT 404 CARAVAN, zaleten	1966	5.000
37.	VW 1200, zaleten	1965	5.000
38.	FORD CORTINA, zaleten	1966	5.000
39.	FORD TAUNUS 17 M, zaleten	1966	5.000
40.	VW 1200, nevozen	1964	5.000
41.	VW 1200, nevozen	1961	5.000
42.	SIMCA 1501 SPECIAL, zaleten	1965	5.000
43.	VW 1500 VARIANT, zaleten	1966	5.000
44.	OPEL REKORD, zaleten	1963	5.000
45.	ALFA ROMEO GIULIA GT SPRINT, zaleten	1966	5.000
46.	OPEL REKORD 1500, nevozen	1966	5.000
47.	FORD TAUNUS 12 M, nevozen	1965	4.000
48.	FORD TAUNUS 17 M, nevozen	1961	4.000
49.	VW 1200, nevozen	1964	4.000
50.	FORD TAUNUS 20 M, zaleten, reg. mot.	1966	3.000
51.	VW KARMAN GHIA, nevozen	1963	3.000
52.	VW 1200, nevozen	1962	3.000
53.	OPEL REKORD 1500, nevozen	1964	3.000
54.	VW 1200, zaleten	1963	3.000
55.	PEUGEOT 404, nevozen	1963	2.000
56.	OPEL KADET, zaleten	1964	2.000
57.	VW 1200, nevozen	1962	2.000
58.	FORD TAUNUS 17 M, CARAVAN zaleten	1966	2.000
59.	CITROEN DS 19, zaleten	1962	2.000
60.	VW 1200, nevozen	1960	500
61.	RENAULT DAUPHINE, reg. karoserije	1962	500
62.	OPEL REKORD, nevozen	1959	300
63.	OPEL REKORD COUPE, zaleten	1962	100
64.	OPEL REKORD CARAVAN, zaleten	1961	1.000
65.	OPEL REKORD COUPE, reg motorja	1965	1.000
66.	OPEL REKORD, zaleten	1964	1.000
67.	FORD TAUNUS 17 M CARAVAN, nevozen	1963	1.000
68.	FORD, reg. motorja	1967	1.000
69.	CITROEN DS 19, zaleten	1963	1.000
70.	FORD CORTINA, nevozen	1962	1.000
PONOVNO NA JAVNI DRAZBI:			
71.	seznam blaga po roku ležanja in carinskih prekrških št. 1983/74 z dne 27. 5. 1974		100.000
72.	poškodovana sušilnica za sušenje žitaric iz nerjaveče pločevine		10.000
73.	cca 3.550 kg valovite pločevine		10.000
74.	VW poltovorni — keson, nevozen	1966	15.000
75.	OPEL KADET, zaleten	1967	8.000
76.	ALFA ROMEO GIULIA, nevozen	1965	8.000
77.	FORD TAUNUS 20 MTS, zaleten	1967	8.000
78.	OPEL REKORD 1700, zaleten	1965	6.000
79.	FORD TAUNUS L, reg. motorja	1971	6.000
80.	VW KOMBI poltovorni, zaleten	1968	6.000
81.	FORD TAUNUS 17 M, zaleten	1966	6.000
82.	FORD CAPRI 1600 XL, reg. motorja	1973	6.000
83.	OPEL REKORD 1700, zaleten	1966	6.000
84.	VW KOMBI BUS, reg. motorja	1972	5.000
85.	FIAT 124 A, zaleten	1966	5.000
86.	MERCEDES 220 S, zaleten	1963	5.000
87.	OPEL COMMODORE, zaleten	1968	4.000
88.	OPEL REKORD 1700, zaleten	1966	4.000
89.	FIAT 1100, nevozen	1962	3.000
90.	OPEL REKORD 1900, zaleten	1965	3.000
91.	OPEL REKORD, nevozen	1964	2.000
92.	SKODA 1000 MB, nevozen	1966	2.000
93.	VW 1500, nevozen	1963	2.000
94.	VW 1200, nevozen	1958	2.000
95.	FORD TAUNUS 12 M, zaleten	1968	1.000
96.	CHEVROLET CORVAIR, nevozen	1968	1.000

Seznam ostalega blaga, ki ni objavljen v tem oglasu, bo objavljen na oglasni deski carinarnice Ljubljana. Ostalo blago in blago objavljeno v tem oglasu, bomo prodajali samo v nedeljo, 15. 9. 1974.

Pravico udeležbe na javni dražbi imajo vse pravne in fizične osebe. Blago pod zap. štev. 71 lahko kupijo samo OZD, ki so registrirane za kupoprodajo blaga široke potrošnje. Vse nadaljnje dajatve pri nakupu tega blaga plača kupec.

Oznaka reg. motorja in reg. karoserije pomeni, da bo za kupljeno vozilo izdano potrdilo samo za registracijo motorja, oz. karoserije. Udeleženci javne dražbe morajo v soboto, dne 14. 9. 1974, ki je določena za ogled blaga, plačati 10-odstotno kavcijo od začetne cene pri blagajni carinarnice Ljubljana, v hali D, predstavniki podjetij pa morajo poleg tega predložiti še pooblastilo svoje OZD.

Najmanjša kavcija za avtomobile in ostalo blago je din 500,00, najmanjši dvig je din 50,00. Vsak kupec avtomobila oz. motorja mora na svoje stroške izvršiti ev. vtisnjenje šiferskih številk motorja oz. karoserije pri podjetju VIATOR v Ljubljani.

Prodano blago bomo izdajali iz carinskega skladišča po naslednjem razporedu: v torek, 17. 9. od zap. štev. 1 do 33, v sredo, 18. 9. 1974 od zap. štev. 33 do 66, ter v četrtek in petek za zamudnike. Zadnji rok za dvig in plačilo kupljenega blaga je petek, 20. 9. 1974. Po dvigu blaga iz carinskega skladišča carinarnica Ljubljana ne bo priznavala reklamacij v pogledu kvantitete in kvalitete blaga.

V nedeljo, 15. 9. 1974 ne bomo sprejemali vplačil kavcij temveč bo možno vplačilo samo v soboto, 14. 9. 1974.

Vse informacije o javni dražbi lahko dobite po telefonu 44-578 int. 52 od 9. 9. 1974 dalje.

IZ CARINARNICE LJUBLJANA

TOVARNA KOVINSKIH IZDELKOV IN LIVARNA VITANJE

KMALU POD NOVO STREHO

Pisali so leto 1830, ko je Ignac Tišler iz Zg. Štajerske prišel v Vitanje in iz desk postavil kovačijo ter vanjo »repač« — vodno kladivo. Okoliškim kmetom so bile njegove usluge dobrodošle, sčasoma pa je s podkovanja konj prešel tudi na izdelovanje raznega orodja. Čas je tekel in za Ignacom sta se zvrstila sinova Anton in Ernest. Kovačnica se je širila in modernizirala.

Takoj po končani vojni so kovačijo v Vitanju obnovili. Dobila je ime »KLADIVARNA« Vitanje. Najprej je v njej delalo pet ljudi, čez tri leta pa že 60. Leta 1948 je dobila Kladivarna pogorelo poslopje nekdanje male tekstilne tovarne oddaljeno dva in pol kilometra od Vitanja in leto pozneje je na Fužinah nastala mala tovarna z imenom TOVARNA KOVINSKIH IZDELKOV IN LIVARNA VITANJE.

Proizvodni program je bil skromen: sekire, motike, lopate itd. Leta 1951 so osnovali še malo livarno za proizvodnjo vlitkov iz sive litine. Kapaciteta je bila 60 ton raznih izdelkov, zaposlenih pa je bilo 70 ljudi. Po stagnaciji leta 1952 so naslednje leto proizvodni program razširili na vse vrste kovanega orodja.

Zaradi izredno neugodne lokacije, ki je narekovala tesne prostore, kolektiv ni mogel več širiti tovarne, zato pa je vse napore vložil v obnovitev strojnega parka. Z izrednimi napori vseh zaposlenih, vlaganji in prostovoljnim delom jim je uspelo povečati obseg proizvodnje s 60 t leta 1952 na 1.445 t v letu 1972.

Takšna je na kratko pot TOVARNE KOVINSKIH IZDELKOV IN LIVARNE VITANJE, katere izdelke poznajo že povsod po Jugoslaviji. Zaradi kvalitete!

PROIZVODNI PROGRAM

EDVARD KOS, direktor tovarne, nam je povedal, kaj sedaj, letos, obsega njihov proizvodni program:

»Naš proizvodni program zajema **kovano in ostalo orodje**, to je predvsem kovaško orodje, **kmetijsko opremo**, ki obsega **stiskalnice** za sadje in grozdje, **sadne in grozdne mline, kovinska kolesa za traktorje in prikolice, kultivatorje** (vprežne in traktorske), kar je pravzaprav perspektiva celotnega podjetja.

Kovaško orodje že sedaj predstavlja manjši del naše proizvodnje in ga bomo vedno bolj opuščali. Tudi livarna je v ogromni meri vezana na izdelavo kmetijske opreme in se bo zato tudi najbolje vključevala v tako zastavljen proizvodni program.«

Kljub temu, da v kovaškem orodju ni perspektive, še ohranjajo njegovo proizvodnjo, saj ga naročajo pri njih kupci iz vse Jugoslavije.

Kmetijsko opremo prodajajo po vsej Sloveniji in na Hrvaškem, prodirajo pa tudi v ostale republike. Njihovi izdelki so izredno cenjeni, zato ni čudno, da imajo dovolj naročil in s tem seveda dovolj — celo preveč — dela.

Vitanjčani so člani poslovnega združenja »Fužinar« Ljubljana, preko katerega prodajajo svoje izdelke. In to že 22 let.

NOVA HALA

»Tu, na tem prostoru smo tako utesnjeni, da še dihamo težko. Nemogoče je, da bi širili proizvodnjo, zato so seveda iz dneva v dan aktualnejša razmišljanja o gradnji nove tovarne, nove proizvodne hale. Oddaljili se bomo iz Vitanja proti Doliču, kjer smo že kupili parcelo in prihodnje leto nameravamo pričeti s prvo fazo izgradnje. Ko bo ta zgrajena, bomo postopoma preselili vso proizvodnjo. Livarna in sedanji del kovačnice bosta začasoma še obratovala tu, da ne bi povsem nenadoma prekinili z vso proizvodnjo. Kovačnica bi tako čez nekaj let prenehala izdelovati klasično kovano orodje, ker bodo upadale tudi potrebe.

V srednjeročnem programu razvoja smo predvideli, da bi bila prva faza — montaža hale in delna preselitev strojev — gotova že jeseni 1975.« nam je o načrtih TOVARNE KOVINSKIH IZDELKOV IN LIVARNE VITANJE pripovedoval direktor EDVARD KOS.

Investicija v prvo fazo bo znašala približno pet do šest novih milijonov, od česar bo kolektiv sam prispeval tretjino, del sredstev bo iz sklada skupnih rezerv občine in del bančni krediti.

250 ZAPOSLENIH

Trenutno je v tovarni v Vitanju zaposlenih malo manj kot 200 delavcev, z izgradnjo prve faze pa jih bodo potrebovali še približno 50. Ko pa bo nova tovarna povsem zgrajena, bo zaposlovala 350 ljudi.

In vsi ti ljudje ne bodo ostali sami. V okviru Fužinarja se pripravljajo slovenski kovači na podpis samoupravnega sporazuma o sestavljeni organizaciji združenega dela. V izredno močno organizacijo bi se poleg Vitanjčanov združili še Tovarna poljedelskega orodja Batuje, Jeklo Ruše, Panonija Murska Sobota, Tovarna kos in srpov Lovrenc na Pohorju, TIK Kobarid, Čaven, tržiška tovarna kos in manjše obrtno podjetje Poljane. Podpis bi naj bil že 10. oktobra, SOZD bi zajela 2.300 zaposlenih in pomenila mnogo za razvoj kovaških podjetij.

TOVARNA KOVINSKIH IZDELKOV IN LIVARNA VITANJE bo vstopila v SOZD vsekakor kot ena najuspešnejših. Letošnja celotna realizacija bo 30 milijonov, čeprav so v letnem planu predvidevali nekoliko manjšo. Ostanek dohodka bo cca 4 milijone dinarjev, seveda, če ne bo prehudih težav — kot jih imajo druga sorodna podjetja — z reprodukcijskim materialom, cenami in podobno. No, v to, varni pravijo, da bodo znova zastavili vse sile in še naprej dosegali takšne izredne proizvodne uspehe kot dosedaj.

Tudi zaslužijo ne slabo, kar je glede na proizvodne uspehe razumljivo, saj je poprečni OD 2.850 dinarjev, težijo pa, da bi bil 3.000 dinarjev.

IGRE 74

Vendar v tovarni ne mislijo samo na delo in kako bi čimveč naredili. Zavedajo se, da se je potrebno tudi razvedriti, se stati, se pogovoriti in načrtovati.

ANTON LEBAN, vodja kadrovskega in splošnega sektorja, nam je pripovedoval o organiziranosti in bližnjih kovaških igrah:

»Organizirani smo kot OZD, kar je glede na to, da nismo preveliki, povsem zadovoljivo. Veliko pozornost smo ves čas posvečali uresničitvi ustavnih načel, delegatskemu sistemu, tako da se je po samoupravni strani pri nas veliko naredilo. Neposredno odločanje vseh zaposlenih je resnično prišlo do izraza.

Naj omenim še Kovaške igre, ki bodo 17. septembra. Letos smo domačini vitanjski kovači.

Na igrah bodo sodelovali predvsem kovači z območja Štajerske oziroma kovači okrog Pohorja.

Prišli bodo iz tovarne Muta Gorenje, Feroo Slovenj Gradec, Jeklo Ruše, Kovaška industrija Zreče, Tovarna kos in srpov Lovrenc na Pohorju in vsi kovači Vitanja.

Srečali se bomo v šahu, streljanju, malem nogometu, odbojki in namiznem tenisu. Ne gre za zmago, za najboljše, gre za veliko srečanje nas, kovačev, za prijateljski pogovor o skupnih stvareh, da se bolje spoznamo.«

V Vitanju so seveda formirali poseben organizacijski odbor, ki skrbi za pripravo iger. Povabili bo do tudi številne goste. Kot dobri domačini bodo poskrbeli za pogostitev in razvedrilo.

•

Tako je v Vitanju, v TOVARNI KOVINSKIH IZDELKOV IN LIVARNI, kjer trdi vitanjski kovači kujejo svoj vsakdanji kruh. Trdo, tako kot so trdi in kvalitetni njihovi izdelki.

NAGRADNA SLIKOVNA UGANKA

Med reševalce s pravilnimi rešitvami nagradne slikovne uganke bo žreb razdelil nagrade v skupni vrednosti 350 dinarjev:

1. NAGRADA: 100 DIN

2.–6. NAGRADA: PO 50 DIN

Izrezek z rešitvijo pošljite na naslov: Uredništvo NOVEGA TEDNIKA, 63000 Celje, Prešernova 5. Na pisemski ovitek napišite KAJ SE BO PRIKAZALO. Pri žrebanju bomo upoštevali vse rešitve, ki bodo v uredništvu do četrtka, 12. septembra.

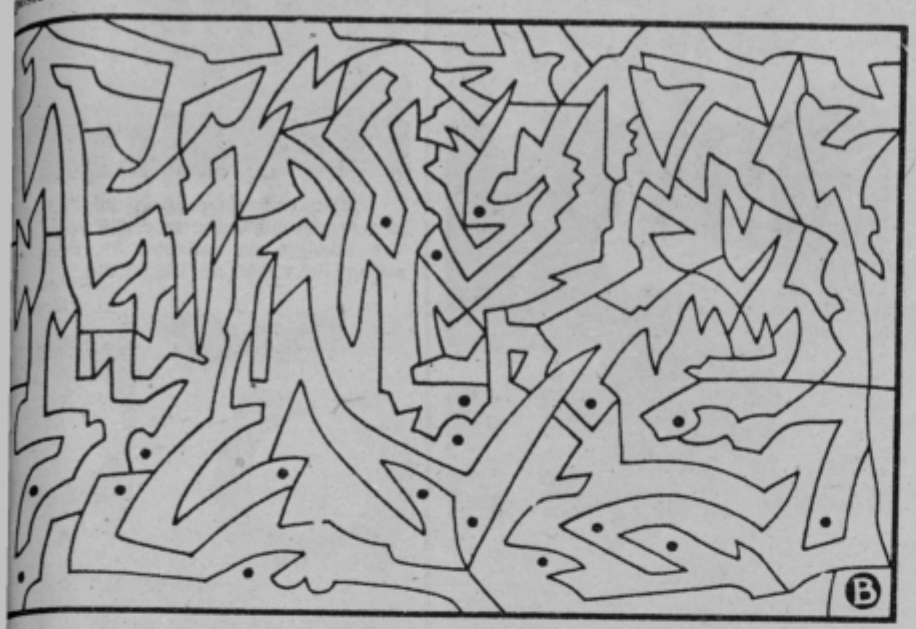

Pobarvajte vsa polja, ki so označena s črno piko!

ZA BISTRE OČI

Sličici se razlikujeta samo v petnajstih podrobnostih. Boste našli vse?

NAGRAJENI REŠEVALCI

Za nagradno slikovno uganko TRIJE ENAKI, objavljeno v Novem tedniku 22. avgusta, smo dobili 117 rešitev. Žreb je razdelil nagrade takole:

1. nagrada (100 din): MILENA STANTE, 63213 Frankolovo, Podgorje 24

2.–6. nagrado (po 50 din) prejmejo:

KATARINA MEDVEŠEK, 61270 Litija, Levstikova 4

VALERIJA ANTLOGA, 63301 Petrovče, Arja vas 9

RAŠA BRKLJAČIĆ, 63270 Laško, Kidričeva 37

ZDENKO MRAZ, 63270 Laško, Kidričeva 36

HILDA MEDLOBI, 63000 Celje, Pod gradom 1

Rešitev nagradne slikovne uganke

TRIJE ENAKI
1-g; 2-d; 5-b.

LOVSKI KOTIČEK

Pred nedávnim so v Jurkloštru lovci lovske družine praznovali svoj jubilej — 25 let obstoja domače lovske družine, ki je, mimogrede povedano, izredno delavna ne samo v lovstvu pač pa je njen pomen močno poudarjen tudi v življenju kraja. Družina izredno dobro sodeluje s kmeti v Jurkloštru in v okolici. Vzajemno rešujejo škodo, ki jo povzroča divjad. Za te potrebe izdajo celo po milijon starih dinarjev letno, kar nedvomno ni malo. Povedati je treba tudi to, da ni aktivna samo lovsko društvo, pač pa so aktivni tudi posamezniki, ki so nosilci pomembnih družbeno političnih akcij in delovni tudi v drugih organizacijah. Zelo aktivno je vodstvo družine, ki med drugim posveča posebno skrb vzgoji članstva, saj so povabili v svojo sredino predavatelje, kot profesorja Avšina iz Ljubljane, profesorja Valentinčiča, znanega lovskega strokovnjaka iz Celja Slavka Kovača in druge. Seveda pri takšnem delovanju družine niso izostali rezultati, na katere so v lovski družini Jurklošter prav gotovo lahko ponosni: v družini imajo dva lovska tehnika, tretji pa bo postal v kratkem. Vsi člani lovske družine so hkrati tudi člani Zlatorogove knjižnice.

Kot smo že omenili, je škoda, ki jo povzročajo divje svinje, precejšnja, vendar pa iz leta v leto ne raste, kar je posledica dobrega gospodarjenja družine, ki je pripravila več krmnih njiv. Divje svinje se krmijo na teh njivah in ne delajo več škode ali zelo malo na njivah kmetov. Domenili so se, da bo največji odstrel prav na območjih, kjer je škoda največja in ta dogovor že realizirajo.

Dobra družina mora imeti dobrega voditelja in gospodarja, ki ga je nedvomno našla v Francu Cerjaku, znanem družbeno političnem delavcu, udeležencu NOB, ki je s pomočjo članstva, zlasti pa še s pomočjo dela voljnih članov lovske družine, ki niso domačini, ustvaril družino, ki je lahko za vzor marsikateri v manj odročnih krajih kot je Jurklošter.

Milan Batistič

HUMOR

Sokrat si je dal zgraditi čisto majhno hišo. Nekdo je očital filozofu:

»Kaj se to pravi? Človek tvojega kova, pa živi v tako majhni hiši?«

Sokrat je odgovoril:

»O, če bi nebo hotelo, da bi jo lahko napolnil s pravimi prijatelji!«

Solon je grenko objokoval sinovo smrt. Prijatelj ga je hotel potolažiti po filozofsko in mu je rekel:

»Le zakaj jokaš? Mar ne veš, da so tvoje solze čisto odveč?«

»Saj prav zato jokam,« je odgovoril modrijan.

Irski pisatelj Jonathan Swift, avtor Guliverjevih potovanj, je zelo silil sina, naj se ožení, četudi je bil še mlad.

»Prekmalu je,« so govorili prijatelji. »Počakaj, da postane pametnejši!«

»Ko bo pametnejši,« je odgovoril slavni pisatelj, »se ne bo več hotel poročiti.«

CIGANKA — povest iz domačih hribov

28

Z Brezij sta menila še na Bled — pa kaj bi pozimi na Bledu! V Ljubljani sta bila od vlaka na vlak, toliko da sta pogledala v frančiškansko in stolno cerkev, potem pa sta jo mahnila kar v Maribor, kjer sta ostala čez noč in ves drugi dan. Zjutraj sta bila fri frančiškanih, nato sta šla na Slomškov trg gledat, kje škof prebivajo, odtod na Slomškov grob in nazaj proti Glavnemu trgu, kjer sta plačala naročnino za »Gospodarja«. Potem bi bil Cenc rad šel kam jest in pit, Urško pa je vleklo k izložbam, kjer so prodajali žensko modo. Kar po četrt ure je stala pred kakim oknom, tako da se je Cenc naveličal in šel sam gor pa dol po ulici, da bi morda le ujel priliko za kak vrček piva. Dvakrat se mu je res posrečilo in bi se bila skoraj že zgrešila; pa na srečo Maribor ni Babilon, da bi se mogli ljudje v njem izgubiti.

Ko je Urška spet vsa zamaknjena stala pred oknom, v katerem je bilo polno pisanega blaga, jo je nekdo od zadaj rahlo prijel za roko in ji pošepetal v uho:

»Urška, dober dan!«

Urška se je naglo obrnila in zagledala čedno gospodično, ki se ji je poredno smejala. Toda »tička« jo je že spoznala.

»Ali je mogoče? Pavla, ti!? Tebe sem pa vesela.«

Kar pozabila je, da ni doma, ampak v Mariboru, in je zavpila dol po Gosposki ulici za možem, ki je stal pred Benkovimi klobasami: »Cencij, Cencij! Pridi hitro! Hitro!«

Cenc je le počasi trgal pogled od zapeljivih Benkovih jezikov, salam in reber in se bližal ženskama.

Urška ni izpustila Pavline roke in je venomer gledala v nekdanjo ciganko, ki je bila čedno po mestno oblečena; tudi prstan z bleščečim kamnom je odkrila na Pavlini levici.

»Cene, poglej, poglej — ali poznaš tole?« se je zasmejala, ko je prikorakal mož.

»Aaa — Pavla!« se je začudil. »Lej jo! Zdaj bo pa treba reči: gospodična. Kako si mestna!«

»No, no,« je Pavla zardela. »V mestu se je treba pač mestno oblačiti.«

»Pavla, kako, da si prišla tod mimo? Ali si mene iskala?« je izpraševala Urška.

»Ne, saj še vedela nisem, da sta tu. V trgovino imam pot — pa sem te zagledala in že koj od zadaj spoznala. Kako pa prideta vidva v Maribor?«

»Na ženitovanjskem potovanju sva — sicer za pol leta prepozno, haha,« se je smejal čevljar. »Zdaj moraš pa že z nama kam, gospodična Pavla.«

»Rada — toda za gospodično me nikar ne zmerjaj! Kam pojdemo?«

»Kjer dajo dobro jesti in piti — in poceni!«

Zavili so na Rotovški trg in si poiskali tih kot.

»Kako še kaj vidva?« je vprašala ciganka, ki ni imela — razen črnih oči in nekaterih porednih kodrov prav nič ciganskega na sebi, ampak je bila taka, kakor prava mestna gospodična.

»Še kar, kakor pač moreva,« je odgovoril čevljar in poredno pomežiknil z očmi. »To se pravi: moji ženi je prav dobro.«

Pa ga je »tička« že obrevsnila: »Kaj, tebi morda ne, he? Tvoj živi dan ti še ni bilo tako dobro kakor zdaj. Ko ptič pod nebom živiš, vsega imaš, kar ti je treba, žeje tudi ne trpiš in za nič ti ni treba skrbeti.«

»To je res! Za nič drugega mi ni treba skrbeti, samo za to, da izpolnjujem voljo svoje žene, ki mi jo je ljubi Bog poslal!«

»Tili — ali ti ne pustim vse po tvoji volji?«

»Da, ker tvoja volja je vedno tudi moja volja. Mora biti.«

Tako sta se dražila in Pavla je spoznala, da sta srečna in da sta drug v drugega zatelebana.

»Kaj pa kaj ti, Pavla? Ali je roka že zdrava?« je vprašala Urška.

»Zdrava je in cela,« je odgovorila.

»Kaj počneš potem v Mariboru?«

»Učim se to in ono, da bom kdaj kaj znala.«

»Ali se ne vrneš več na Bistrico?«

»Pač, pač, po veliki noči spet pridem. Toži se mi po Bistrici.«

»Ali že veš, da je Ravnjak župan?«

»Da. Smili se mi, ker ima zdaj poleg svojih domačih skrbi še skrbi z občino.«

»Tu mu že Osojnik pomaga. Ta je bil že dvakrat župan in je zdaj spet prvi svetovalec,« je omenil Cencij.

»Pravijo, da bo zato Ravnjak vzel Osojnikovo Lenčko,« se je razvnela »tička«, »toda z Lenčko ne bo bogve kaj zadel.«

»Srečen z Lenčko ne bo. Toda zdaj ga že držijo in ga ne izpustijo več,« je zabrundal Cenc.

»Ali ga poznaš? Ali imata kaj skup?«

»Nič, prav nič,« se je lagal Cenc. »Čul sem le to, da je že večkrat skrivaj prišel na Bistrico in spraševal po Pavli.«

»Ti — ti! Gotovo veš še več. Kako bi mu drugače mogel pokazati! Govori po resnici!«

»Zakaj bi ne govoril po resnici? Saj me cigan nič ne briga. To pa rečem: Če se še enkrat prikaže kje okoli Bistrice, ga bom z bičem podil do farne meje.«

Pavla je pobledela in vztrepetala. Nato je rekla na videz ravnodušno: »Take sile mu še ne bo z ženitvijo.«

»Sila je že, silá, ker je taki kmetiji treba gospodinje. Pač bi mu želela, da dobi kako boljšo kakor pa Lenčko. Meni so vsi Osojniški zoprni. Tako nekaj zahrbtnega imajo v očeh.«

Pavla se je raztresla, govorila je le še malo in je na vprašanje večkrat narobe odgovorila. Da bi jo razvedrila, ji je dejala Urška čez nekaj časa prav poredno:

»Pavla, poglej naju, pa za vzgled si naju vzemi! Ti ne smeš sama ostati! To ti pa rečem: povabiti me moraš in Cencija tudi!«

»Za ženitev je treba dveh,« se je Pavla branila.

»O, moških ne manjka na svetu. Ali ti naj poiščem katerega?«

»Ni mi ga treba!«

ZREČE POD POHORJEM

POHORSKA OHCET IN ŠE KAJ

V soboto in nedeljo so pod zelenim Pohorjem za trenutek spet vstali iz pozabe stari običaji in navade, ki so v vsem svojem sijaju živeli tod za časa ljudskega pesnika Jurija Vodovnika. Zreško prosvetno društvo Svoboda in turistično društvo sta namreč organizirali pod pokroviteljstvom Kovaške industrije kar dve prireditvi: coklarski bal in pohorsko ohcet. Med njima res ni bilo večje vsebinske povezave, toda obe sta imeli isti cilj: prikazati številnim obiskovalcem, kako je v starih časih živel pohorski kmet, kaj je delal, kako se je zabaval in seveda, kako se je ženil.

Prva prireditev, coklarski bal, je bila v soboto na Rogli na Pohorju. Že Jurij Vodovnik je v neki svoji pesmi zapisal:

»Ko se fant na svet uleže,
se mu že cokla gor priveže . . .«

Kmet je v coklah delal na polju, v njih je šel v cerkev ali v dolino, in v coklah je tudi zaplesal coklarski valček. Pa ne v takih, ki so danes v modi, temveč v pristnih, doma izdelanih coklah. In prav to zanimivost, neločljivost Pohorca od njegovih cokel, so hoteli prireditelji prikazati. Težka lesena obuvala so udarila ob pod in na plesišču so se ob vedrih domačih polkah veselo zavrteli mladi fantje in dekleta. Seveda so se jim pridružili tudi drugi, ki sicer niso bili obuti »po predpisih«, a so ob vedri glasbi tudi njih zasrbele pete.

Ženin in nevesta nekaj ur po tistem, ko sta pred matičarjem izrekla svoj »da«.

Organizatorji prireditve lahko rečejo, da so v svoji nameri uspeli, škoda je le, da je zaradi hladnega vremena veliko obiskovalcev predčasno zapustilo prireditveni prostor na Rogli.

Druga, še mnogo zanimivejša prireditev, pa je bila pohorska ohcet. V nedeljo sta se namreč v Zrečah pred več kot dva tisoč ljudmi čisto po pohorsko poročila **Lojzka Berdnik iz Slovenskih Konjic in Dušan Kotnik iz Dobrove pri Zrečah.** Pravzaprav se je vse pričelo že v soboto popoldne, s fantovščino na Rogli. Ženinu, bolje rečeno njegovi prostosti, so bile štete ure. Čez nekaj ur si bo nadel zakonski jarem! Ubožcu je bodoča žena tako zmešala glavo, da se sploh ni zavedal, v kaj se podaja. Zato so njegovi prijatelji iz »ledig stanu« skleniti, da ga pred odločilnim »da« še enkrat spomnijo na tiste lepe čase, ko je živel svobodno kot ptiček na veji, ko je z njimi popival v »oštariji«, ne da bi mu kdo štel kozarce . . . Še je bil čas, da se premisli! Toda trmoglavec je bil neomajan v svoji odločitvi. Poročil se bo, pa pika! Zdaj obupanim fantom ni preostalo drugega, kot da ženina še zadnjič spomnijo na zakonske dolžnosti in obveze, ki ga čakajo. Sledilo je hudo strokovno in na čistih izkustvih zasnovano predavanje o tem, kaj zakon sploh je. Zdaj, ko jim ni mogel nihče več očitati, da so poslali prijatelja nepripravljenega v zakon, so se fantje od njega še zadnjič poslovili in mu predali simbol zakonskega jarma — valjar! Samo pazi, so ga opozorili, kdo ga bo uporabljal in v kakšne namene.

Dušan je bil zdaj torej zrel za »pred oltar«. Toda pošteno se je zmotil, če je mislil, da je s tem že tudi nevesta njegova. Fantje iz njenega kraja so namreč sklenili, da mu je ne bodo dali tako poceni. Pa tudi ugotoviti so hoteli, če je vreden tako »fejst« dekleta. Zato so ženina »šrangali«. Zahtevali so 800 jurjev (starih, seveda), pa še pravilen odgovor vsaj na eno izmed težkih vprašanj, ki jih je zastavil njihov vodja Bertl. Šele potem bo smel nevesti nataknit rinčko. Dušan pa ni bil od muh! Kar na dve vprašanji je pravilno odgovoril in s tem potrdil, da si popolnoma zasluži Berdnikovo Lojzko za ženo. Pa tudi glede denarne odkupnine se je vse končalo v ženinovo korist, saj so tako dolgo glihali, da so se zmenili za 225 jurjev.

Zdaj ni moglo do ušes zaljubljenega Dušana nič več zadržati. Brž je prijel Lojzko pod roko in jo odpeljal v zreško kinodvorano, kjer sta pred matičarjem in velikim številom radovednih gledalcev izrekla svoj odločilni »da« in si s tem obljubila zvestobo do groba.

Težke cokle so udarile ob pod in mladi fantje in dekleta so se veselo zavrteli ob vedrih zvokih domačih polk.

Zdaj ko je ohcet konec, lahko rečemo, da je Zrečanom prireditev uspela. Pozornosti obiskovalcev v nedeljo ni pritegnila le ohcet, temveč tudi zelo domiselni in živi prikazi posameznih kmečkih opravil, na primer mlačve, podkovanja konja in podobno. Prav ti prikazi so dali celotni prireditvi poseben pečat. Tako menijo tudi prireditelji sami, ki računajo, da si je prireditev ogledalo nad dva tisoč obiskovalcev. Pravijo, da nameravajo doslej pohorsko ohcet organizirati vsako leto. Če jim bo to uspelo izvesti, potem bomo lahko brez obotavljanja rekli, da imajo Zrečani veliko zaslug za obnovitev majhnega, a zelo dragocenega koščka pisanega mozaika naše ljudske kulture.

MIRAN KOROŠEC

Vodja fantovske druščine je na Rogli še zadnjič poučil ženina o zakonskih dolžnostih in obvezah, ki ga čakajo.

ZAVAROVALNICA
MARIBOR
V MARIBORU
P. O.
Poslovna enota Celje
Prešernova 6-I

sprejme v redno delovno razmerje

ZASTOPNIKE
za območje občin
Velenje, Laško
in Mozirje

Pismene ponudbe pošljite na poslovno enoto Celje, Prešernova 6/I.

TOBAČNA TOVARNA
LJUBLJANA
Poslovalnica Celje

razglaša
prosto delovno mesto

ŠOFERJA

Pogoj: opravljen izpit iz A in C kategorije. Poskusna doba traja dva meseca.

Osebni dohodki po pravilniku o delitvi osebnih dohodkov. Nastop službe možen s 1. 10. 1974 ali po dogovoru.

Pismene vloge sprejema uprava poslovalnice v Celju — Savinjsko nabrežje št. 5 do 10. septembra 1974.

TEHNIŠKA ŠOLA CELJE

obvešča interesente, da traja vpis v prvi razred š. l. 1974/75 v strojni in elektro odsek na oddelku za odrasle do 14. 9. 1974.

Prijave z dokumenti (rojstni list, zadnje šolsko spričevalo, potrdilo o zaposlitvi) oddajte v tajništvu šole.

priporočamo

Veliko znižanje moških dolgih hlač jo v prodajalni Universale. Na voljo so vse številke do velikosti 50, cene pa sučejo od 130,00 do 199,00 din.

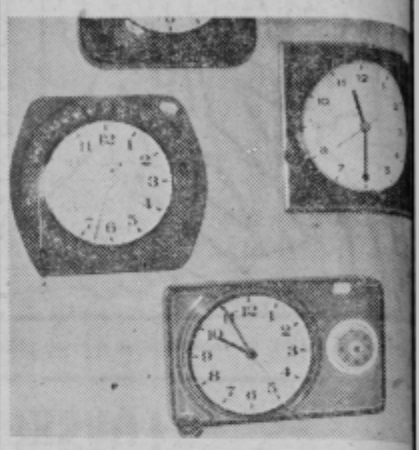

Nemške ure HETTICH so kvalitetne lepo oblikovane, v keramičnih okvirjih, katere s termostatom. Na izbiro jih in v Centromerkurjevi prodajalni Urarstvo, tika in stanejo od 220,00 do 608,00 din.

Pekova modela moških čevljev Ma sta narejena iz pravega usnja, mode oblike z ozkim podplatom in v mode opečni barvi. Ceni modelov sta 291,6 301,60 din.

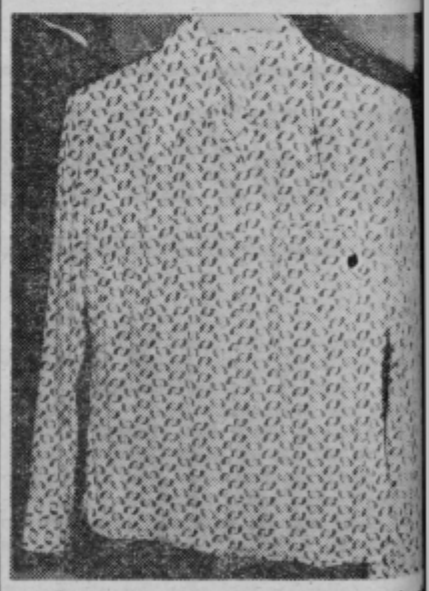

Če si obnavljate jesensko garder izberite prijetno bluzo iz bombažnega seya, potiskanega z ljubkim vzorcem, ki jo sešili v Muri Murska Sobota in jo dajajo v trgovini Volna za 190,50 din.

Proti nadležnemu mrčesu nam bodo prišli izdelki TUS

REALNE ŽELJE

Rokometaši Celja so start- v II. zvezni ligi, kjer so osvojili drugo mesto, ko pa bi ob malce več ...rne sreče tudi prvo. Najbolje pa je to, da se je ...da ekipa kombinirana s ...rejšimi in preizkušenimi ...lci ob obogatitvi trener- in dveh oz. treh igralcev ...dila do tiste stopnje, ko ...ko od nje pričakujemo še ...lje rezultate. Zelo resno je dela lotil tudi njihov ...rni odbor, ki je na zad- seji pred začetkom tek- ...vanja razpravljal o neka- ...h aktualnih problemih, ki ...jo rokometaše. V pro- ...mu so zapisali, da bo drugi polovici leta 1974 ...o kluba usmerjeno na pri- ...re pionirske, mladinske članske ekipe za nastop v ...sameznih tekmovalnih li- ..., kakor tudi za nastope pokalnem tekmovanju posameznih turnirjih. Ce- ...no delo je usmerjeno k ...lizaciji rednega programa, ...a financira TTKS Celje ...rednega programa, ki financira klub iz lastnih ...ov.

Kakšen je finančni plan za ...ostanek letošnjega leta in ...hodnje leto? Samo za je- ...ski del bi potrebovali ...,50 din, izdatki so plani- ...i v višini 356,656 din in ...hodki 364,012 din. Pri tem ...kaže razlika 74,737 din, ki bo treba na takšen ali ...gačen način pokriti.

Verjetno bo bralce oz. lju- ...lje rokometa zanimalo, ...ko je bilo s prestopom tre- ...ja Seleša ter igralcev Bo- ...a in Trbovca. Ker so nam ...seji upravnega odbora na- ...li čistega vina glede tega, ...inega tudi dalje posredu- ...no. »Najtežji« nakup je ...za najboljšega člana biv- ...a drugoligaša Sevnice Tr- ...vca, za katerega so zahte- ...li štiri stare milijone, po- ...ili pa so se za tri. Pre- ...op Seleša in mladinskega ...ivnega reprezentanta Bo- ...a je minil brez odškodni- ... Seleš bo prejemal me- ...ni osebni dohodek tri ti- ...i din (obljubljena mu je tudi ...emija za osvojitev prvega ...esta 10 tisoč din oz. za dru- ...o 5 tisoč, drugače pa nič), ...nič pa bo uvrščen v po- ...no kategorijo, kot vsi os- ...i igralci in bo prav tako ...ejemal štipendijo. Višina ...pendije bo po razvrstitvi ...kategorije (štiri), kako pa ...o s premijami se še pa ni- ... dokončno odločili igralci ...vodstvo kluba.

Odločili so se tudi, da le- ...ne bodo pripravili 25-let- ...e obstoja rokometnega ...uba, ampak bodo praznc- ...li prihodnje leto, ko bo po- ...embnejši jubilej — tride- ...letnica, kar se organizira- ...a igra rokomet v Celju. Ta- ...rat bodo pripravili večji ...mir, izdali brošuro o raz- ...oju celjskega rokometa in ...ganizirali še več spored- ...h srečanj. Prva ekipa bo ...os v drugi polovici decem- ...a meseca odpotovala na ...eteinevno turnejo po Polj- ..., Poljaki pa jim bodo vr- ...li obisk prihodnje leto.

Želja vseh v klubu je, da ...o osvojili prvo mesto. Kon- ...urenca bo sicer močna, ven- ...ar kljub temu upajo na us- ...eh. In če bodo osvojili pr- ...o mesto (pogoji so), se bo ...ojavil prve zvezne lige se ...ročne prve zvezne lige se ...mreč igrajo v dvorani! Te ...a v Celju ni! Upanje sicer ...obstoja, da bodo vsaj letos ...ačeli z gradnjo rekreacijske- ...a centra, vendar v upanju ...e ne da igrati. Prav pomanj- ...anje ustreznih prostorov pa ...ovira nadaljnji kvalitetni ...razvoj malih športov v Ce- ...ju (košarkarji morajo go- ...vati v Šoštanju), ki pa so ...e kako popularni. Torej za- ...ščimo rokometašem uspeš- ...o krmarjenje po vodah dru- ...e zvezne lige.

TONE VRABL

NOGOMET

ČUK NA KRILU?

Celjski nogometaši so se vrnili iz Murske Sobote brez točk. Pričakovali smo poraz in zaradi tega je rezultat 1:3 realen. Domačini so pokazali več in zasluženo zmagali. Edini zadetek za Celjane je dosegel Kurež.

Moti pa nas nekaj drugega. Celjani so igrali enakovredno le nekaj časa, medtem ko so se drugače branili. In v tej tekmi je odlični branilec Čuk, najboljši igralec srečanja proti Izoli, igral v napadu na krilu. Po tekmi je Mijo Andjelovič povedal:

»Najboljši so bili Černič kljub avtogolu, Kuder in Kurež. Čuk je bil na krilu popolnoma izgubljen. Škoda, kajti v obrambi ni bilo zaradi tega prave igre. Lahko bi dosegli boljši rezultat. Zmaga Mure je zaslužena.«

V vzhodni conski nogometni ligi so celjski predstavniki dobro startali. Smartno je odpravilo Beltinko 4:0, Dravinja pa Tišino 4:1. Največje presenečenje so pripravili igralci Osankarice, ko so premagali v gosteh Kovinarja iz Maribora 4:3. Steklar je moral na vročih tleh Bakovcev prepustiti točko domačinom 0:1. Velenjski Rudar je s Fužinarjem igral neodločeno 0:0. V prihodnjem kolu je na sporedu derby. **Smartno igra doma proti Dravinji. Ostali pari: Steklar : Kovinar, Rudar : Aluminij, Osankarica : Fužinar.**

J. Kuzma

KOŠARKA

ČETRTA ZMAGA

Košarkarji Kovinotehne, naši »športni zdomci«, so nastopili na štirih frontah za točke in v vseh nastopih zmagali. Osrednja prireditev je bila ponovno v Šoštanju v telovadnici solidarnosti, kjer je članska ekipa Kovinotehne izbojevala težko zmago proti Triglavu šele v podaljšku z 89:85. Triglav je bil nevaren nasprotnik, ki se je v začetku bolje znašel in vodil vse do devete minute, ko so Celjani prvič izenačili in nato držali pobudo v svojih rokah vse do zaključka I. dela igre, ko so si priigrali 9 košev prednosti. Žal je ta razlika v pičlih dveh minutah v II. polčasu takoj splahnela zaradi izredno slabe obrambne igre Celjanov. Ob koncu so le izsilili podaljšek, ki je bil po svojem poteku izredno dramatičen. Novi dragoceni točki in pomik Kovinotehne na lestvici SKL za »klin« višje. Koga velja pohvaliti? Ekipa je bila izenačena, slabo je igrala v obrambi, pa tudi v napadu niso bili tako uspešni kot v prejšnjih srečanjih. Jerič je bil vsekakor izredno aktiven in požrtvovalen. Prijetno osvežitev pa je v moštvo vnesel mladi Videc, ki je v odločilnih trenutkih igral izredno zbrano ter tudi prispeval z uspešnimi meti odločilne točke.

V predtekmi so ženske Kovinotehne v II. republiški ligi premagale Maribor s 27:25.

V Celju so na igrišču gimnazije pionirji zaman čakali na Elektro iz Šoštanja in tako zmagali brez borbe z 20:0, mladinci Kovinotehne pa so premagali Velenje z 72:46.

Ob zadnjih uspehih celjskih košarkarjev kar na štirih frontah se ponovno vprašujemo kdaj in kje bomo videli nastopati izbrano žensko ekipo Kovinotehne na celjskih tleh? Tekmovanje v SKL se nadaljuje brez pomoči ljubiteljev košarke v našem mestu. Odgovorni dejavniki na področju telesne kulture v naši občini naj pomagajo klubskemu vodstvu, da bo ta gordijski vozel čimpreje razvozlan.

KAREL JUG

ROKOMET

USPEŠEN START

Preko 1000 gledalcev je v sončnem vremenu v nedeljo dopoldne na Skalni kleti videlo kvaliteten rokomet. Celo več, že v začetku srečanja so celjski rokometaši poželi živahen aplavz, ko je napovedovalec najavil celjsko moštvo in oba novinca Trbovca in Božiča. Pozneje je največji aplavz požel Marguč, ki je branil odlično.

Preko 1000 gledalcev je uživalo v prvi prvenstveni tekmi v novi sezoni na Skalni kleti. Mladi Mrovlje je prodrl mimo obrambe Premiuma, toda žoga je šla mimo vratnic v aut.
Foto: T. Tavčar

Samo srečanje je imelo dva različna polčasa. Celjani so v prvem polčasu igrali odlično. S pametno obrambo so popolnoma zmedli dobre goste, ki so od lanske sezone precej napredovali v igri. Pozneje so celjski igralci popustili in zaradi »brzopleteg« igre dovolili igralcem Premiuma, da so močno zmanjšali rezultat, ki je bil 21:16.

Trener **Željko Seleš: »Igralce sem pustil igrati in jih dobro usmerjal prvi del igre. V nadaljevanju so popustili igro željam in inspiraciji. To pa se jim je maščevalo. Podrobno bomo analizirali srečanje v prihodnjih dneh, ko se bomo pripravljali za srečanje proti Splitu. Škoda je le, da Pevnik, Mrovlje in ostali niso izkoristili vseh priložnosti s črte in 7 m.**

Najboljši igralec srečanja je bil vsekakor vratar **Ernest Marguč.** Branil je kot v svojih najboljših dneh:

»Igralci so igrali preveč »brzopleto«. V napadu nismo izkoristili vsaj deset čistih priložnosti za zadetek. To pa potem prinese negativne obresti, kajti gostje so bili popolnoma nadigrani in so se le zbrali. Škoda!«

V soboto gostujejo Celjani v Splitu.

J. Kuzma

AERO PRVI

V Ljubljani so bile 19. letne igre delavcev grafične in grafično predelovalne industrije Slovenije, kjer so velik uspeh dosegli delavci Aera Celje. Njihove ekipe so zmagale v namiznem tenisu (Jazbec, Gajšek, Poznič in Rehar), šahu ter ženske v odbojki, pa tudi v ostalih disciplinah so imeli ekipe, ki so se uvrstile tik pod vrh, vse skupaj pa jim je prineslo prvo mesto med ekipami. Prihodnje jubilejne igre grafičnih delavcev bodo v Celju.

Tako sta v razmahu sedmih dni kar dva celjska kolektiva zmagala na republiških igrah v svoji delovni panogi. To sta Ingrad in Aero. Vsekakor je to nov dokaz, da v obeh kolektivih posvečajo športu in rekreaciji veliko pozornost pa tudi sindikalne športne igre v Celju dajejo tisto, kar je delovnemu človeku v prostem času potrebno.

tv

VELENJE

MODERNA GIMNASTIKA

Velenjčani, TTKS in aktiv učiteljev in profesorjev telesne vzgoje so organizirali enotedenski seminar moderne gimnastike. Predavateljica prof. Tatjana Verbič iz VŠTK iz Ljubljane je 12 udeleženk podrobno seznanila z obsežnim praktičnim in teoretičnim gradivom te nove športne zvrsti, ki vse bolj prodira med žensko mladino. Osnove korakov, poskokov, obratov in gibov je predavateljica popestrila še z uporabo drobnih rekvizitov pri tej vadbi žoge, kolebnice, kijev, obročev, trakov. Udeleženke je seznanila tudi z nekaterimi tekmovalnimi vajami in vajami za akademijske nastope ter jih podrobno seznanila tudi s strokovnim besedjem, ki je nujno potrebno za prebiranje strokovne literature.

Obisk na seminarju je bil iz velenjske občine prav dober, žal pa je bil iz drugih občin izredno skromen. Pričakujemo lahko, da bo ta športna zvrst vse bolj prodirala v šolsko telesno vzgojo, predvsem pa v specializirane krožke pri ŠSD in drugih organizacijah za telesno vzgojo.

K. JUG

ATLETIKA

10 NASLOVOV

V Novem mestu so imeli republiško prvenstvo mlajši mladinci in mladinke, v Ljubljani pa starejši. Predstavniki celjskega Kladivarja so osvojili 10 naslovov: Čop (troskok, daljava, višina), Kovačič (3000 m in 2000 m ovire), Ojsteršek (hoja 5 km), Kačič (300 m ovire), Kranjc (kladivo), Kopitar (kopje) in Kovačeva (kopje).

TVD PARTIZAN BRASLOVČE

AKTIVNI

Kako je danes s telesnokulturno aktivnostjo v Braslovčah? O tem smo se pogovarjali s Francom Kraljem, sedanjim predsednikom Telesnovzgojnega društva v tem kraju.

»Telesnokulturna dejavnost ima pri nas že kar lepo tradicijo«, je dejal tov. Kralj, »saj bo kmalu minilo 70 let, odkar je bilo ustanovljeno Telovadno društvo Sokol, nekak prednik današnjega Partizana. Veseli nas, da število članov stalno raste, tako da imamo danes registriranih 80 aktivnih članov, takih pa, ki se le občasno ukvarjajo s športom, je nad dvesto. Že število nam torej pove, da je društvo aktivno.«

Kakšne oblike športne aktivnosti gojite?

»Najbolj organizirano delujeta odbojkarski klub in badminton klub, žal pa je premalo organiziranega dela pri nogometu, rokometu in pri košarki, ker ni ustreznih ljudi, ki bi vodili delo. Problem organiziranja dela nas tudi najbolj tare.«

Kako pa je s prostori za delovanje? Imate tudi tu kake težave?

»Spomladi in poleti s prostori nimamo večjih problemov, saj smo v predlanskem letu s skupno akcijo asfaltirali rokometno igrišče in uredili igrišče za odbojko. Pozimi pa je naša dejavnost v veliki meri onemogočena, kajti telovadnica je premajhna, pa tudi stara in že skoraj neprimerna za delo. Nimamo pa tudi prostora, kjer bi lahko imeli sestanke in urejali organizacijske zadeve.«

Tovariša Kralja smo vprašali tudi, kako društvo sodeluje z ostalimi krajevnimi organizacijami in s sosednjimi telesnovzgojnimi društvi. »Moram reči, da z drugimi organizacijami v kraju tesno sodelujemo. Pravzaprav smo z njimi nekako notranje povezani, saj so mnogi naši člani aktivni tudi na drugih področjih. Najtesneje pa nedvomno sodelujemo s Šolskim športnim društvom. Že od nekdaj smo tudi v zelo prijateljskih odnosih s športnimi društvi iz Šoštanja, Celja in iz drugih krajev v občini. Ta društva čestokrat povabimo tudi na turnirje, ki jih občasno prirejamo.«

Za konec pa še nekaj o načrtih za prihodnost.

»V naslednjih dveh letih želimo obnoviti telovadnico in si »priboriti« lastne prostore, ki jih res nujno potrebujemo. Posvetili pa se bomo tudi pripravam na sedemdeseto obletnico organiziranega telesnokulturnega dela v domačem kraju.«

Braslovčani torej pridno skrbijo za zdrav duh v zdravem telesu. V boljših delovnih pogojih in z mnogo več organiziranega dela pa bi bili gotovo še bolj uspešni.

MIRAN KOROŠEC

BRONASTA NATAŠA

Prvo medaljo na letošnjem atletskem evropskem prvenstvu v Rimu in sedmo na vseh dosedanjih prvenstvih za Jugoslavijo je osvojila Celjanka, članica Kladivarja, Nataša Urbančič. V odlični seriji ji je v finalu, torej med najboljšimi, kopje poletelo kar 61,66 metra daleč (za 1,66 metra bolje od njenega letos najboljšega rezultata in za 46 cm manj od državnega rekorda), kar je zadostovalo za odlično tretje mesto in bronasto medaljo. Pred njo sta bili samo svetovna rekorderka Fucksova (v Rimu nov svetovni rekord 67,22 m) in njena kolegica Todtenova (62,10 m), za njo pa letošnja balkanska prvakinja Bolgarka Molova ter ostale odlične metalke kopja starega kontinenta.

Nataši je met uspel v pravem času, na evropskem prvenstvu, kjer je nastopila že četrtič. Prvič v Budimpešti (uvrstila se je v finale, kjer pa je zaradi poškodbe in brez enega samega veljavnega meta bila dvanajsta), drugič v Atenah (četrta z malenkostnim zaostankom za tretjim mestom), v Helsinkih deseta in zdaj, ob zaključku izredno bogate športne kariere, tretja z bronasto medaljo. Še enkrat je potrdila, da je tekmovalka, ki prav na največjih in najpomembnejših tekmovanjih doseže največ. Tudi za prvenstvo v Rimu se je pripravljala doma, brez posebnega hrupa, zadržana v izjavah, vse kar zna in zmore pa je pokazala v Rimu. Rojena je bila leta 1945, vseskozi je članica AD Kladivar, tudi v njeni družini so sami športniki (od očeta Urbija do mame in brata ter zdaj še moža in trenerja Zlatka Bezjaka), je udeleženka evropskih prvenstev in olimpiad, balkanskih prvenstev, državna rekorderka in prvakinja, dobitnica številnih športnih priznanj, najboljša slovenska športnica in tudi športnica Celja ter letos dobitnica pokala redakcije NT in RC na Skokovem memorialu v Celju. Izrednemu uspehu, s katerim je kronala svojo bogato športno kariero (pridružila se je Stanku Lorgerju, ki je kot prvi Celjan osvojil medaljo na evropskem prvenstvu in to srebrno v Stockholmu v teku na 110 m ovire), se s čestitkami njej, njenemu možu in staršem pridružuje tudi naša redakcija. Bravo, bronasta Nataša!

TONE VRABL

MALI OGLASI

OBVESTILO

ZA OGLASE, OBJAVLJENE POD OZNAKO (ŠIFRO) NIMAMO NASLOVA! ZANJE NAPISITE PISMENO PONUDBO, KI JO, ZAPECATENO V PISEMSKEM OVITKU IN Z OZNAČBO ŠIFRE — OZNAKE NA OVITKU, PRINESITE ALI POSLJITE V NAŠ OGLASNI ODDELEK, KJER JO BO DVIGNIL, PRINAŠALEC OGLASA, S TEM PA BO PREVZEL TUDI VSE NADALJNJE INFORMACIJE. ZATO NAPROŠAMO, DA OD NAS NE ZAHTEVATE NASLOVA.

S SPREJEMANJEM OGLASOV ZAKLJUČIMO VSAK PONEDELJEK OB 12. URI. HKRATI OBVEŠČAMO VSA PODJETJA IN POSAMEZNIKE, DA NE POSREDUJEMO PREKLICOV ZA ZDRAVSTVENE IZKAZNICE IN OSTALE OSEBNE LISTINE, KI JIH PREKLICUJE LE URADNI LIST SRS, LJUBLJANA, VESELOVA 11 IN ZVEZNI LIST, BEOGRAD, JOVANA RISTIĆA 1

PRODAM

PLEČNI STROJ »Regina« dvoredni, ugodno prodam. Ponudbe pošljite pod »Malo rabljen«.

FIAT 750 letnik 1969, dobro ohranjen, prodam. Miro Tovornik, Kovinarska 6, Celje.

ZASTAVA 750 za 4000 in avto radio za 1000 din, prodam. Franci Šacer, Celje, Ronkova 19, tel. 265-60.

HLADILNIK in štedilnik, dobro ohranjen, prodam. Valter Tržan, Zoisova 2, Celje.

PARCELO z gradbenim dovoljenjem in materialom v Šentjurju prodam. Ponudbe pod »Gotovina«.

NSU 1200 za rezervne dele, prodam. Janez Mrak, Šešče 79, pri Preboldu.

2000 kom. rabljene, še dobro ohranjene strešne opeke — razernik, prodam. Vprašati na naslovu: Ulica Bratov Vošnjakov 10, frizerski salon Farčnik.

JABOLKA za predelovanje in ozimnico, prodam. Jernej Ojsteršek, Vojnik 197.

KRAVO sivorjave barve, 8 mesecev brejo, podam. Vprašati: Zgornja Hudinja 2, Celje.

MIZARSKI REZKALNI STROJ prodam. Jože Rihter, Gornji grad 163.

RENAULT 4L, dobro ohranjen, prodam po ugodni ceni. Miloš Klinar, Svetina 3, Štore.

POROČNO obleko, novo, belo, dolgo, za vitko postavo, velikost št. 40, prodam. Informacije po telefonu 23-707, Celje.

ENOSOBNO stanovanje prodam. Mišo Djurković, Teharska cesta 51. Ogled je mogoč vsak dan od 1. 9. dalje, od 17. do 19. ure.

STANOVANJSKI PROSTOR 70 kv. m, parketiran, velika soba, kuhinja, kopalnica, WC, prodam. Ponudbe pod »Zračno sončno«.

AMI 8 L, letnik 1972, dobro ohranjen, v brezhibnem stanju, ugodno prodam. Topole, Japljeva 11, Polule Celje.

HIŠO, takoj vseljivo, z elektriko, vodo, vgrajeno garažo z manjšim vrtom v bližini starega gradu v Celju, prodam. Ponudbe pod »Gotovina II«.

HIŠO z vrtom pri Žalcu, prodam. Antonija Rozman, Vrbje 18/a.

STRESNO opeko **KIKINDA**, prodam po ugodni ceni. Ivan Podpečan, Cesta žalskega tabora 4, Žalec.

SPAČKA dobro ohranjenega, letnik 71 in avtoprikolico, nosilnosti 350 kg dvojno vzmetenje in amortizerji, prodam. Peter Kranjc, Koroška 31, Velenje.

STISKALNICO 100 L vijačno na vzmet in otroško posteljo, prodam. Partizanska 33.

MOPED in malokalibersko puško poceni prodam. Zg. Grušovje 21.

MALO KMETIJO na ravnem polju v Savinjski dolini, gospodarsko poslopje primerno za izgradnjo hiše, prodam. Informacije: Parižlje 65 pri Braslovčah od 14. do 16. ure.

FIAT 750 letnik december 68, prodam. Milena Mastnak, Celje, Zagrad 95/a.

MANJŠO kmetijo prodam zaradi bolezni, 4 km iz Laškega. Mirko Bolčina, Plazovlje 7, Laško.

SODA 700 do 550 in dva po 250 l ter jabolka namizna in za predelavo, prodam. Anton Kramer, Celje, Medlog 51, Celje.

MIZO, sobno raztegljivo, karniso in sobno fontano (vodomet) prodam. Hoznik, Žalec, upokojenski blok.

AMI 8 letnik 71, prevoženih 27.000 km karamboliran, ugodno prodam za 6000 dinarjev. Ogled vsak dan od 15. do 18. ure. Jure Cekuta, Okrogarjeva 5 (Nova vas) Celje.

RADIO »HORNIPHORN« in m 3 mivke poceni prodam. Celje, Ljubljanska 44.

2 KOZI stari 3 leta, dobri molznici, prodam. Alojzija Goršek, Cesta na grad 65.

100 in 50 l sadno stiskalnico na vzmet, ralo s hrastovim podstavkom — primačem, prodam. Jakob Pilih, Celje, Trnovlje 203.

VEČJO KOLIČINO hlevskega gnoja prodam. Dominik Hadolin, Debro 22, Laško.

POSESTVO 1,50 ha s poslopjem v Bočni 166, prodam. Ivan Purnat.

JABOLKA za predelavo in ozimnico, večjo količino prodam. Franc Ocvirk-Pikl, Migojnice Griže.

WARTBURG osebni avtomobil, kakor nov 30.000 km, garažiran, prodam, Karlin, Šlandrov trg 3, Celje.

MOTOR JAVA — sport 175 ccm 1972 letnik prodam. Marjan Rednka, Šešče 61, Prebold.

SOD 400 l dobro ohranjen, poceni prodam. Pavšar, Celestinova 28, Celje.

R—4 (Katrca) letnik 71 julij, prodam. Informacije po 19. uri na telefon 26-876. Jane Marinček, Vojkova 12., Celje.

FIAT 750 letnik 1963 Abarthova oprema in disk zavore, ugodno prodam. Ogled od 16. do 18. ure vsak dan. Dušan Bojanovi, Vojnik 78.

KRAVO sivorjavo, 7 mesecev brejo, prodam. Dobravc, Zg. Roje, Šempeter.

ZASTAVA 750 LUXE l. 71, prevoženih 30.000, zelo dobro ohranjen, prodam. Ogled v nedeljo. Konej, Celje, Zagrad 730.

PEČ na olje **EMO 5** ali **EMO 6** kuhinjsko prodam. Zraven podarim dimno cev in posode za 120 l olja. Ponudbe pod »440«.

FIAT 125 PZ letnik 70—71, v zelo dobrem stanju, prodam po zelo ugodni ceni. Cena 31.000 din. Vzamem delno ček za gradbeni material. Ponudbe pod »125«.

GUMI VOZ 12 col in bencinski motor 7 KS, prodam. Štefan Zupanek, Novake 22, Strmec.

KAVČ in divan ugodno prodam. Skakič, Trg oktoberske revolucije 3 — peto nadstropje (pri Avtomotorju).

ŠKODA 100 letnik december 1969, prevoženih 62.000 km, polovico na ček. Informacije: Urbanšek, Žalec, Soseska Ložnica 10, popoldne od 16. do 18. ure od 10. 9. dalje.

ZEMLJIŠČE na lepi sončni legi, lep razgled in dobro ohranjeno, 3 x uglašeno Lubas harmoniko, prodam. Maks Korent, Trubarjeva 53 B, Celje, Na Otoku.

KUHINJSKO KREDENCO in ročni voz, prodam. Lava — novi blok, Goriška ulica 8, pri Kolarju. Ogled v nedeljo od 10. do 12. ure.

STANOVANJA

SOBO in kuhinjo iščem. Ponudbe pod »November«.

OPREMLJENO SOBO s kopalnico v novi hiši oddam moškemu proti nagradi. Možnost kuhanja. Ponudbe pod »6.000,00«.

MLAD PAR nujno išče skromno opremljeno sobico v Celju ali bližnji okolici. Nudita visoko najemnino. Marjana Belaj, Log 14, Hrastnik.

DVA DIJAKA — kolega sprejmem v ogrevano sobo. Informacije na telefon 22-123.

SOBO v Celju iščem. Ponudbe pod oznako »Iščem«.

OGREVANO sobo s posebnim vhodom in souporabo kopalnice, v centru ali na Otoku, išče pošten starejši fant. Ponudbe pod »Miren«.

ZDRAVNIK iz Celja išče sobo. Kopalnica ni nujna. Ponudbe pod »Zdravnik«.

ENOINPOLSOBNO stanovanje, nizka najemnina, zamenjam za večje trisobno. V poštev pride samo stanovanje v bloku. Vprašajte na telefon 246-95 v večernih urah.

STANOVANJE nudim ženski do 40 let. Ponudbe pod »Stanovanje«.

ZAPOSLITEV

MLAJŠA UPOKOJENKA, pridna, iščem priložnostno zaposlitev. »Najraje zasebni obrtnik«.

VAJENCA ali vajenko, lahko tudi nekvalificirano šiviljo, sprejmem. Klobučarstvo, Tomažin Dominik, Celje.

OTROKA vzamem v vrstvo. Oblak, Celje, Oblakova 56.

ZA DOPOLDANSKO VARSTVO 6 mesečne deklice, do marca, iščem žensko-ljubiteljico otrok. Marjan Vidmar, Tkalska 3, Celje.

SPOŠTOVANI graditelji hiš! Naročila za montažo centralne kurjave z vašim materialom sprejmem. Informacije pri: Podveršnik, Šempeter v Sav. dolini 141.

KUPIM

HISICO za vikend ali stanovanje v okolici Celja, kupim. Ponudbe pod »Devize«.

MLIN — ročni, mali, kupim. V dobrem stanju. Jože Perc, Ostrižno 144.

SADNO STISKALNICO rabljeno in mlin, kupim. Leopold Mlakar, Ločica 62, Polzela.

MANJŠO starejšo hišico z vrtom ali dvosobno komfortno stanovanje v bližini Celja kupim. Ponudbe pod »Takojšnje plačilo«.

STROJ za sortiranje jajc, kupim. Ponudbe pod »Kšjereja«.

RAZNO

ANGLEŠČINO inštrukcije za osnovne in srednješole. Danijel Preskar, Dečkova 30, Celje.

MLADO MUCKO izgubljen ob Kersnikovi ulici, iščejo. Oddajte jo proti nagradi Jenkovi ulici 12.

GARAŽO za osebni avtomobil v najem, v Celju ali bližnji okolici. Korče, Zelenici 8, Celje.

GIP »GRADIS«
TOZD GE CELJE
Komisija za delovna razmerja

razpisuje

prosto delovno mesto

materialnega knjigovodje

Pogoj: ekonomska srednja šola in najmanj 1 leto delovnih izkušenj.
Poskusno delo traja 30 dni.
Delovna organizacija ne razpolaga s stanovanjem.
Osebni dohodek po pravilniku podjetja.

Kandidati naj pošljejo prijave v 15 dneh po objavi razpisa.

NOVOST V GRADBENIŠTVU

NOVODUR cementno lepilo za keramične ploščice;
NOVODUR-VIRGO belo cementno lepilo za fugiranje;
NOVODUR-UNIVERZAL lepilna ter izravnalna cementna masa;
VIADUR podložna izravnalna masa;
VIAFIX cementno lepilo za niveliranje in popravilo betonskih podov;
VILAPLAN izravnalna masa za strope in stene;
NOVODUR lepilna emulzija

CINKARNA CELJE

DOMAČA KRONIKA

POROKE

CELJE

Poročilo se je 19 parov, od teh: ANTON VRENČIČ, Ljubljana in TATJANA LONČAR, Celje; MILOŠ VRBANČIČ, Radomer in ŽIVANA VIZJAK, Celje; STANISLAV OROŽ, Bukovlje in SILVA PAVINC; IVAN BOŽIČKO in MARIJA HLADIN, oba iz Celja; JOŽEF SLEMENŠEK, St. Slemene in MARIJA LIPOVŠEK, Vitanje; VIKTOR ADELSTEIN in NADA LESJAK, oba iz Celja; BOJAN KALISTER in ELVIRA KVAS, oba iz Celja; MARJAN KITEK in JELKA ZORKO, oba iz Celja; BORIS VRŠČAJ in MILA PODPEČAN, oba iz Celja; RAJKO KRANJC in BOŽIDARA SAMEC, oba iz Celja; MILAN GOBEC, Mlače in MARJANA ČATER, Štore ter MIRKO VREČKO, Grobelno in NADJA TATALOVIĆ, Celje.

SLOVENSKE KONJICE

FRANC GORNIK, 27, Grahovo in IDA HROVAT, 24, Boharina; IVAN STRMŠEK, 25, Škedenj in MARIJA VIDALI, 19, Konjiška vas; IVAN ŠIBANC, 28, Tepanje in MILENA VOLČIČ, 18, Perovec ter ŠTEFAN ŠČANČAR, 22, Celje in CVETKA HROVAT, 22, Sp. Dolič.

SMRTI

CELJE

IVAN SMEH, 24, Mestinje; MARIJA LUŽAR, 73, Razbor; ZVONKO ALEŠ, 6 mesecev, Prekopa; HELENA POTOČNIK, 77, Celje; IVAN ZABASU, 67, Celje; ANTONIJA MOČIVNIK, 77, Celje; IRMA PIKL, 76, Rog. Slatina; MARIJA HRUŠOVAR, 62, Orla vas; ALOJZIJA VASLE, 37, Studence; ANTONIJA KORENJAK, 73, Brdce; NEŽA OCVIRK, 85, Zvodno in ANTON OSETIČ, 72, Vinska Gorica.

GORNJI GRAD

FRANC TEVŽ, 67, upokojenec, Bočna.

ŠMARJE PRI JELŠAH

VINKO GOVEDIČ, 83, Dol pri Pristavi.

ROJSTVA

CELJE

28 dečkov in 18 deklic

SLOVENSKE KONJICE

1 deček in 3 deklice

ŠMARJE PRI JELŠAH

2 deklici

RECEPTI

Če ste poslušali naše nedeljske radijske oddaje, ste gotovo že prisluhnili in si zabeležili recepte, kako pripravimo zase in za goste različne vrste kavic. V nedeljskih glasbenih razglednicah vam te recepte posreduje trgovsko podjetje Merx, ki pravi, da si s kavo Merx lahko pripravite zelo okusne kavice. Če receptov še nimate zapisanih, jih preberite!

Kava ACAPULCO: v 1/4 l vode raztopimo zvrhano žličko kave v prahu s 40 g sladkorja v prahu. Vsemu skupaj dodamo rum in limonin sok. S tako pripravljeno kavo zalijemo ledene kocke v kozarcu. Ponudimo jo ledeno mrzlo in s slamico.

PLANŠARSKA KAVA: rumenjak zmešamo s kozarčkom ruma in sladkorja ter vse skupaj prežvrkljamo z vročo kavo. K njej ponudimo še tekočo smetano.

LEDENA KAVA: potrebujete dve žlici vanilijevega sladoleda v kozarcu, kar prelijemo z ledeno mrzlo močno kavo. Okrasimo jo s stepeno smetano in z ledenimi kockami.

IRSKA KAVA: v segret kozarec damo za prst visoko irskega whiskyja s sladkorjem in prižgemo ter zalijemo z vročo kavo.

Poskusite!

DEŽURNA LEKARNA

CELJE

od 8. do 14. septembra — Nova lekarna, Tomšičev trg.

DEŽURNI VETERINARJI

ŠMARJE PRI JELŠAH

do 5. septembra — veterinar Štefan Kupec, Novi blok, telefon 82-051;

od 6. sept.—12. sept. — veterinar Jože Pokleka, Šmarje, pri železniški postaji, telefona nima.

SLOVENSKE KONJICE

od 6. do 12. septembra — veterinar Martin Breznikar, Poljska cesta 9, telefona nima.

ŽALEC

do 7. septembra — veterinar Milan Lesjak, Prebold, telefon 72-201.

ŠENTJUR PRI CELJU

od 6. do 13. septembra — veterinar Branko Hus, Šentjur, telefon 74-150.

CELJE

dežurstvo na veterinarski postaji, telefon 23-164.

DEŽURNI ZDRAVNIKI

ŠENTJUR PRI CELJU

5. septembra — dr. Andrej Fidler
6. septembra — dr. Andrej Fidler
7. septembra — dr. Hilda Prebil
8. septembra — dr. Hilda Prebil
9. septembra — dr. Anti Svetina
10. septembra — dr. Hilda Prebil
11. septembra — dr. Ivan Moser
12. septembra — dr. Andrej Fidler

ORDINACIJA PONIKVA

6. septembra — dr. Anti Svetina

KRVODAJALCI

Krvodajalske akcije v celjskih mestnih zaporih se je udeležilo 89 zapornikov, kri pa je darovalo 68 udeležencev, ker so druge zaradi zdravstvenih razlogov odklonili. Treba pa je povedati, da je to bila že druga uspela akcija v zaporih. Vsem organizatorjem akcije in krvodajalcem za plemenito delo iskrena hvala.

Danes, v četrtek, 5. septembra, pa bo odvzem krvi za člane kolektiva Ingrad. Glede na razumevanje in dobro organizacijo pričakujejo številno udeležbo.

KINO

UNION:
do 8. 9. angl. barv. film LJUBILA SEM GOLJUFA;
od 9. 9. dalje angl. barv. film JACKAL.

METROPOL:
do 8. 9. amer. barv. film IŠČE SE NEKDANJI ŠERIF;
od 10. 9. dalje ob 16.30 in 18.30 angl. barv. film ZABLODA;
ob 20.30 ruski film SVATBA V MALINOVSKY.

DOM:
do 8. 9. ob 16. uri amer. otroški barv. film TRNULJČICA;
5. 9. ob 18. in 20. uri jugosl. barv. film KAPIRAŠ, STARI;
od 6. do 8. 9. ob 18. in 20. uri amer. barv. film KONJENIKI;
od 9. 9. dalje amer. barv. film CHATOVA DEŽELA.

TRŽNICA

Tudi ta teden smo za vas obiskali celjsko tržnico. Že takoj na začetku vam moramo povedati, da že lahko dobite krompir za ozimnico po 1,70 din. Sicer pa je krompir po 2 do 2,50 din, solata 6 do 7, kumarice po 4, tiste za vlaganje so po 6 do 8 din, stročji fižol je po 6 do 8 din, fižol v zrnju po 12, paprika od 5 do 7, paradižnik po 4 do 6, rdeča pesa po 5 do 6, kislo zelje 5, zeljne glave po 4 in jajčka po 1,30 din. In zdaj še sadje. Jabolka so po 4 din, hruške po 6, slive 5 do 6, breskve 8 do 10, lubenice 6 in grozdje 10 do 12 din.

TV SPORED

NEDELJA

15.55 Rim: Evropsko prvenstvo v atletiki — barvni prenos EVR
18.40 Propagandna oddaja (Lj)
18.45 Poročila (Lj)
18.50 Moda za vas — barvna oddaja (Lj)
19.00 Znamenite pustolovščine: Celleoni — barvna TV nanizanka (Lj)
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.20 Tedenski zunanjepolitični komentar (Lj)
20.25 3-2-1 (Lj)
20.35 Večer z Mijo Aleksićem (Bgd)
21.20 Šibenik — dokumentarna oddaja (Lj)
21.50 Športni pregled (Zg)
22.20 TV dnevnik (Lj)
22.45 Svetovno prvenstvo v veslanju — barvni posnetek iz Luzerna (Lj)

PONEDELJEK

17.50 Obzornik (Lj)
18.05 Mozaik (Lj)
18.10 Bolgarski otroški spored: Lutkina vila — barvna oddaja (Lj)
19.00 Bolgarija — dokumentarna oddaja v barvah (Lj)
19.27 Tiri, tiri — zabavno glasbena oddaja (Lj)
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3-2-1 (Lj)
20.35 Nadaljevanje bolgarskega večera: S tujim obrazom — TV drama (Lj)
22.00 Trakijska svatba — barvna oddaja (Lj)
22.45 TV dnevnik (Lj)

TOREK

8.10 TV v šoli (Zg)
9.35 TV v šoli (Sa)
10.05 TV v šoli — do 11.10 (Bgd)
14.10 TV v šoli — ponovitev (Zg)
15.35 TV v šoli — ponovitev (Sa)
16.03 TV v šoli — ponovitev (Bgd)
16.50 Madžarski TVD (Pohorje, Plešivec do 17.10) (Bgd)
18.20 Obzornik (Lj)
18.35 Pet pedi: Novo mesto (Lj)
19.00 Mozaik (Lj)
19.05 Človek na krasu (Lj)
19.25 Dunajski komorni orkester: W. A. Mozart: Divertimento št. 11. v D-duru (Lj)
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Barvna propagandna reportaža (Lj)
20.30 3-2-1 (Lj)
20.40 Fotografi NOB — III. oddaja (Lj)
21.05 M. de la Roche: Whiteoaki z Jalne — barvna TV nadaljevanka (Lj)
21.55 TV dnevnik (Lj)

SREDA

18.10 Obzornik (Lj)
18.25 Družina Smola — barvni film (Lj)
18.55 Mozaik (Lj)
19.00 Zabavno glasbena oddaja (Sk)
19.20 Smetar ki je uspel — reportaža TV Beograd (Lj)
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Propagandna reportaža v barvah (Lj)
20.30 3-2-1 (Lj)
20.40 Mednarodni festival športnih in turističnih filmov — prenos iz Kranja (Lj)
22.30 TV dnevnik (Lj)

ČETRTEK

18.15 Obzornik (Lj)
18.30 Svet v vojni — serijski film (Lj)
19.20 Mozaik (Lj)
19.25 Nino Reitano — barvna oddaja (Lj)
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3-2-1 (Lj)
20.30 Kam in kako na oddih (Lj)
20.40 J. Mach: Mavrica — TV nadaljevanka (Lj)
21.25 Četrtkovi razgledi: Goričani (Lj)
21.55 Glasbeni nokturno: J. S. Bach: Ciaccona (Lj)
22.10 TV dnevnik (Lj)

PETEK

8.10 TV v šoli (Zg)
10.50 Angleščina — do 11.25 (Bgd)
14.10 TV v šoli — ponovitev (Zg)
15.45 Angleščina — ponovitev (do 16.20) (Bgd)
16.45 Madžarski TVD (Pohorje, Plešivec do 17.05) (Bgd)
18.05 Obzornik (Lj)
18.20 Avioni — oddaja iz serije Bistrooki (Lj)
18.50 Mozaik (Lj)
18.55 Revija folklore — I. del barvne oddaje (Lj)
19.25 TV kažipot (Lj)
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Tedenski gospodarski komentar (Lj)
20.30 3-2-1 (Lj)
20.40 Grbavec — barvni film (Lj)
22.35 TV dnevnik (Lj)

SOBOTA

9.30 TV v šoli (Bgd)
10.35 TV v šoli (Zg)
12.00 TV v šoli (do 13.00) (Sa)
14.00 Državno prvenstvo v tenisu — posnetek iz Maribora (JRT-Lj)
15.00 Balkansko prvenstvo v gimnastiki (Hvar)
16.05 Nogomet Crvena zvezda : Vojvodina — prenos (Bgd-Lj)
18.00 Obzornik (Lj)
18.15 Disneyev svet — barvni film (Lj)
19.05 Moda za vas — barvna oddaja (Lj)
19.15 Kaj počnemo ob nedeljah (Zg)
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Tedenski notranjepolitični komentar (Lj)
20.30 3-2-1 (Lj)
20.40 Roža Montreuxa — barvna oddaja (Lj)
21.30 Barvna propagandna oddaja (Lj)
21.35 Columbo — serijski barvni film (Lj)
22.45 TV dnevnik (Lj)

PROMETNE NESREČE

MRTVA KOLESARKA

VLADISLAV ŠMERC, 28, iz Rečice pri Laškem se je peljal z osebnim avtomobilom iz Celja proti Laškemu. V Tremarjih je nenadoma zapeljala proti levi strani ceste z neosvetljenim kolesom ELIZABETA KRAGOLNIK, 32, iz Košnice, ki se je peljala proti Celju. Šmerc jo je zadel in zbil po cesti, po prevozu v celjsko bolnico pa je Kragolnikova zaradi hudih poškodb umrla.

USODNO ZANAŠANJE

MLADEN UTJEŠINOVIĆ, 21, iz Radeč, se je peljal z osebnim avtomobilom iz Radeč proti Sevnici. V Hotemežu, kamor je pripeljal v ovinek prehitro po mokri cesti, ga je začelo zanašati, in sicer z desne v levo, pa ponovno na desno na travnik, vrnil se je na cesto in nekaj deset metrov drsel po njej bočno, nato pa obstal na travniku. Med drsenjem je zadel pešca, 51-letnega IVANA KNEZA iz Hotemeža, ki je zaradi hudih poškodb, potem ko ga je odbilo več kot 5 metrov po cesti, na kraju nesreče umrl.

PREHITRO V OVINEK

ALOJZ GLUŠIĆ, 35, iz Celja, je vozil z osebnim avtomobilom po obvozni cesti od Polzele proti Šempetru. V Ločici je pripeljal nasproti voznik osebnega avtomobila ANTON JELER, 42, iz Ljubljane, ki je vozil prehitro na mokri cesti v ovinku; pričelo ga je zanašati in tako sta vozili čelno trčili, pri čemer je nastalo škode za 4.000 dinarjev.

STEKEL JE ČEZ CESTO

FRANC KOPRIVNIK, 24, iz Dobrava, je pred Kulturnim domom v Konjicah stekel diagonalno čez cesto, ko je iz obeh smeri vozila kolona avtomobilov. Koloni iz smeri Maribora se je še izognil, vendar je z glavo zadel v vetrobransko steklo osebnega avtomobila EDVARDA TOVORNIKA iz Maribora. Odbilo ga je v drug osebni avto, nato pa je z ranami na glavi obležal na vozišču.

PREHITRO JE ZAVIL

IVAN FISTER, 32, iz Rogatca, je vozil cisterno avstrijske registracije od Šentjurja proti Celju. Na ravnem delu ceste v Vrbnem ga je kljub gosti megli in slabi vidljivosti pričel prehitevati voznik osebnega avtomobila FRANC ZVONAR, 34, iz Šempetra. Med prehitevanjem je opazil nasproti vozeč osebni avto, zato je naglo zavil v desno in zadel v prednji odbijač cisterne, tako da ga je zaneslo v desno obcestni jarek, kjer obstal na desnem boku. Škode je za 43 tisoč dinarjev.

PRETESNO PREHITEVANJE

ANTON GOLEC, 35, iz Celja, je opazil, da se je pedal za plin na njegovem tovornjaku začelo zatikati, zato je prižgal desni smerokaz in se ustavil ob cesti pri Vranskem. Za njim je vozil z avtobusom BRANKO ŠKETA, 41, iz Trnave, kateremu so odpovedale zavore. Prehiteval je tovornjak, vendar tako tesno, da je zadel v njegovi levi zadnji vogal. Šketa se ni mogel umakniti bolj v levo, ker je iz nasprotne smeri pripeljal nek osebni avto. Škode na obeh vozilih je za 12 tisoč dinarjev.

KOLESAR NA PLOČNIKU

DARKO BUJAN, 12, iz Velenja, se je peljal s kolesom po pločniku Prežihove ulice v Velenju. Zadel je Kristino Lednik, 49, iz Polzele, ki je s hčerko prihajala nasproti. Lednikova si je pri padcu poškodovala hrbtenico, levo roko in glavo.

SREČANJE Z MARJANOM KRALJEM

BOLJŠAMO SE

Tudi priljubljeni MARJAN KRALJ je bil eden izmed članov Antenine ekipe, ki je pred kratkim gostovala v Preboldu in Celju. Čisto razumljivo je, da smo tudi njega zaprosili za pogovor. Še predno sem ga karkoli vprašal, je začel hvaliti okolico preboldskega bazena in ni si mogel kaj, da ne bi pripomnil, kako srečen je, ker lahko enkrat nastopa tudi v kraju, od koder prihaja mnogo želja za njegovo oddajo »V nedeljo zvečer«.

»Presenečen sem bil, ko sem izvedel, da tako prireditev organizira mladinski klub. Mislim, da se kaj takega ne zgodi povsod. Sploh pa sem bil presenečen, ko sem izvedel, da je prav v Preboldu že dvakrat pela tudi Elda Viler. Mislim, da je mladina iz Prebolda zdrava mladina in prav zato sem se odločil, da ji pomagam. V Prebold bom skušal pripeljati še Tofa, Juriča in Bogataja, s katerimi skupaj pripravljamo satirični kabaret. Če pa bodo mladinci še želeli takega sodelovanja, jim bom organiziral še nekaj prireditev, na katerih bodo nastopali najbolj znani umetniki pri nas. Da, preboldska mladina je zdrava. Ve, kaj je dobro in slabo dokazuje to, da je pri njih pela pevka, ki je nedvomno najboljša pri nas, pevka, katere posnetke bodo nekoč Slovenci še zelo zelo občudovali . . .«

»Za oddajo V nedeljo zvečer dobite precej prošenj za glasbene točke. Kakšen okus imajo slovenski poslušalci zabavne glasbe?«

»Še vedno slab. Lahko pa rečem, da se počasi izboljšuje. Moram se sam nekoliko pohvaliti, toda moje mnenje je, da sem k temu precej pripomogel tudi jaz z nedeljsko oddajo, v katero uvrščam vedno manj glasbenega šunda, oddaja pa je kljub temu, da ne poje mnogokrat Mišo Kovač, zelo poslušana. Zadnje čase prihaja tudi mnogo prošenj za pevce kot so Edith Piaf, Yma Sumac, Charles Aznavour, Ella Fitzgerald, naša Elda in mnogi drugi. Pred leti se kaj takega ni mnogokrat zgodilo. Sicer pa bom sedaj gledal predvsem na to, da mi bodo poslušalci sporočali čim manj svojih želja. Zato imajo oddajo Po željah. Nedeljska oddaja pa ni takšna. Če rečem v oddaji, da je pesem namenjena neki Jožici, potem se mi zdi, kot da bi rekel, da naj pesmi ne poslušajo drugi. To pa je vendarle oddaja za vse poslušalce.«

»Kakšno je delo napovedovalca?«

»Moram reči, da zelo zanimivo, da pa je tudi precej naporno, čeprav to na prvi pogled sploh ne izgleda. Kadarkoli je napovedovalec v službi, mora biti zbran, pozabiti mora na svoje osebne probleme . . . Delo je naporno tudi zato, ker ni delovnega časa. Človek ne ve niti za tri dni naprej, kdaj bo v službi. No, nekateri mislijo, da zaslužimo mastne denarce. Osnovna plača sploh ni velika. Res pa je, da se da precej zaslužiti z dodatnim delom. Za to pa je treba garanje . . .

»Kako prenašate breme popularnosti?«

»Poglej: uslužbenec gre ob pol šestih v službo, kmet zgodaj vstane, ker ga čaka delo, jaz tudi grem zjutraj ali pa popoldne v službo. Vsi skupaj se trudimo, da bi delo čim bolj dobro opravili. Skratka, vsak dela zato, da družbi nekaj da, da se preživi . . . Ampak, madonca, zakaj naj bi bil jaz več vreden, kot kakšen delavec?! To mi ne gre v glavo. Ne vem, zakaj imata radio in televizija takšen vpliv na ljudi. Pa pridem v gostilno, kjer dela kakšna mlada natakarica, ki še hodi v gostinsko šolo in mi pravi — To pa nič ne stane za vas, Marjan! Vsakokrat imam nekakšen občutek krivde, ne vem zakaj, ampak ni mi vseeno. Saj sem tudi jaz človek, kot vsi drugi: imam svoje dobre, pa tudi slabe lastnosti. Moram pa po drugi strani spet priznati, da je lažnivec tisti, ki pravi, da mu ni do popularnosti. Ampak, ko o vsem tem razmišljaš, ugotoviš, da je popularnost nekaj zelo medlega . . .«

Če bi želel napisati vse, o čemer sva se pogovarjala z Marjanom, bi bilo menda kar preveč. Naj bo tokrat dovolj. Marjanu pa lahko na koncu zaželimo le še — SREČNO.

JANEZ VEDENIK

Videl fant je rožico. Videl jih je več. Zasajene v gredicah pravkar nastajajočega parka v Medlogu in videl je tudi štiri mlada dekleta, ki so zapela in recitirala verze o ljubezni, rožicah in celjskem zraku. S cveticami v rokah so nastopile na otvoritvi tretje vrtnarske razstave v Celju. Pomlad v jesenskem času. Pravijo, da je bolj vroča in trdna. Zato naj tudi misel tretje vrtnarske razstave živi — v lepem in zdravem okolju, sredi rožic in gredic, sredi jesenske ljubezni . . .

DOLGI PRSTI, KRATKO VESELJE

Zgodi se, da človek, raz tresen kakor pač je danda našnji, izgubi kakšno stvar. Tudi meni se je tako večkrat zgodilo. Če ni bil izgubljeni predmet predragocen, sem kmalu pozabil nanj. Toda tokrat se nisem mogel takoj potolažiti. Prepričan sem namreč bil, da sem izgubil denarnico z večjo vsoto denarja in osebnimi dokumenti. Potem ko sem brez uspeha iskal v vsakem kotičku, kjer bi se utegnila zataknitи črna usnjena denarnica, sem se poskušal pomiriti, da bo pač treba zaslužiti nov denar in pridobiti druge osebne dokumente. Stopil sem na občino in na milico ter opravil potrebne formalnosti. Toda, glej. Še isti dan prijetno presenečenje. Uslužbenec milice me je prišel v službo obvestit, da hranijo mojo denarnico z dokumenti na milici.

Oddahnil sem si, ko mi je dežurni miličnik izročil denarnico z nekaj preostalega drobiža, vse dokumente in fotoaparat, ki seveda ni bil moj. Nato sem slišal še zgodbo, nekako takole:

Pri kontrolnem obhodu je uslužbenec milice prepoznal dva stara znanca milice — mladoletnika, ki sta vneto barantala za nek fotoaparat. Seveda — treba je bilo samo povprašati, kako teče kupčija, pa se je že zataknilo. Na milici je bilo treba nekaj preizkušenih prijemov, da so ugotovili izvor neopravičenega premoženja brezposelnih mladoletnikov. »Iz nekega avta sva vzela denarnico«, je povedal idejni vodja.

Vsebino denarnice sta porabila za potep, nakup fotoaparata s filmom, za kavalirstvo in drugo. Denarnico z dokumenti sta shranila v stranišču bližnjega lokala, da bi se pozneje izkazala kot pošten najditelja in mogoče dobila nagrado.

Tatvina kot toliko drugih. Tička pa sta se le ujela. Kot veliko takih. In nauk? Ne mislite vedno, da ste takšno stvar izgubili!

P. S.

O, skoraj sem pozabil povedati najvažnejše. Fir bec! Iz fotoaparata sem vzel poslikan film in ga dal razviti. Sami zanimivi posnetki. Obe prijateljici v vseh profilih, njuni mladi kolegici v raznih objemih z njima in . . . fotografija mojega avta.

JOŽE MIKLAVC

LJUBEZEN PO SVETU

LJUBIMEC JE BOG

Gri-gri je bog plodnosti pri črnskem plemenu Imjoni v Zahodni Afriki. Gri-gri je odgovoren za žetev, za brejost krav, za pridnost nesnic in nazadnje tudi za plodnost imjonskih žensk. Da bi bila kdaj mati, da bi imela veliko otrok, se mora imjonska devica od dekliških let naprej zelo prilizovati Gri-griju, katerega lesena soha stoji na robu vasi blizu čarovnikove koče. Prinašati mu mora darila, plesati okoli njega, ga zapeljevati, se stiskati obenj, kar pa ni tako neprijetno, saj ima soha vse, kar od moškega ženska pričakuje — in še leseno povrhu. Starejša ko je deklica, bolj izkušena je v svojih igrah z bogom Gri-grijem. Najraje dekleta prihajajo leseni sohi na obisk pod noč ali v prvih nočnih urah. Prinašajo mu pijače iz

gozdnih sadežev, ki so zelo močne in tudi same srknejo, da bi lažje slišale znamenja, ki jih bo leseni bog poslal na njena vprašanja.

In skoraj vsaki se zgodi, da, ko je najbolj omamljena, ko se ji zdi, da ji bog najbolj odgovarja na njeno snubljenje ljubezen tudi doživi. Skratka ob nedolžnost je in skoraj vsaka je trdno prepričana, da je to storil bog. V resnici je storilec ljubezenske usluge čarovnik, dokler je mlad, pozneje pa njegov učenec ali kdo, ki je čarovniku prinesel lepo darilo. In če dekle zanosi, ima otrok posebne privilegije, saj ga je zaplodil bog. Ali ni čudno, skoraj vsaka religija, tudi primitivne, imajo ta čudež božjih otrok, kadar očetje niso znani.

Na sliki mlada Imjonka.

NAŠ EIFFLOV STOLP

Letos poteka 85 let, odkar so v Parizu po načrtih ing. Gustava Eiffla za svetovno razstavo naredili 300 m visok eleganten stolp železne konstrukcije, ki še danda privlači mnoge turiste v francosko metropolo zaradi svoje izredne atraktivnosti. V tiste časih si najbrž nihče ni mislil, še najmanj pa kdorkoli pri nas, da bo nekaj let za Parizom imel svoj Eifflov stolp tudi Šoštanj. Vsekakor je bil graščak gradu Gutenbüchel pri Šoštanju zelo samozavesten, brez dvoma pa posebne sorte mož, saj si je na prelomu stoletja verjetno po ogledu svetovne razstave v Parizu omislil kopijo Eifflovega stolpa pred svojim gradom. Zanimivo je, da je tudi vso okolico gradu arhitektonsko in vrtnarsko uredil po francoskih vzorih z impozantnim stopniščem do gradu, kar ga je takrat veljalo celo premoženje. Verjetno je moral zato grad s posestvom vred kasneje tudi prodati.

Brez dvoma je tudi šoštanjski Eifflov stolp, čeprav precej manjši od originalnega, bil za tiste čase pri nas vsekakor svojevrstna in edinstvena atrakcija.

Naša fotografija prikazuje na levi strani gradu kopijo Eifflovega stolpa v Šoštanju.

VIKTOR KO

NOVI tednik 35

NOVI TEDNIK – Glasilo občinskih organizacij Socialistične zveze delovnega ljudstva Celje, Laško, Slovenske Konjice, Šentjur, Šmarje pri Jelšah in Žalec – Uredništvo: Celje, Gregorčičeva 5, poštni predal 161; Naročnina in oglasi: Ita V kongress 10 – Glavni in odgovorni urednik: Jože Volfand, Tehnični urednik: Drago Medved – Redakcija: Milan Bo Jure Krašovec, Dominika Peš, Milan Seničar, Damjana Stamejčič, Brane Stamejčič, Zdenka Stopar, Milenko Stražiš Tone Vrabl – Izhaja vsak četrtek – Izdaja ga ČGP »Delo« Ljubljana – Rokopisov ne vračamo – Cena posamezne številke 2 din – Celoletna naročnina 75 din, polletna 37 din. Tekoči račun 50102-601-20012. ČGP »DELO« Ljubljana – Telef. uredništvo 223-69 in 231-05, mali oglasi in naročnine 228-00